

**DE LA DOINĂ
LA MADRIGAL**

**SEMICENTENAR
GAVRILĂ CÂMPAN
1958 - 2008**

C. de C. a municipiului Arad
Liceul de Artă "Sabin Drăgoi" - Arad, România

Pagini omagiale

George Sbârcea - muzicolog

prof. univ. Tudor Jarda - compozitor artist emerit

prof. univ. dr. D. Zăvoianu

prof. Lia Cott - artist plastic

lect. univ. dr. Mircea Buta - dirijorul corurilor academice teologice Arad

prof. Dan Boaru - dirijorul orch. Liceului de Artă "Sabin Drăgoi" Arad

prof. Ovidiu Boaru - dirijorul corurilor: Catedralei Ortodoxei Române

și Emil Monția Arad și corului "Lira" din Lipova

prof. Lucian Cociuba - artist plastic

Mihaela Rodica Tălmăciu Mureșan - directorul Filarmonicii

din Arad - violonis Viena

Ilustrații:

Lia Cott

Cornelia Josan

Lucian Cociuba

Constantin Mutică

Coperta / foto prof. Gabriela Mutică

Realizatori concerte televizate și DVD prof. univ. dr. Virgil Jireghe

Cronici

prof. Emil Șimăndan, prof. univ. dr. Gheorghe Schwartz - scriitor,

prof. univ. dr. Lizica Mihuț, prof. Petru Haș, prof. univ. dr. Lavinia

Stoicu, prof. Paul Paradenco Adamești, Dana Tudor, Adrian Cotuna -

artist liric, ziarist, Sorin Ghilea - ziarist, Vasile Filip - ziarist, Daciana

Părăianu, Ilda - Ungaria, D. Vizitiu, Florica Meruță Ban - poet,

Mozer Istvan.

Tehnoredactare

Arhitect Andronica Câmpan

SEMICENTENAR 2008

În anul de grație 2008 , se împlinesc 50 de ani de activitate didactică și artistică a prof. Gavrilă Câmpan, cu un bilanț de excepție :

- 1958 -1959 ,învățător fiind în satul natal - Măluț -,înființează ansamblul artistic de cântece , dansuri și poezie .
- Compune și realizează feeria muzicală „ La fântâna lui Matei” ,antrenând tot satul . Este promovat la faza finală ,fapt care îl recomandă pentru conservatorul de muzică „George Dima “ din Cluj ,pe care îl absolvă în anul 1966 .
- 1968 –este profesor de muzică la lic nr. 2 „Ghiba Birta” din Arad, unde înființează corul și orchestra de cameră , realizând pagini din opera „Orfeu “de Cr. Wilibald Gluck obținând premiul 1 pe țară.
- 1970 – din nucleul acestui cor ,înființează corul de cameră al Casei de cultură al municipiului Arad , lansându -l la televiziunea Română ,în concursul național „Patrium Carmen” ,câștigând etapa inaugurală . Este desemnat să reprezinte România în Italia .
- 1970 –realizează rolurile principale din operetele „La șezătoare ,” și „La seceriș,” de Tiberiu Brediceanu , în premieră la Arad .
- 1972 –tot în premieră realizează rolul principal din opereta „Paganini”de Fr . Lehar .
- 1973 –înființează corul de cameră a Lic. de muzică din Arad - „ Euterpe” , pe care îl prezintă în concert după 2 luni , cu un repertoriu valoros .
- 1977 – reprezintă Aradul la televiziunea Română lansând pisele muzicale „Imn festiv” ,de Tudor Jarda și „ De pricină” de Adrian Pop, în premieră pe țară.. Tot în acest an prezintă un concert extraordinar în Ungaria elogiata de Nepuisag.
- 1978 -1979 cu ultimele 2 clase ,liceul fiind în desființare, corul de cameră EUTERPE obține premiul 1 pe țară , chiar și în condițiile acestea ,dovedind că Lic. de muzică din Arad nu merita să fie desființat . Juriul național îl recomandă pentru imprimări la radio și televiziunea națională realizator Stoia GruiuaTraian,intrând în fonoteca de aur .
- 1980 – înființează corul de cameră al prof. de muzică din școală pe care compozitorul Tudor Jarda l – a numit „Corală Arădeană” obținând numeroase premii naționale, inclusiv premiul 1 pe țară .
- 1982 – odată cu ieșirea la pensie a ilustrului dirijor Paul Paradenco – Adamești preia și corul „Voci de Pprimăvară”, nepierzând locul 1 pe țară la nici o ediție.
- 1983 – aniversează 25 de ani ai școlii, ca director și dirijor, reușind să treacă în revistă formațiile corale premiate ,cu un repertoriu de excepție ,invitați la pupitru, foștii dirijori ,Paul Paradenco Adamești și Doru Șerban

- 1989 – realizează 15 concerte EMINESCU aducând pe aceiași scenă profesorii și elevii școlii, într – un concert extraordinar care a fost prezentat în 1990 și în Ungaria cu mare succes ,cronica ungară scria :ce ne – au oferit profesorii și elevii Liceului de artă din Arad a fost însăși divinul – cu finețe subtilă,magistrală –emineșciană .
- 1990 – 6 dec. de sf. Nicolae prezintă primul concert de colinde din Arad, la Catedrala ortodoxă Română, cu binecuvântarea preasfințitului Timotei Seviciu în prezentarea părintelui Ioan Popa .Au fost aleși să reprezinte Aradul la primul concurs de muzică sacră din țară ,obținând marele premiu.
- Realizează in colaborare cu Filarmonica arădeană , „Stabat mater,, „Anotimpurile ,, , Carmina Burana,, , Cele 7 cuvinte,, și concertele anuale de colinde , turnee în țară și străinătate ,transmise la radio ,televiziunea locală și națională , intrând în patrimoniul arădean și național .
- Pentru toate acestea ,cât și pentru întreaga carieră didactică, a fost distins de guvernul României ,Inspectoratul școlar județean Arad ,și Casa de Cultură a Municipiul Arad cu

DIPLOMA DE EXCELENȚĂ

DE LA DOINĂ LA MADRIGAL

În preajma anilor 1958–1959 când însfârșit se întrezăreau vremuri mai pașnice , s-a inițiat reînvierea artei românești .

Au început căutările unor talente prin concursuri naționale pentru profesioniști și amatori .

În peregrinările mele, ca instructor și membru al juriilor naționale, am audiat mii de artiști amatori , pe mulți recomandându-i spre instruire școlilor populare sau conservatoare .

În 1959 am putut asculta un ansamblu artistic din satul Măluț cu feeria muzicală „ La fântâna lui Matei “ realizată de învățătorul Gavrilă Câmpan ,pe care l-am ascultat și ca solist , juriul recomandându –l pentru conservatorul de muzică „ George Dima “ din Cluj ,pe care îl absolvă în anul 1966 .

După 10 ani l –am întâlnit la faza finală pe țară a liceelor de cultură generală , profesor și dirijorul corului de cameră „ Orfeu “ de la liceul „Ghiba Birta” din Arad , pe care l –a înființat , în anul 1958 , dobândind premiul I pe țară și titlul de laureat

În toamna anului 1970 televiziunea română a inițiat concursul coral „ Patrium Carmen ” la care profesorul Gavrilă Câmpan a lansat corul de cameră a Casei de cultură a municipiului Arad înființat cu două luni înaintea concursului .

De la doina din Măluț ,cântată altădată cu ansamblul artistic din satul natal ,iată acum , abordează madrigalul românesc și renașcentist într- o interpretare de filigram ,câștigând etapa inaugurală a concursului , fiind ales să reprezinte țara în Italia

În 1973 înființează corul de cameră „Euterpe “ încredințându – i câteva din lucrările mele printre care „ Im festiv “ lansat la televiziunea română în 1977 , „Mă luai , luai “ și „Bun gând s-o gânditu “ , cu care în anul 1979 , la finala pe țară a liceelor de muzică obține premiul I și titlul de laureat pentru formație și dirijor.

Juriul național l-a recomandat pentru imprimări la radio și televiziune ,intrând în fonoteca de aur .

De atunci , la fiecare ediție a fost o prezență de excepție ,preluând corul „Voci de primăvară “ și reinființând corul sindicatului învățământ format din profesorii școlii pe care l – am botezat „ Corala Arădeană” a liceului de artă „Sabin Drăgoi” din Arad

Aceste ansambluri corale , au fost adevărată școală de dirijori artiști lirici și profesori de muzică pe care îi poți întâlni în țară și străinătate .

Am avut prilejul să-l ascult cântând doina „Mult mă-ntreabă inima” de T. Bredicenu , într-o interpretare de referință , cu subtilități artistice rare.

Este unul dintre absolvenții Academiei noastre de muzică care a reușit să formeze ansambluri vocale, acoperind toată paleta genului coral ducându-le la un nivel artistic deosebit, poleindu-le cu aurul național .

Academia de muzică „ George Dima” din Cluj-Napoca este onorată de a fi avut asemenea absolvenți ,care au dus faima măiestriei artistice în țară și străinătate , iată și de un copil din Măluț ,un sat uitat de lume , dar nu și de noi .

Prof. univ . Tudor Jarda –artist emerit .

D –nei înv . Cornelia Mureșan

Vă mulțumesc , că din pridvorul casei d-voastră din Măluț , mi-ați oferit prilejul de a asculta ecoul plaiului străbun , prin glasurile unor venerabili păstrători de datini ai tezaurului folcloric românesc . Am notat cântece din vatra strămoșească a Măluțului,dar m-a impresionat în mod deosebit că aceste nestemate le-am regăsit în feeria muzicală „La fântâna lui Matei,, realizată de tânărul învățător GavrilăCâmpan, fostul d-voastră elev .

Am putut constata cu bucurie, cum un sat întreg,este antrenat întru reînvierea cântului, jocului și portului popular , toate desfășurându – se ca în „Nunta Zamfirii”. Am ascultat glasurile unor interpreți , care cu siguranță nu vor lăsa graiul , cântul și jocul popular românesc să piară . Printre aceste glasuri , am remarcat glasul tânărului învățător ,cântând o variantă a lucrării muzicale „La fântâna cu găleata” a lui Emil Monția , în prologul feeriei , într-o interpretare de excepție , drept care, l-am recomandat pentru admiterea la cnservatorul din Cluj .

Repetițiile se petreceau în singura sală de clasă la o lampă cu petrol în serile din iarna anului 1958-1959 , când după mulți ani se putea cânta „Juca „Hora Unirii” și recita Coșbuc și Goga .

De bună seamă sub acest imbold s-a realizat această feerie , dându-ne speranța în vremuri mai bune , pașnice ,sub semnul curcubeului, pe care l-am trăit o săptămână în satul ardelenesc –Măluț- din ținutul lui Coșbuc și Rebreanu .

.....
.....George Sbârcea .

O VOCAȚIE PENTRU ETERNITATE

Gavrilă Câmpan a fost înzestrat cu har artistic, cu neasemuită bogăție spirituală , moștenind din familie dragostea și respectul pentru creația populară pentru tradiții și obiceiuri care se pierd în negura îndepărtată a existenței noastre ca popor .

La toate acestea a contribuit și zona în care a văzut lumina zilei, din ținutul lui Coșbuc și Rebreanu , în care dragostea pentru melosul popular , pentru datinile străvechi ,mândria , hărnicia ,respectul pentru trecut și neatârnamarea compun sufletul acestor oameni ,care de la naștere au primit binecuvântarea divină .

Acum vreo 42 de ani ne-am rîntălnit în Arad ,amândoi cu studii universitare clujene . Am fost impresionat de mobilarea intelectual- muzicală a tânărului profesor de modul cum știa să șlefuiască și să scoată adevărate nestemate muzicale din melosul acumulat în satul său natal în copilărie și tinerețe .

Atunci stătea încă la îndoială dacă să urmeze cariera didactică și dirijorală sau să devină solist la opera clujeană sau opereta din București unde era solicitat .

Până la urmă a învins chemarea mult mai grea de dascăl .

.Se afirmă ca unul dintre cei mai talentați și harnici profesori de muzică din Arad , realizând la Lic. „Ghiba Birta” corul și orchetra de cameră cu care obține premiul 1 pe țară . În paralel se afirmă și ca solist în rolurile principale din „La seceriș” și „La șezătoare” de Tiberiu Brediceanu .

Având deja un palmares dirijoral și solistic bogat este solicitat să înființeze un cor de cameră pe lângă Casa de Cultură a municipiului Arad,„Emil Montșia” care atinge în scurt timp un înalt nivel artistic,fiind desemnat să reprezinte Aradul la primul concurs coral al televiziunii Române „Patrium Carmen” pe care îl câștigă,fiind ales să reprezinte România în Italia . Imprimă la radio și televiziune intrând în fonoteca de aur .

La Liceul de artă înființează în 1973 corul de cameră „ Euterpe” intrând în patrimoniul național prin concerte în țară și străinătate și încununat în 1979 cu Marele premiu pentru cor și dirijor . Dă o nouă strălucire ca dirijor ,Corului Sindicatului Învățământului care îl impresionează în așa măsură pe celebrul compozitor Tudor Jarda încât îl denumește „Corală Arădeană”, cu care obține premiul 1 pe țară .

Dirijorul Gavrilă Câmpan dă strălucire sub bagheta sa celor trei coruri , „Voci de primăvară” , „Euterpe”și „Corală Arădeană” făcând cunoscut în țară și străinătate Liceul de artă din Arad cu sute de concerte colaborări cu Filarmonica , înscriindu-și numele alături de mari înaintași devenind o personalitate respectată ca profesor ,dirijor , solist și compozitor, lider de drept al Liceului de artă „Sabin Drăgoi” din Arad .

Adăpându-se de la izvorul original al melosului popular ,prin studii academice ,prin muncă asiduă ,prin dragoste și respect pentru meserie a dat Măluțului și Aradului nenumărate nestemate muzicale în care de fiecare dată am descoperit frumusețea adevărată ,trainică încât am fost pătrunși de o înălțătoare veșnicie ,de o comuniune aproape religioasă cu universul .

Dr. prof. D. Zăvoianu

Bucurie și mulțumire

Rareori în timpul unei vieți ni se oferă ocazia de a ne întâlni cu astfel de momente, așa cum este cel de față. Moment de bucurie, moment de aducere aminte, moment de analiză și concluzii. Un dascăl de excepție, o personalitate complexă, un suflet dăruit muzicii, a ajuns la pragul de cinci zeci de ani de muncă pe altarul artistic.

Dacă ar fi să pornesc de la primul meu contact cu domnia sa, atunci îmi revin în minte anii minunați petrecuți în Liceul de muzică din din Arad, perioadă ce cuprinde anii 1971 și 1975. Pentru prima dată atunci, prin repertoriul propus de domnul profesor Gavrilă Câmpan, am făcut cunoștință cu scriitura corală de profunzime, cu nume mari ai evului mediu timpuriu, ca: Luca Marenzio, Giovanni Perluigi da Palestrina, Daniel Friderici, Josquin de Pres, Orlando di Lasso, etc. Dacă ar fi să-mi exprim părerea despre activitatea domnului profesor depusă cu neobosită sârguință, atunci ea s-ar suprapune exact peste una din cele mai scurte și-n același timp consistente definiții ale dascălului: „Dascălul este o forță emoțională în acțiune”. Tot efortul depus, osteneala de-alungul repetițiilor, comentariile făcute la adresa pieselor, solicitările în timpul execuțiilor lor, maniera dirijorală, au definit trăsăturile de excepție ale profesorului Gavrilă Câmpan.

Dacă am încercat să deschid puțin cu ochii minții cutia amintirilor despre profesorul de excepție, nu pot să las deoparte faptul că acesta a încurajat, ajutat și susținut în continuare absolvenții care s-au dedicat muzicii.

Formațiile corale ale Liceului de muzică, instruite și dirijate de domnul profesor în cei peste 30 de ani de activitate dirijorală, au fost școală pentru viitorii dirijori, artiști lirici și profesori, care acum fac parte din filarmonici, școli generale, de muzică, facultăți de muzică, melomani, i-au fost discipoli și au beneficiat de dragostea față de muzică insuflată de distinsul profesor. Chiar personal, am beneficiat, ca mulți alții de instruire dirijorală, domnul profesor aducându-ne alături pe scenă în concertele corale.

Ulterior, după revenirea mea ca profesor, cu o încredere și dragoste colegială de excepție, domnia sa mi-a încredințat dirijarea Coralei Arădene a profesorilor de muzică la faza republicană, gest fără precedent, pe care la repetat peste ani cu Euterpe, retrăgându-se cu prea mare modestie, văduvind Liceul „Sabin Drăgoi” de profesionalism și performanță. Concluziile sunt de prisos, faptele vorbind de la sine, ...un om de caracter, de mare omenie, o inimă aleasă cu iubire față de semeni și slujire față de ei.

Prin osteneala depusă de-alungul a cinci zeci de ani de activitate, prin realizările profesionale de excepție, prin exemplul personal al domniei sale, domnul Gavrilă Câmpan reprezintă acel model vrednic de urmat și greu de egalat, reprezintă viața culturală a Aradului și satului natal, reprezintă viața cultural-corală însăși pe o lungă perioadă de timp din viața culturală a Aradului, reprezintă modelul profesorului și modelul Omului care a slujit crezul artistic de la tinerețe și până în acest minunat moment dăruit de Cel de Sus.

Pentru toate acestea, distins profesor, iubite maestre, ales mentor al nostru al tuturor, vă doresc sănătate lungime de zile, și un călduros „La mulți ani!”

Conf. Univ. Dr. Mircea Buta
dirijorul corurilor Academice Teologice din Arad

Evenimente deosebite ,rezultate remarcabile .

Sunt multe lucruri care îți vin în minte atunci când te gândești la 50 de ani de activitate a domnului profesor Gavrilă Câmpan ,care a marcat și istoria lic. de artă „ Sabin Drăgoi “.Este cu siguranță dificil să cuprinzi în câteva rânduri o viață de Om , să poți alege din multitudinea de evenimente deosebite ce s-au derulat în decursul semicentenarului , care iată coincide cu viața școlii noastre ,să poți creiona rezultatele remarcabile ca rod a unei munci laborioase și susținute .

Mă opresc la primele momente a colaborării mele ca elev a claselor gimnaziale ale Lic. de Muzică ,când dl. prof. mi-a oferit șansa de a realiza pagini din Orfeu și Euridice de Cr. W. Gluck, cu Lic. Nr. 2 Ghiba Birta, eveniment cu totul remarcabil. Lucrarea una în premieră la Arad, s-a bucurat de mare succes ,obținându-se premiul I pe țară în anul 1969.

În 1970 l-am revăzut pe micul ecran lansând la televiziune corul Emil Montșia, tot în acelaș an creind rolul principal din operetele lui Brediceanu, ca mai apoi să-l întâlnesc la Lic. de Muzică ,ca profesor în 1973.

Chiar în acel an a înființat corul de cameră Euterpe a cărui membru fondator mă număr și eu . Aici am venit în contact cu marea scriitură corală renescentistă clasică și contemporană și cu maniera de dirijat coral ,care mi-a rămas și acum în memorie , pasiunea pe care o pune în tot ce făcea ,modul în care se apropia de noi, insuflându –ne și transmițându –ne dragostea și respectul față de muzică .

Dacă astăzi am ajuns să fiu dascăl de muzică ,dacă drumul pe care l-am urmat a fost cel al artei sunetelor, cu siguranță un rol important l-a avut faptul că în primii mei pași pe acest tărâm am avut șansa să-l întâlnesc pe dl. profesor Gavrilă Câmpan . De bună seamă că cei 35 de ani dedicați liceului nostru au imprimat profesionalism reușind să reunească ca într-o familie de la mic la mare în cele trei ansambluri corale Voci de Pimăvară ,Euterpe și Corala Arădeană a profesorilor,suflarea artistică a liceului făcându-l cunoscut în țară și străinătate .

Pentru toate acestea și pentru multe altele nescrise aici îi mulțumesc domnului profesor și îl asigur că va rămâne mereu în amintirile mele cele mai frumoase .

Prof. Dan Boaru
dirijorul orchestrelor Lic. de artă Sabin Drăgoi din Arad.

LA CEAS ANIVERSAR

Iată un artist în care se înmănunchează dirijorul, solistul, compozitorul, și dascălul de excepție care este Gavrilă Câmpan .

Cu măiestrie a mănuit bagheta sufletului convertind notele muzicale în sunete astrale, tălmăcindu-ne taina dorului străbun și a clasicului universal

Roadele dăruirii profesionale sunt mlădițe răsărite din preaplinul generozității sale de dascăl și artist dăruite atâtor generații de elevi din care au răsărit soliști artiști lirici, dascăli și melomani.

Este singurul profesor și dirijor care a reușit să formeze , să instruiască și să dirijeze 3 ansambluri corale vreme de 35 de ani de când activează la liceul de artă „Sabin Drăgoi “ , înmănunchindu-le în sute de concerte , multe dintre ele ilustrând și vernisajele noastre .

Am avut șansa să colaborez în mai multe rânduri la realizarea unor asemenea concerte culminând cu cele 15 concerte „Eminescu ” din anul 1989 . Concertul inaugural a avut loc în sala festivă „George Enescu” a liceului de artă ,sala fiind împodobită cu lucrările de artă : Imn, Icar, Odă, Zbor, Simfonia formelor, și Cântecul sferelor cerești, toate inmiresmate cu crengi înflorite de tei , dăruite școlii .

Am participat la multe concerte dar nici unul nu m-a impresionat atât, când pe scenă , profesori și elevi sub bagheta parcă vrăjită a dirijorului prof. Gavrilă Câmpan au interpretat sublim, creind simfonii eminesciene.

Cu ocazia sfintelor sărbători ale Crăciunului am avut bucuria să trăim momente înălțătoare prin colindele ce se revărsau în capela sufletului nostru .

Este pentru noi o mare bucurie să ascultăm din an în an în tălmăcirea măiastră a celor 3 ansambluri laureate „Voci de primăvară” „Euterpe” și

„ Corala arădeană” lucrări din zestrea nemului românesc și universal sub bagheta prof. Gavrilă Câmpan lider de drept , care prin înregistrările intrate în fonoteca de aur au intrat și în patrimoniul nostru spritual arădean și național .

Noi toți foștii și actualii colegi ai distinsului nostru dascăl ,dirijor ,solist și compozitor ,acum la ceas aniversar îi urăm un meritat:

„La mulți maestre” !

Prof . Lia Cott .

Omagiu Maestrului

Cuvintele sunt prea sărace pentru a elogia excepționala activitate a maestrului prof. Gavrilă Câmpan .

Împletind într-o frumoasă și reușită țesătură didactică, dirijorală și solistică ,maestrul și-a dedicat întreaga sa activitate , ca făuritor de caractere,aplecându-se de la cei mai mici din clasa 1 , gimnaziu , liceu și profesori , înființând ansambluri artistice de valoare, din care ne-am adăpat mai toți artiștii arădeni..

Pentru aceasta îi suntem recunoscători și totodată avem obligația și datoria morală să continuăm ce a început domnul profesor cu jumătate de secol în urmă .

Pentru tot ,maestre, vă mulțumim și ne bucurăm să vă avem printre noi dedicându-vă concertele noastre , ca omagiu pentru întreaga activitate didactică și artistică dorindu-vă să trăiți

„La Mulți și Fericiți Ani”!

Prof. Ovidiu Boar dirijorul corurilor :
„ ARMONIA”al Catedralei Ortodoxe Române și „EMIL MONȚIA”
din Arad și corala „LIRA” din Lipova .

REZONANȚE TRAINICE – CELE MAI FRUMOASE –

Când am ascultat prima dată corul, în deschiderea festivalului „Zilele Muzicii Sacre” a domnului Gavrilă Câmpan profesor de muzică la Liceul de artă „Sabin Drăgoi” din Arad, am avut senzația celui care după ce a traversat ani de apostolat am auzit Concertul de colinde, o lucrare de istorie a României muzicale, pe care o cunoșteam pe fragmente, din surse diverse, mai mult bănuite, niciodată pe deplin lămurită.

El a trăit-o și i-a simțit efectele prin aplauze și laurii dobândiți.

Documentat și susținut, caietul semicentenar, redă cronologic bilanțul artistic de-o viață. Ne dezvăluie și lămurește pe înțelesul tuturor, contextul, modul, în care s-a ajuns, unde s-a ajuns, fiind prim și binemeritat pas spre împlinirea golului întunecos pe care l-a lăsat prin plecarea lui din fața copiilor curați cu care a intrat în fonoteca de aur.

Acum se dorește o reconstituire, în lumina evenimentelor din prezent ocazionate de împlinirea a 50 de ani de existență a școlii.

El și-a apropiat lucrările, colaboratorii și elevii cu mare respect și dragoste a corespuns momentului istoric în care și-a pornit pașii pe drumul aleșilor breslei prin comuniunea sufletească din inima Ardealului insiderată din jalea străveche ce-i încolăcea inima.

Doine sfâșietoare, cântece bătrânești dureroase, ca în Miorița, cântate de un copil al suferinței, au izbit miezul ființei sale de solist în rolurile principale din operele „La seceriș” și „La șezătoare” de Tiberiu Brediceanu.

Patetismul său rezultă din sentimentul major ce-l leagă de popor, de cel trudit și din ideile majore istorice, din inimile Românilor – Toți.

Expresie înflăcărată pornită din limba vorbită în satul natal Măluț din ținutul lui Coșbuc și Rebreanu, de la graiul scripturii la graiul emineșcian-întruchipează muzical, aducând pe, aceeași scenă elevi și profesori un concert „Eminescu” pe care presa maghiară presa maghiară îl numește: magistral, divin emineșcian. Semicentenarul Gavrilă Câmpan este un arc încordat cu săgeată îndreptată spre cea mai înaltă țintă – mesajul.

Prietenia noastră se leagă de sentimentele naționale ce se altoiau pe suferința de răpire a rodului muncii și astfel „zădărnicierea pletelor cărunte”, ceace nu-i cu putință. Concertele omagiale ale corului Catedralei Ortodoxe române, Casei municipale de cultură din Arad și Lira din Lipova dirijate de fostul elev al profesorului Gavrilă Câmpan, prof. Ovidiu Boar ne – au dus la momente de întoarcere în timp din nou spre culmi de odinioară, într-o interpretare înălțătoare dovedind că muzica corală arădeană și-a găsit discipolul.

Momente artistice care au ridicat sala în picioare au răsplătit măiestria dascălului și fostului elev cât și convingerea că nimeni nu-i sfărâmă sfânta profesie și ce mai are din vechea sa comoară, celui cu pletele cărunte.

A dirijat cu har, cu destul har!

Sala festivă a Liceului „Sabin Drăgoi” din Arad unde dirijorul Gavrilă Câmpan a creat atâtea momente artistice timp de 35 de ani, lăsând moștenire trei coruri laureate „Voci de Primăvară”, „Euterpe” și „Corală Arădeană”, a devenit o casă goală care nu mai cuvântă.

Unii s-au întrebat de trăinicia muncii sale dirijorale și au pus la îndoială valoarea, iată unde a ajuns cultura profesionistă, la concerte improvizate la grămadă să nu se observe lipsa unora dintre ansambluri, deși numărul elevilor și profesorilor s-a triplat după revoluție. Munca sa n-a cunoscut opintire. Ea vorbește nu unor aleși, inițiați, unei găști, ci unui neam și prin aceasta, umanității.

Lumea muzicală a prof. Gavrilă Câmpan este a cântecului bătrânesc, care printr-un vers ca „Frunză verde ruptă-n cinci”, sau „Foaie verde viorea”, trage o linie de demarcație între tine și realitatea imediată și-ți dă totodată ce a făcut sau poate, sau nu poate face parte din cea dată, cu înțeles și rost pentru o viață.

Colegul meu se cere a fi tratat cu privire la opera sa, ca acei pereți vechi peste care sau suprapus zugrăveli variate. Nu se știe niciodată dacă sub noua zugrăveală nu se găsește una mai veche mai de preț. Și de obicei se găsește, zugrăvită chiar de el însăși.

Acum există tineri însetați, nu ascultători stângaci, care vor fi alături de opera sa cu mândrie pentru ținutul lui Coșbuc și Rebreanu, Slavici și Sabin Drăgoi, Eminescu și Enescu, Vidu și Jarda, adăpându-se din misiunea unui dascăl și Om recunoscându-i realizările sale ce se pot numi:

„REZONANȚE TRAINICE” –CELE MAI FRUMOASE –

Iunie 2008 –Arad-

Prof. Lucian Cociuba

La ceas aniversar ,omagiu profesorului nostru

Îmi amintesc cu plăcere de anii mei de început de drum în lumea minunată a muzicii, în orașul de pe Mureș ,oraș cu o bogată și valoroasă tradiție muzicală .

Printre cei care mi-au îndrumat pașii în acea perioadă mă opresc aici cu gândul, cu multă plăcere ,la domnul profesor Gavrilă Câmpan.

De numele Domniei sale se leagă colaborarea liceului de artă Sabin Drăgoi din Arad cu Filarmonica Arădeană, fiind și pepinieră pentru instituția noastră .

Ne amintim cu plăcere de colaborarea ca solist în operetele La seceriș și La șezetoare de Tiberiu Bredicenu ,de opereta Paganini de Fr. Lehar în care a creat în premieră rolurile principale. Apoi sub bagheta maestrului Boboc, Carmina Burana , precum și Scufița Albastră a maestrului Nicolae Brânzeu, Stabat Mater dirijat de Dorin Frandeuș ,Cele Șapte Cuvinte sub bagheta dirijorului Doru Șerban ,reunind maeștrii profesori orchestranți cu elevii lor de la Lic. de artă .

Domnul profesor a înființat corul Emil Monția ,corul Euterpe în care am activat și eu , cor care în 1979 a luat premiul I pe țară intrând în fonoteca de aur alături de ansamlurile corale Voci de Primăvară și Corala Arădeană care au făcut cunoscut Aradul în țară și străinătate

Prin străduința și performanțele de-lungul celor 50 de ani de activitate reprezintă și viața culturală a Aradului pentru care îi mulțumesc aici ,acum cu ocazia a 50 de ani de activitate și îl asigur de toată recunoștința mea .

Cu deosebită considerație,

Mihaela Rodica Tălmăciu Mureșan
Director al Filarmonicii de stat din Arad .

Semicentenar profesor Gavrilă Câmpan

apropro de Zilele Aradului

Gheorghe SCHWARTZ

În toate campaniile electorale, politicienii promit, drept prioritate absolută, grija față de învățământ, subliniind că doar în felul acesta se poate conta, pe viitor, pentru dezvoltarea poporului român și promit prioritate și pentru cultură, drept matricea emblematică a națiunii. Lăsând la o parte ceea ce se și înfăptuiește după ce a trecut perioada electorală, politicienii uită să amintească faptul că învățământ și cultură au existat și există în România, continuitatea spiritualității românești fiind legitimată tocmai de aceste manifestări ale spiritualității. Un exemplu elocvent, susținând afirmația, o reprezintă exponenții acelor indelectnici, iar cel despre care vreau să mă refer în câteva rânduri ne-a dat șansa de a întruchipa într-una și aceeași personalitate dascălul și omul de cultură.

În tradiția devenirii, dascălul a fost dintotdeauna, alături de preot, părintele spiritual al generațiilor de tineri și de adulți. Acum cincizeci de ani, Gavrilă Câmpan, un tânăr învățător de pe meleagurile din locurile unde s-a născut și Liviu Rebreanu, în Măluț, județul Bistrița, a înființat un ansamblu artistic menit a pune în valoare cântecele, dansurile și poezia acelei vetre folclorice. Ecoul a fost atât de mare, încât, după ce a compus fericia muzicală "La Fântâna lui Matei", la reprezentare a participat întregul sat. Fapt ce i-a dovedit vocația și l-a propulsat la Conservatorul "George Dima" din Cluj. La absolvire, devenit profesor la Liceul Ghiba Birta din Arad, își urmează destinul

de cititor de instituții muzicale și înființează corul și orchestra de cameră. Cu spectacolul din opera "Orfeu" de Gluck, obține premiul I pe țară, start pentru deplina afirmare didactică și artistică. Urmează, în mod firesc, un șir neîntrerupt de performanțe cu corul "Emil Monția" și, alături de aparițiile la radio și televiziune, obține dreptul de a reprezenta România în Italia. Cum țara se afla în perioada în care criteriile de performanță erau ierarhizate după considerente extraprofesionale, dirijorului Gavrilă Câmpan nu i-a fost permisă ieșirea peste hotare.

Ceea ce nu l-a putut împiedica să-și continue parcursul didactic și artistic. Repertoriul său cuprinde lucrări din arhiva de aur românească, dar și pagini de mare popularitate din literatura universală. Odată cu înființarea corului "Euterpe" al Liceul de Artă Sabin Drăgoi, cucerește din nou locul I pe țară. La fel și în 1980, după ce reînființează Corul Sindicatului din învățământ, urmează un alt loc I național. Nu alt rezultat a obținut nici după ce a preluat Corul "Voci de primăvară". De acum, numele dascălului artist nu mai poate fi ignorat, iar anul 1989, anul sărbătoririi a o sută de ani de la trecerea în eternitate a poetului național, profesorul Câmpan organizează 15 concerte Eminescu, aducând pe aceeași scenă profesori și elevi. Transformările politice prin care trecea țara i-au prilejuit și ieșirea în Ungaria cu acest eveniment, iar succesul a fost, în mod firesc, la fel de răsunător ca și în țară.

Îmi aduc aminte că în 1990 a prezentat întâiul concert de colinde la

Catedrala Ortodoxă, și drept urmare, a fost prezent la primul concurs de muzică sacră de la Orăștie. Efectul? Desigur, premiul I.

Barierile administrative fiind ridicate, colaborează cu Filarmonica din Arad cu "Stabat Mater", "Carmina Burana", "Cele șapte cuvinte" etc., iar prezențele la televiziune și radio devin o constantă.

Ar mai fi de adăugat distincțiile primite, doar că principalul premiu a venit din partea publicului și al ucenicilor. Un public și niște discipoli care vor avea ocazia să-l omagieze pe dascălul Gavrilă Câmpan și, în aceeași măsură, pe artistul Gavrilă Câmpan, la aniversarea plănuită a celor cinci decenii de activitate neîntreruptă în crezul său pentru dănuire și frumos.

În toate campaniile electorale, politicienii promit, drept prioritate absolută, grija față de învățământ, subliniind că doar în felul acesta se poate conta pe viitor pentru dezvoltarea poporului român și promit prioritate și pentru cultură, drept matricea emblematică a națiunii. Lăsând la o parte ceea ce se și înfăptuiește după ce a trecut perioada electorală, politicienii uită să amintească faptul că învățământ și cultură au existat și există în România, continuitatea spiritualității românești fiind legitimată tocmai de exponenții acelor manifestări ale spiritualității. Un exemplu elocvent pentru această afirmație o reprezintă profesorul Gavrilă Câmpan la aniversarea celor 50 de ani de activitate neîntreruptă și de la fel de neîntreruptele trofee câștigate.

MĂRTURISIRI

Primele amintiri mă leagă de casa părintească din Măluț , nu departe de Năsăudul lui Coșbuc și Rebreanu .

Măluțul , așezat pe malul stâng al Someșului Mare , cu Râpa Măluțului , care a silit Someșul să ocolească satul , Râpa , pe la mijlocul căreia era săpat drumul spre Beclean , care după fiecare ploaie mai mare trebuia iar și iar refăcut , fiind un veșnic pericol de alunecare în Someș , iar odată cu venirea ploilor de toamnă se astupa și eram nevoiți să trecem pe deasupra Râpii pe la Ruptură , pe drumul Hagăului plin cu lutul argilos .

Măluțul cuprins de Someș și de dealurile Bărăciunului , Grigoroiiului , Dolinei și Rupturii , cu drumul principal de la Luntre la Strajă și cimitir iar la Strajă la stânga o ia pe Uliță , care duce spre Ulicioară la Biserică , Pe Vale și La Fântâna Lui Matei , avea cam o sută și ceva de case cu două familii de unguri una de evrei una de țigani și restul eram români .

Casa părintească acoperită cu draniță , cu odaia mare din față , cu tinda străjuită de târnațul îngust și trei trepte care dădeau în ocol , era încălzită de un cuptor încadrat de o laviță unde la nevoie încăpeam trei – patru copiii din cei zece câți eram la mămuca Ileana și tătucu Gavrilă – Ardăul – pădurararul .

M – am născut în anul marelui cutremur din 1940 , și de parcă nu a fost destul , au venit peste noi cutremurătoarele vremuri ale hortismului unguresc și fascismului nemțesc . Ne-a fost dat să fim martorii unor scene de groază , întâi ale hortiştilor , care au ars biserici , mănăstiri lăcașuri de cult , distrugând documentele și arheologia ființei noastre românești statui ale poezilor , scriitorilor omorând conștiințele noastre naționale . Cutremurătoare vremuri ale hortismului și fascismului , zgrăvite de Rebreanu în „ Pădurea spânzuraților . Bine spunea părintele Mladin într-o predică „ să nu credeți că în Ardeal n-au fost mănăstiri ca în Moldova – ba au fost , dar au fost rase de pe fața pământului de hoardele barbare Nici astăzi nu își cer suze pentru atrocitățile comise , ba dimpotrivă și-au dezgropat statuile criminale și au făcut și altele reinstalindu – le de-a lungul Transilvaniei , în loc să vină cu insemne de pace care să ne reunească cu adevărat într-o Europă comună . Ei țin cu tot dinadinsul să ne reamintească de acele vremuri sângeroase umilind poporul român vândut revanșarzilor de cozile de topor românești pentru afaceri oneroase și voturi , aceștea vor intra în istorie ca niște iuzi vânzători de neam și țară .

În anii hortismului , la patru km de Măluț , la Boctăria Becleanului , era unul dintre lagărele de concentrare naziste pentru evrei care erau trimiși la Ausvitz .

Singura familie de evrei din sat , a lui Șpițer , care era prieten și cu tătucu era concentrată aici așteptându-și trenul morții . Lagărul era împrejmuț cu sârmă ghimpată iar sub cerul liber erau mii de oameni înfometăți , zgribuliți de frig dormind pe jos , pe râțul de sub dealurile Becleanului . Într-o miercuri , zi de târg la Beclean , Vasile-a nost ajungând la Boctărie , dând să treacă linia ferată , s-a auzit strigat de o voce cunoscută , era vocea lui Ioainăl , fiul mai mic , a familiei Șpițer care era în lagăr .

S-a întors și din câțiva pași a fost lângă gardul de sârmă ghimpată ,strângându-și mâinile cu vecinul și prietenul lui. N-au apucat decât să plângă, când sentinela l-a somat și au trebuit să se despartă . Vasile și-a continuat drumul spre Beclean ,iar la întoarcere ,s-a strecurat până la gardul de sârmă ghimpată unde era Ioainăl cu mâna încleștată pe sârmă , strecurându-i pe sub gard o pâine și ceva slăninăț,zicându-i,să mă aștepți și mâine . A avut noroc că sentinela nu l-a văzut de astdată . De atunci ,zilnic oameni și copii mergeau la Boctărie încercând să strecoare prin gardul de sârmă ba mâncare ba pături sau haine până într-o zi , când nu au mai avut cui duce .

S-a auzit mult mai târziu cum că Ioainălă a scăpat, nu se știe prin ce minune, ei n-au mai fost văzuți niciodată .

Au urmat ani de concentrare pentru războiul împotriva sovietelor alături de Germania fascistă . Au fost chemați sub arme până și copii alături de tați și bunici si bine înțeles și tătucu lăsând acasă pe mămuca cu cei nouă copii .

În iarna anului 1944, în sat erau trupe germane în ofensivă spre Rusia ,iar la noi în casă s-au instalat, un ofițer german și aghiotantul lui , iar mămuca cu fetele și cei mai mici s-au refugiat pe Vale .Ca aliați s-au purtat bine cu noi .Ne mai dădeau conserve ,biscuiți de război înmuiati în lapte praf , și ne mai puneau călare pe cei doi cai ai noștri , folosindu-se de ei în incursiunile de recunoaștere .

În primăvara lui 1944 ,când a început retragerea , au adunat din sat căruțele, caii ,vacile și boii la Strajă , dând foc atelajelor iar animalele au fost înpușcate .

Ofițerul, cu aghiotanții săi ,în noaptea dinaintea acestui masacru , au făcut un adăpost mascându-l cu tului –jupi de veștii- salvându-ne caii și vaca, impresionat fiind de cei nouă copii și mama lor . Iată că în vâltoarea atrocităților se mai găsea și câte un semn omenesc , care pentru noi a fost salvator.

Și de parcă nu au fost destule cutremure, a venit comunismul pe tancurile sovietice .Camioanele rusești încărcate cu soldați în pufoaică,au trecut prin Măluț în urmărirea nemților ,lăsând în urmă un nor de praf aducător de alte vremuri .

Dimineața ajunului de Crăciun a anului 1944 am trăit momente înălțătoare ,copleșitoare când ne-am trezit cu darurile Moșului în străituțele țesute de mămuca și cu omătul alb și curat ,care aducea pacea și pe tătucu din război .

Prima colindă a fost pentru părinții noștri ,din tinda casei părintești ,care le spunea :
Scoală gazdă nu dormi,/ C-o venit niște copii / Să v-aducă până-n tindă / Colindița noastră sfântă / Colindiță cu fliscoi / Hai Crăciunule la noi / Crăciunoaia nu-i acasă / Că s-a dus la Mititei / Să ne-aducă colăcei / Împlețiți cu voie bună / de măicuța cea străbună / De ni-i da de nu ni-i da / Altu nu te-oi colinda /Că mi-i scurtă zeicuța / Și mă tem c-oi îngheța / Isus Hristos !

Am avut mare noroc . Tătucu s-a întors din război în timp ce mulți au pierit lăsând în urma lor jale ,răni încă nevindecate . Mulți copii de-o samă cu noi au rămas orfani de mici , unii încă nenăscuți ,văduve cu copiii –griji , ruină și pustiu . De aceea am fost recunoscători lui Dumnezeu că ni-i l-a adus pe tătucu din război ,care împreună cu mămuca au format o familie frumoasă cu zece copii , și nu au fost nevoiți să ne dea pe nici unul slugă . Tătucu a reușit și din cărăușie să adune ceva lei și cu cei primiți de pe casa veche pe care a vândut-o , a cumpărat o casă Pestet Pod , cu vedere spre Someș și dealurile Bărăciuniului ,unde aveam via cu vreo trei soiuri de struguri: delegvari ,busuioacă și nova ,livada cu cireși, vișini ,meri ,cași, piersici ,pruni si peri.

Am fost trași la sorți la un trabuc de Churchill și Roselvelt ,care l-au înzestrat pe Stalin cu toate țările Est- Europene și Asiatice . Au venit pe tancurile sovietice K.G.B. iștii în frunte cu Teohari Georgescu , Ana Pauker ,Iosif Chișinevschi , Alexandru Mogyoroș și alții ,instaurându-se regimul sovietic , omorând și ei floarea națiunii române , băgându-i în temniți grele,distrugând vechea societate ,biserici și oameni .

În anii ocupațiilor nu prea se auzeau cântări și jocuri vesele ci numai cântece de jale ,cântece bătrânești ,de dor, fie de dorul de casă , de părinți ,frați surori de dorul codrului și câte alte doruriCă dorul unde se pune /Face inima cărbune/ Că dorul unde se lasă/ Te lasă cu inima arsă ...sau ...Mult mă-ntreabă inima / Dorumi-i de cineva /I-am spus că mi-i dor și jele /De tineretele mele / Că le port cu mult necaz / Și cu lacrimi pe obraz / Că rămâne fript și ars ,sau.....Doină ,doină glas de dor /Tu nu mă lăsași să mor / Doină zic ,doină suspin /Tot cu doina mă mai țin / Bate vânt și-aduce nori /Aduce-mi dor de surori /Bate vânt peste Carpați /Și-mi aduce dor de frați, sau.....Când era -n lume război / N-a fost plug cu patru boi / Iar de când nu e război este plug cu patru boi /Și-o nevastă supărată /Strigă la boi câte-odată / Și copiii o-ntrebau / Mamă unde-i dus tata /La nemția ard-o focu / Că ea ne-o mâncat norocu /La nemția ard-o para / Că ea ni-o mâncat tigneala.

Acestea se puteau auzi în sat ,ele se numesc doine pe care le-a cântat și Eminescu ,cum zicea Creangă despre bădița Mihai ,DOINA, cea mai importantă și mai frumoasă zămislire a poporului român ,cântată la coarnele plugului ,înaitea boilor , pe cărările României în pădure și pustie .

Tătucu o cânta , dar nu ori unde ,la plug ,departe de sat, După Deal . Parcă acuma îl aud , eu fiind înaitea vacilor, Joiana și Vireag : Trage mândră și ghicește /Codrul de ce-mbătrânește / Codrul de zăpadă grea / Omul de inimă rea

Colinda a fost aceea care ne-a mângâiat și ne-a adus o rază de speranță , raza soarelui , cântată în tinda părinteasă , dusă apoi la neamuri și vecini, vestind pe Mântuitorul nostru Isus . Copilașii se sculau cu noaptea în cap ,ei fiind primii vestitori a-i nașterii mântuitorului , fiecare grup străduindu-se să aducă colinde noi, mai frumoase decât alții . Pe la amiază porneau la colindat copiii de mijloc ,iar spre seară tineretul, unii cu steaua alții cu viflaimul . Gazdele mari ,după ce au primit colindătorii ,colo pe la cântatul cocoșilor, porneau colindatul, ducându-l la biserică , la slujba de dimineață a sfântului Crăciun . A doa zi de Crăciun era slobod la veselie și la joc . Copiii mai mijlocii mergeau la joc, la badea Ion a lui Ciunga , ciobanul satului , care știa cânta din fluier , unde într-o odaie care dădea în târnaț tropoteau copiii pe lutul casei făcându-l noroi argilos . Tinerii ,câți au mai rămas după război , mergeau la strajă , unde cânta la vioară badea Ion a lui Ceterașu ,cu fiul la gordună .

Pe vremea aceea ,mai întâlneai costume naționale . Fetele purtau zadii cusute cu rânduri înflorate în culori vii cele tinere ,iar cele mai în vârstă mai sobre ,maro sau negru . Cămășile înflorate pe piept și la mâneci ,cu bezeri la mânecă și la guler și cu cipcă la poale . Feciorii îmbrăcați cu cioreci sau pantaloni băgați în cisme ,cu cămăși cusute mai discret la mâneci ,piept și poale, cu bezeri și cipcă , o curea lată din piele cu forme , la mână cu pumnișori împlețiți din lână de bărcă . Jocul se deschidea cu dealungul în trei timpi , de o eleganță aparte ,cu strigături rare și sărituri și cu bătăi în cisme . Urmau apoi jocurile de doi din ce în ce mai dese .

A treia zi de Crăciun se făcea vergelul , unde –și petreceau cei căsătoriți cu o masă comună ,cântece de petrecere,romanțe ,joc și voie bună .

Măluțul avea intelectuali de seamă , prof. Taloș directorul Școlii Normale din Gherla , Vasile Mureșan primul director al gimnaziului din Beclean , preotul Vasile Câmpeanu ,Cornelia Mureșan , care au sprijinit și format generații de intelectali din Măluț și nu numai. Printre aceștea se numără și fratele meu Vasile care a devenit profesor și director, Pompei Pop , intelectual de rasă poet , care a scris și imnul Măluțului, Vasile Morar ,Doniză Morar și alții care ne-au fost model și de la care generația noastră a învățat multe ,inclusiv colinde noi ,chiar pe voci .

Școala din Măluț era peste drum de biserică ,cu o singură sală de clasă, o magazie și o curte mare la capătul ei înspre vale locuia într-o căsuță dărăpănată ,Ion țiganul . În 1947 în clasa 1 primeam un corn , lapte praf și o linguriță de untură de pește . Și atunci în fiecare an aveam învățător suplinitor .De bună seamă cea care ne-a marcat viitorul intelectaul a generațiilor viitoare , a fost doamna Nela-Cornelia Mureșan, desprinsă parcă din „Trecute vieți de Doamne și Domnițe a lui Gane,care avea o vastă cultură ,stpânind trei limbi străine și la curent cu marea cultură universală ,din care ne-am adăpat mai toți măluțenii contemporani cu dânsa .

Pentru că nu aveam gimnaziu în Măluț , nici nu era obligatoriu ,am rugat părinții să mă dea la școală la Beclean la 4 km de noi . , unde se înfițase și un așa zis internat ,în niște magazii , lângă biserica din centru . Am avut noroc cu domnul Mureșan care era directorul școlii,că ne-a făcut loc și nouă în internat, la început pe coridorul dormitorului pe o saltea de paie și mai apoi în dormitor . Mai duceam de acasă ,din puținul pe care îl aveam,făină de porumb cea de grâu era puțină , mâncând cel mai adesea mămăligă și pâine de mălai . Aici în lungile ore de meditație mi-am făcut cultura generală imprumutând cărți de la biblioteca raională pentru că școala nu avea încă . Cei care învățau bine erau făcuți pionieri. Înclasa a v-a am debutat ca solist într-un moment muzical compus de domnul prof. Mocanu ,iar în clasa a 6 a am recitat din caietul meu de poezii. Tot acum ni s-a luat și puținul pământ pe care îl aveam, vreo trei ha. într-o campanie dură de colectivizare , cu tot plânsul părinților și a celor zece copii . Am rămas fără pământ ,fără cai fără vaci fără atelaje , doar cu o vacă și vreo 5 oi . În timp de 5 ani în toate comunele și satele s-au înființat gimnaziile așa că și copiii din Măluț ,nu mai trebuiau să escaladeze Râpa ,mai ales că s-a făcut un drum trainic la poalele Râpii care este și astăzi .

Am urmat dorința tacită a tatălui de a mă prezenta la admitere ,la Școala Silvică din Năsăud unde era concurență mare. În gândul meu doream să nu reușesc ,dar am reușit cu bursă . Clădirea școlii era peste drum de gară ca o cutie de chibrituri,mi s-a părut ca un zgârâie nori . Aici am avut un regim de viață civilizată ,cu dormitoare spațioase, dușuri calde . Lozinca directorului Mureșan era :Civilizația unui popor se cunoaște ,după cantitatea de apă și săpun consumat .

Năsăudul ,plin de rezonanță istorică grănicerească este înonjurat de vestigiile Romane localități ca Salva ,Parma ,Romuli Nepos cu clădirea Liceului,„ George Coșbuc” unde și -a făcut studiile poetul țărănimii,de Lic. Liviu Rebreanu, de Maieru unde a trăit și învățat, de Prislopul de peste Someș unde se petrece acțiunea romanului,„Ion”. Orașcu o deschidere spre munții Rodnei ,străjuit de dealurile pe care ,o parte le-am împădurit noi cei de la silvicultură, în practică.

L-am întâlnit aici pe George Pituț ,viitorul poet , cu care dădeam adevărate recitaluri de poezie și cântece . Ne-am întâlnit pe aceleași unde cu Maria Butaciu la difuziunea locală ,și odată cu terminarea Școlii Silvice am terminat și liceul George Coșbuc la care am visat de mic .

În 1958 fosta mea învățătoare Cornelia Mureșan ,m-a adus în sat ca învățător marcându-mi drumul spre cariera didactică .Aici am înființat ansamblul de poezie, cântece și dansuri realizând feeria muzicală La fântâna lui Matei , fiind promovți la faza finală, unde ne-am întâlnit trei frați , Vasile directorul și dirijorul corului din Cristești , Lenuța solistă ,și în duet cu mine .De altfel atunci când ne adunam cu toții : ; Filuca, Maria,Vasile ,Anica , Rozuca,Lenuța,Nucu, Florica,Aurica și părinții noștri Ileana și Gavrilă, căroră li s-au alăturat apoi noii părinți Teofila și Constantin cu soția mea Andronica și fiica noastră Valeria cu soțul ei Cristian și fiul lor Andrei, formam un adevărat cor muzical și sufletesc. Acestea m-au recomandat pentru Conservatorul de muzică, pe care l-am absolvit în anul 1966.

În 1967 m-am prezentat la post în Arad ,unde am fost repartizat ca profesor de muzică . Aici am găsit o viață culturală intensă ,venind în dialog cu personalitățile artistice de marcă : Nicolae Brânzeu ,Nicolae Boboc ,Ian Hugo Huss , Paul Paradenco ,Doru Șerban, Lia și Ioan Cott ,Ioan Tolan,Valentin Stache , Lia Josan , Ana Raita, Lucia Lăzărescu, Lucian Cociuba ,Elena și Ioan Drăgoi P. Everac , D.I. Zăvoianu , Emil Șimăndan,Gh. Schwartz și mulți alții . În 1958 am înființat corul de cameră al Lic. Nr. 2 Ghiba Birta ,realizînd pagini din opera Orfeu de Cr. W. Gluck obținând premiul I pe țară . Aici am fost încurajat de toți colegii, lideri fiind distinsa directoare Marina Podea dir. Șefan Chiu și moștenirea valoroasă lăsată de prof. Sever Ageu, Gabriela Mutică , Constantin Mutică și mulți alții drept care am fost transerat la Lic. de,muzică Sabin Drăgoi ,unde am înființat corul Euterpe obținând premiul I pe țară ,întrând în fonoteca de aur . Am preluat și ansamblurile corale Voci de Primăvară și Corala Arădeană,realizând sute de concerte ,imprimări la radio și televiziune,obținând în mai multe rânduri titlul de laureat și premiul I pe țară . Anul 1989, an de răscruce în istoria României ,alt cutremur la care am fost martor, a adus la putere pe cei lustrați de Gheorghiu Dej veniți pe tancurile sovietice , făcându-ne sclavi în propria țară și aiuria. Și cum Masoneria regizează lumea ,au zis ,gata cu experiența comunistă , distrugând civilizații creștine ,precum leagănul ortodoxiei, Kosovo și Irakul cu vestigiile celor O mie și una de nopți.

Acesta este adevăratul genocid împotriva omenirii și a României, și atunci, cum să nu-l citezi pe EMINESCU : „ Chintesență de mizerii de la creștet până-n talpă,Spuma asta-n veninată, astă plebe ,ăst gunoi –Să ajung-a fi stăpână și pe țară și pe noi ! .. Cum nu vii tu Țepeș Doamne ,ca punând mâna pe ei , / Să-i împarți în două cete :în smintiți și în mișei , / Și în două temniți large cu de-a sila să-i aduni , / Să da-i foc la pușcărie și la casa de nebuni . Iată de ce a fost omorât EMINESCU printre altele și de ce statuia lui COȘBUC a fost distrusă și în1848omorâți peste patru zeci de mii de români civili, de neamurile celor ce conduc România anului 2008,iar GeorgeCoșbuc spunea: Hristoși să fiți , nu ve-ți scăpa / nici în mormânt, și apoi iertător : O luptă-i viața, deci te luptă /Cu dragoste de ea, cu dor! și Topârceanu :

„Peste toată hărmălaia /Trece-n zbor un fluture! ”

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

DIPLOMA DE EXCELENȚĂ

Se acordă domnului **Câmpan Gavrilă**,
profesor gradul didactic I la Liceul de Artă „Sabin Drăgoi” Arad,
județul Arad, pentru întreaga carieră didactică, pentru activitatea remarcabilă
desfășurată la disciplina educație muzicală.

MINISTRUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI,

Cristian Mihai Adomniței

1958 -1959

Învățător fiind în satul natal Măluț ,din ținutul lui Coșbuc și Rebreanu, înființează ansamblu artistic de cântece,poezie și dansuri Compune feeria muzicală,„La fântâna lui Matei”,pe care o realizează antrenând tot satul, ajungând la faza finală ,fapt care îl recomandă pentru Conservatorul de muzică „George Dima” din Cluj, absolvindu-l în anul 1966 .

Doamna înv. Cornelia Mureșan – 1959
inițiatoarea feeriei „La fântâna Lui Matei“

Maria Mureșan înv. – colaboratoare la realizarea feeriei

Învățătorii Măluțului în 1958-1959

Cornelia Mureșan , Gavrilă Câmpan și Maria Mureșan

Membrii ansamblului artistic din Măluț din anul 1958-1959

Lenuța și Florica a lui Ardău, Milica lui Fătu, Măriuca lui Băla, Roza lui Via, Iulica lui Măderan, Anica lui Bindea, Rafila lui Șciopucu mare cantor, Măriuca lui Bărta, Anica lui Bindea, Anica lui Țoapăla, Aurel a lui Bărduț, Nucu lui Ardău, Traian a lui Bărta și Ghiorghiu a lui Bindea cantori, Ionuc a lui Băla, Ilie a lui Jdiuțu, Ionuc a lui Fișteșu, Găvriluț a lui badea Vasilică , Iacob a lui Bindea și Găvrilă a lui Ardău.

Lucian Cociuba :” La fântână”

Lucian Cociuba : „ SATUL „

La fântâna lui Matei.

Toamna anului 1958, a fost una din cele mai frumoase din viața mea, când doamna Nela, învățătoarea mea neprețuită, mi-a propus să vin alături de dânsa ca învățator în satul natal Măluț, toamnă, care a petleciuit viitorul meu ca dascăl și artist. Și cum să răsplătesc încrederea și onoarea ce mi s-a făcut, decât dedicându-mă total crezului de apostol al domniei sale născut din suferință și umilință. Am avut marea șansă să fac ucenicie pe lângă aceia care ne-a fost dascăl și mentor multora care am devenit „domni cu multă carte„,

Serile după terminarea lucrului, ne adunam la școală unde pe lângă comentariile celor citite, recitam, încropind scenete închipuite de d-na Nela insistând asupra punctuației, frazării, dicției și nuanțării, care mi-au fost de folos în cariera didactică și artistică. Spiritul meu de cântăreț și jucăuș pe care-l aveam toată familia precum și dragostea însuflită de părinți și sat pentru zestrea folclorică, m-a făcut să adaug cântul solistic și de grup, precum și coregrafia.

Interesul tineretului din sat a crescut pentru aceste șezători, și nu mi-a fost greu să formeze o echipă artistică mai ales că eram patru din familie: Lenuța, Florica, Nucu și eu și tânăra învă. Maria Mureșan originară din Fförești, la care s-au adugat foști colegi de școală primară ai mei și a lor: Milica lui Fătu, Măriuca lui Bălu, Roza lui Via, Iulica lui Măderan, Anica lui Bindea, Rafila lui Șciopucu, mare cantor, Măriuca lui Bărta, Anica lui Bindea, Anica lui Țoapăla, Aurel a lui Bărduț, Ghiorghiuc alui Bindea și Traian a lui Bărta devniți cantori, Ionuc a lui Băla, Ilie a lui Jdiuțu, Ionuc a lui Fișteșu, Găvriluț a lui badea Vasiliucă, Iacob a lui Bindea de pe Ulicioară, și să mă ierte cei de care nu-mi amintesc, care am de venit un ansamblu artistic în toată regula.

Am început să cântăm în grup cântece de șezătoare, de seceriș, de cătănie, cântece bătrânești, doine, cântece de nuntă, a chemătorilor, a steagului, a miresei, a mirelui a drușcelor, a găinii, a nănașilor, de rămas bun și mulțumire părinților, la toate acestea am adăugat De-lungul, Bărbuncul și De doi, compunând pașii și figurile acasă, în șură, ordonându-le într-o coregrafie cât mai aproape de ce văzusem când eram mic în șura lui Bileua de la Strajă. Doamna Nela entuziasmată de cele realizate ne-a propus ca această serbare să se numescă „La fântâna lui Matei„, dându-ne prin viu grai și melodia „La fântâna cu găleata„, pe care o învățase la lic., Regina Maria „din Cluj. Am învățat melodia, care a devenit titlul feeriei noastre, pe care o cântam în prolog.

Costumele au fost realizate de mămuca și surorile Filuca, Marea și Anica pentru feciori cu cămăși din pânză de panama peste pantaloni albi, cu două rânduri decusături la guler, piept și poală, curea de mătase florală albastră cu auriu petrecută peste umărul drept, coborând în diagonală până la cismele de box, terminată cu doi ciucuri albaștri.

La fete cămăși înflorate diversificate ,cam ce au găsit prin lada bunicii ,zadii poale albe cu bezeri năframă roșă cu pui mărunți brău mărele și sandale.

Spectacolul începea cu piesa muzicală „La fântâna cu găleata,, descriind scena celor doi îndrăgostiți care apar recitând din Coșbuc și Goga care sunt urmați de soliști iar apoi de grupuri cu cântece de seceriș, șezătoare,apoi momente de nuntă culminând cu De-alungul,Bărbuncul și De doi, ieșirea din

scenă făcându-se pe melodia „Frunză verde de acăț / Vă mulțămim de uspăț / Când îți vinii pe la noi / Vom da uspățu –n-apoi . Totul pe scuturarea steagului și zurgălăi.

De sărbătorile Crăcinului a anului 1958 la școala din Măluț,pe o bină improvizată din lătunoaie așezate pe niște bănci am debutat ca realizator, solist, dansator și instructor antrenând tot satul, care-și vedea obiceiurile străvechi puse în scenă . A ieșit o serbare cum nu văzuse Măluțul niciodată, cu succes răsunător . Am avut norocul că dl. prof. dir. Vasile Mureșan a fost martor la aceste evenimente fiind impresionat și mândru de noi, ne-a invitat la Beclean ,unde pe scena noului cămin cultural am reperat un mare succes, fiind reținuți în Beclean trei zile.

1959 24 ianuarie moment înălțător pentru România, când după mulți ani se putea cânta și juca Hora Unirii . Și noi măluțenii am dat spectacolul nostru în curtea școlii sala fiind nîncăpătoare ,toți măluțenii am încins Hora Unirii cu lacrimi de bucurie, colindând tot satul, oprindu-ne La Straja Măluțului, care a răsunit de cântec joc și voie bună, cu un entuziasm de nedescris. Acest spectacol l-am dat și la Beclean cu mare succes la invitația Comitetului raional .

La faza zonală am avut marea șansă să-l întălnesc pe marele muzicolog și compozitor George Sbârcea ,care chemându-mă la juriu m-a felicitat ,iar obiceiurile și repertoriul nostru i-au stărnit interesul.încă în vară a descins la Măluț ,unde din pridvorul casei d-nei Nela, a venit în mod nemijlocit cu tezaurul folcloric din vatra Măluțului.

Din acești ani au început și peregrinările în grup la mănăstirea de la Nicula .

În ajun de sfânta Marie, dimineața de vreme ne adunam la biserică și cu prapori , icoane și cărți de rugăciuni, cu binecuvântarea părintelui porneam spre Nicula pe jos , preț de 24 de km. Ce onoare și bucurie să dau tonul cântărilor până la Nicula, unde odată ajunși , înconjuram mănăstirea de trei ori ,alături de mii de creștini așteptând dimineața sosirea episcopului într-un car cu patru boi.

Vremuri de demult obiceiuri deprinse la gura sobei , la torsul fuiorului ,ascultând poveștile nemuritoare ale mămuchii în lungile seri de iarnă, când în ler se coceau baraboi, merele,sau bostanul bun. Aroma lor m-a urmărit mereu, însoțindu-mă pretutindeni ținându-mă de mână să nu rătăcesc.

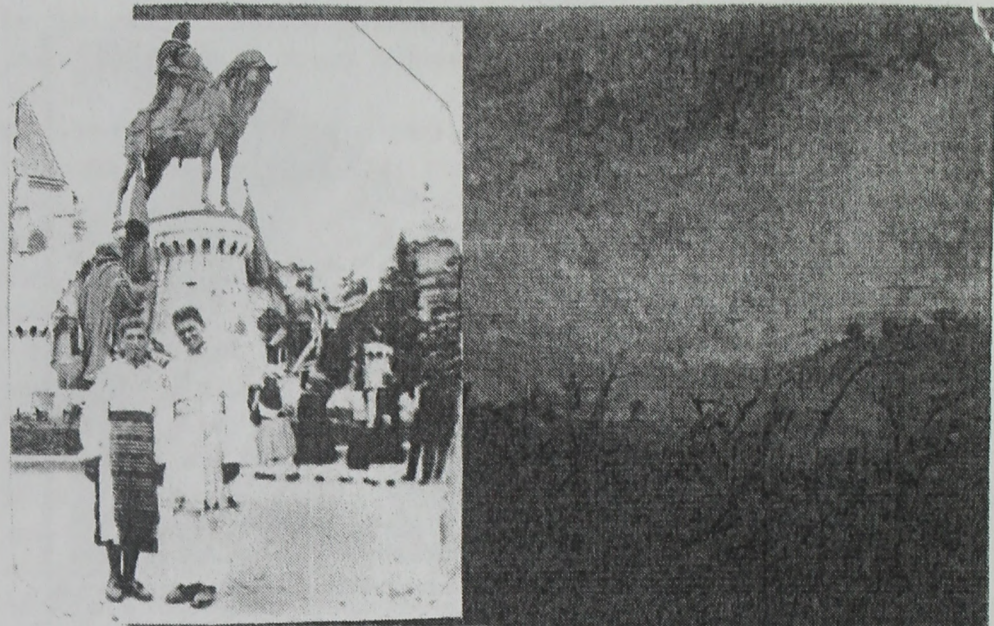
După plecarea părinților mei în veșnicie ,n-am mai avut puterea să revin, nu pot să cred că toate acestea nu mai sunt , icoana lor din locurile mirifice , sfințite cu aghiasma fântâniului lui Matei ,rămânând vie, iar mămuca la capătul târnațului, ne așteaptă și azi ca altădată iscodind orizontul, îmbrățișându-ne cu privirea dureros de frumoasă și inourată., și....

„ La fântâna lui Matei, / Peste sat , și-n gândurile mele / Plănge noaptea cu argint de stele.

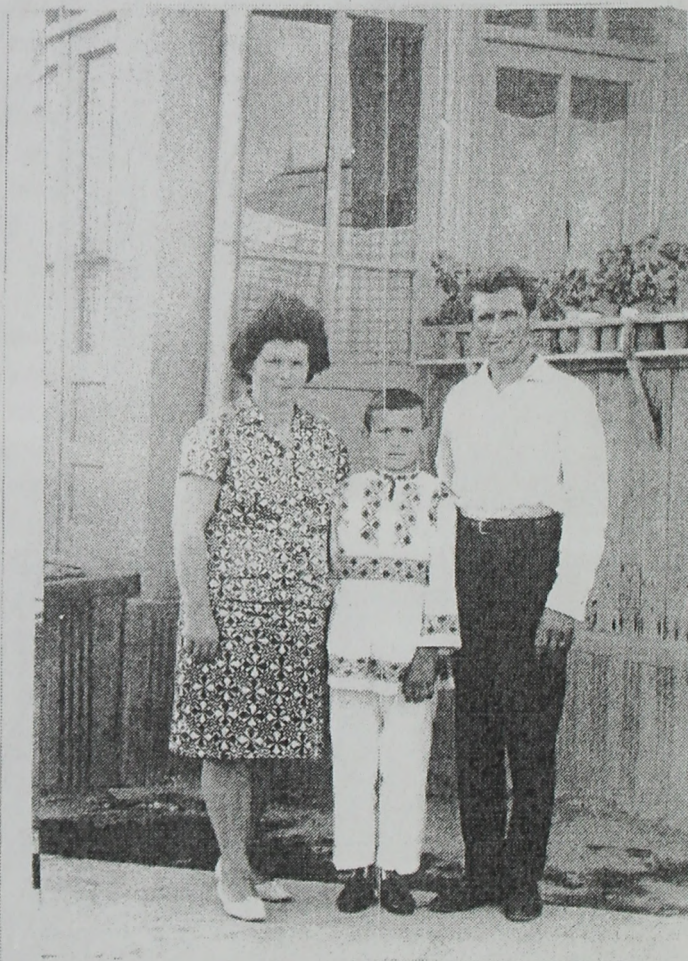
Gavrilă și Ileana Câmpan -1970 -o familie frumoasă.

Lenuța și Gavrilă Câmpan la faza finală , în costumele de la ansamblu -195 9

Lucian Cociuba : „ PEISAJ „

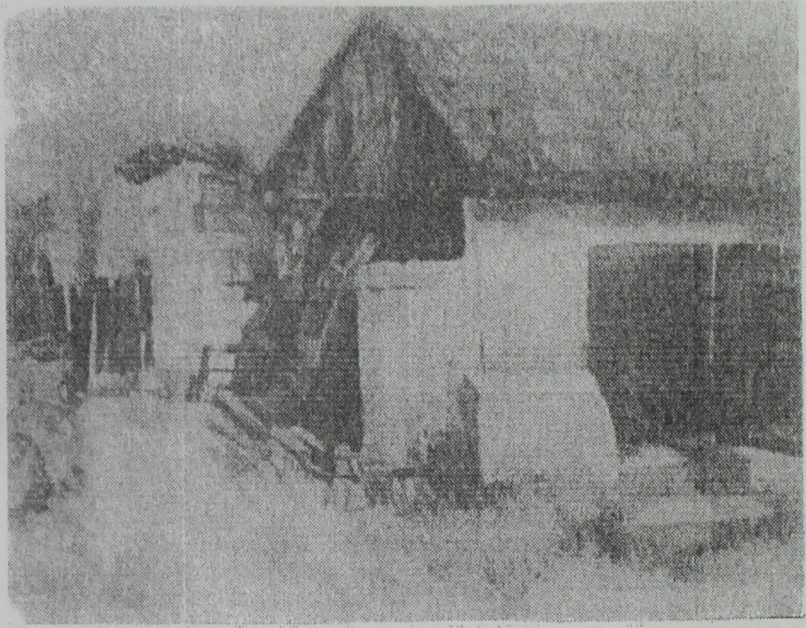

Prof. Vasile Câmpan cu soția Felicia și fiul Valeriu

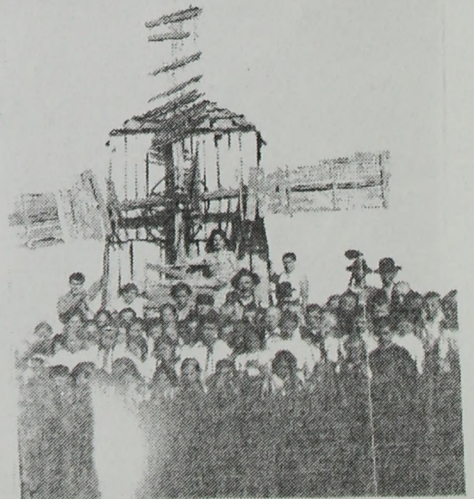
1970

În rolurile principale din operele „La seceriș ” și „ La șezătoare”
de **Tiberiu Brediceanu** ,în colaborare cu Filarmonica de stat din
Arad și Corul Sindicatului Învățământ ,dirijor : **Doru Șerban** .

Cornelia Josan:., Casa la Țara,,

DEBUTUL CORULUI DE CAMERA
„Emil Montia„-la Televiziunea Romană-1970-

ÎN EMISIUNEA-CONCURS „PATRIUM CARMEN”

Cîntecele însufleșite ale meleagurilor arădene

Am a-
plădat îndelung corul de cameră
al Casei municipale de cultură
(dirijor G. Cimpan) pentru inter-
pretarea de filigran a lucrărilor a-
lese („Pescarul” de I. Chiriac,
„Nu știu cău” de Certon, „Trei
lucruri minunate” de Frederici).
Formație recentă, ea a atins un
nivel calitativ înalt în timp scurt,
a devenit reprezentativă pentru
atmosfera muzicală de tradiție a
orasului.

I. JIVAN

(Cont. în pag. a 11-a)

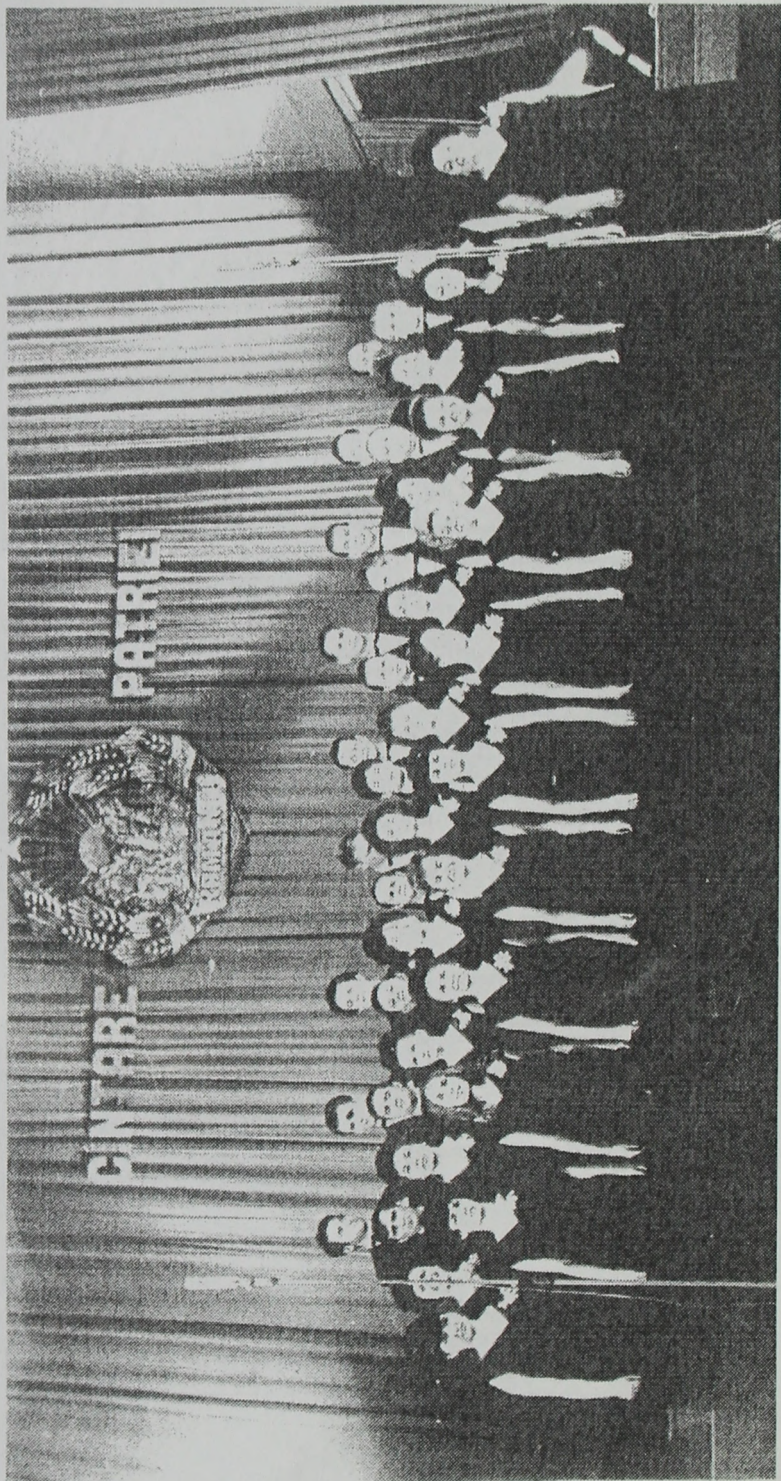

CORUL DE CAMERĂ
al Casei de cultură a municipiilor Arad

Emil Moștia

Alcatuit în cursul anului 1970, corul de cameră completează numărul formațiilor de prestigiu existente pe lângă Casa de cultură a municipiilor Arad.

Vivacitatea formației constă atât în talentul interpretativ al membrilor ei cât și în pricepera cu care Gavrița Cișpan, dirijorul corului, știe să propună cîntăreților un repertoriu accesibil realizînd astfel un echilibru ce oferă acestui cor de cameră tinerețe și vioacitate.

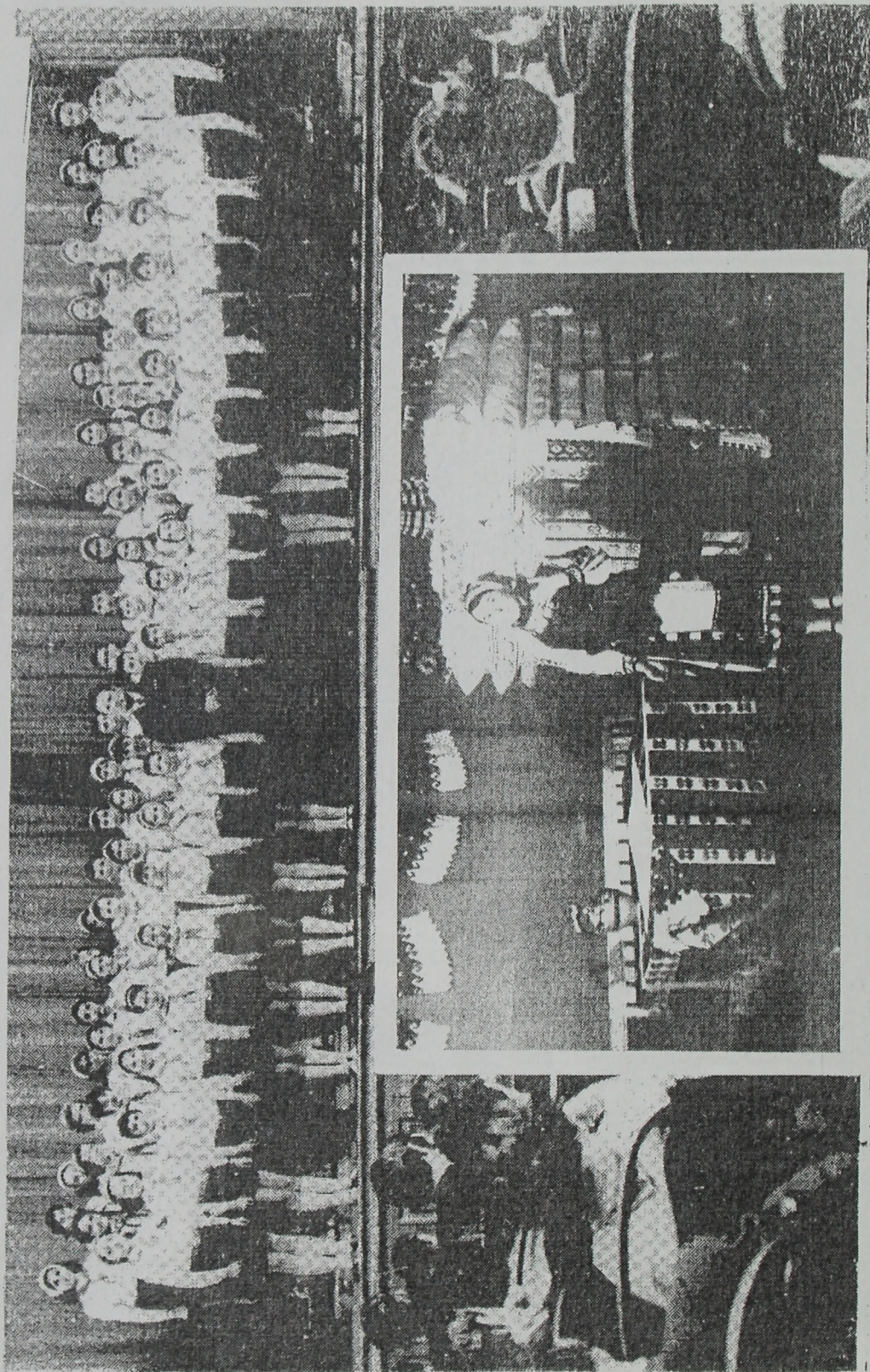
1972

În rolul principal din opereta „Pganini” de Fr. Lehar , soliști :

Victoria Strătilă – Gavrilă Câmpan
Edith Mate – Cornel Comloșan – Eduard Rudolf ,
în colaborare cu Filarmonica de stat din Arad și
Corul Sindicatului Învățământ , dirijor :
Prof. Doru Șerban

Cornelia Căprariu-eleva a liceului de artă solistă
a corului „Voci de primăvară”, dirijor Paul Paradenco Adamești
1973-1974

Pag. 2 — „FLACARA ROȘIE”

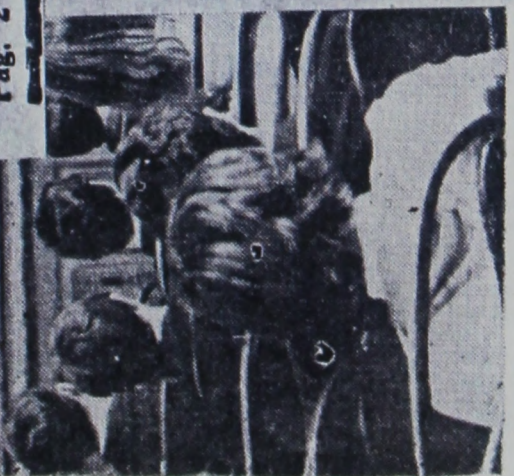
Marti, 11 decembrie 1973

Debutul corului de cameră „Euterpia” al Liceului de muzică

Zilele trecute, în sala Palatului cultural a avut loc un concert al Liceului de muzică din Arad. În partea a doua a programului a debutat corul mixt de cameră al școlii, condus de profesorul Gavrilă Cișpan.

Zilele trecute, în sala Palatului cultural a avut loc un concert al Liceului de muzică din Arad. În partea a doua a programului a debutat corul mixt de cameră al școlii, condus de profesorul Gavrilă Cișpan.

Programul, frumos alestit, a cuprins lucrări ale compozitorilor mei minunați și măștrilor muzici.

O formație corală cu frumoase tradiții

Invitatul nostru la Clubul prosei, profesorul Gavriță Câmpan, dirijorul corului sindicatului învățămintului Arad, ne vorbește cu multă pasiune și competență despre muzică, despre succesele pe care le-a obținut formația pe care o conduce de mai multă vreme în cadrul primei și celei de-a doua ediții a Festivalului național „Cântarea României”:

— Având în vedere că formațiile corale se numără printre genurile artistice cu o largă audiență la public — ele cuprind cele mai diverse categorii de artiști amatori, de la elevi, pionieri, școlii ai patriei, până la muncitori, tărani și intelectuali — dirijorii, muzicienii, animatorii culturali au o sarcină deosebit de grea. Artă pe care o realizează trebuie să corespundă exigențelor publicului, să contribuie la formarea omului nou, cu dragoste față de patrie și partid.

— Cum răspunde acestui deziderat coral sindicatului învățămintului?

— Pot să afirm cu legitimă mândrie că formația corală a cadrelor didactice arădene — care în acest an împlinește trei decenii de activitate neîntreruptă — nu numai în prezent, ci și în trecut, fiind la pupitrul dirijoral s-au aflat entuziaștii animatori culturali arădeni, ca de exemplu: Demian Arădean, Dumitru Staroste, Paul Paradenco, Adămești, Octavian Lipovan, Sever Aque, Dumitru Emandi, Doru Serban, precum și alți profesori de muzică, și-a îmbogățit permanent repertoriul cu lucrări valoroase, de o mare diversitate de genuri, de la mu-

zică clasică la cea contemporană românească și cea aparținând naționalităților conlocuitoare.

— Vă rugăm să exemplificați cele afirmate.

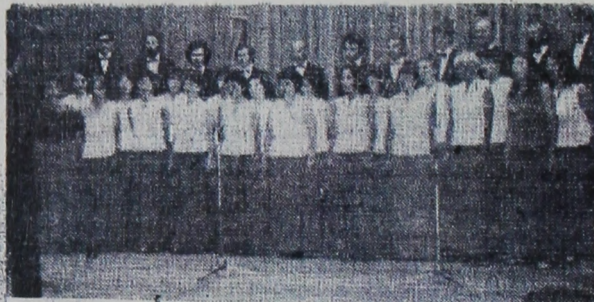
— De pildă, în prezent am pregătit pentru cea de-a doua ediție a Festivalului național „Cântarea României” numeroase lucrări corale, printre care amintim: „Partid erou, partid victorios” (D. Botez), „Marea inimă a țării” (Irina Odăescu-Tuțulanu), „Pe drumuri de istorie” (T. Jarda), „De doi” (N. Ursu), „De pricină” (A. Pop), „Cinlec satiric” (C. Ripă) și încă multe altele. Deci, după cum se poate constata, din repertoriul corului nostru nu lipsesc nici cântecurile patriotice și nici prelucrările folclorice. Fiește, acestor lucrări se impune să le mai adăugăm cele aparținând repertoriului muzicii universale, lucrări aparținând clasice și re-

manțice, mult apreciate de public.

— Care sînt succesele înregistrate în ultima vreme?

— La prima ediție a Festivalului național „Cântarea României” am ocupat locul doi la faza județeană, iar la Festivalul corurilor cadrelor didactice de la Botșani, unde am reprezentat județul Arad, am primit, de asemenea, o diplomă și o cupă de laureat. Desigur, acestea sînt succese cu care ne mîndrim, dar în același timp ele reprezintă și un stimulent pentru activitatea noastră viitoare. Dorim ca actuala generație de interpreți să continue frumoasa tradiție cîntată în timp de acest cor, care s-a remarcat de nenumărate ori pe scenele cluburilor muncitorești și așezămintelor culturale din județ, să valorifice mai bine jarurile posibilități de care dispune

E. ȘIMĂNDAN.

Formația „Corala arădeană” a sindicatului învățămintului Arad (dirijor prof. G. Câmpan) Foto: V. JIREGHIE

„CORALA ARĂDEANĂ,,

A prof. de muzica din Arad în Ungaria

Dirijor : Prof. Gavrilă Campan.

Soliști Carmen Racoș și Ion Zahu

6

1977. június 14., kedd

NÉPÜJSÁG

Sikerrel vendégszerepelt az aradi énekkar Kétegyházán

A nagy hagyományokkal rendelkező romániai énekkultúra aradi képviselői látogattak el hozzánk, Békés megyébe a hét végén. Nem véletlen, alkalmi vendégszereplésre. Az aradi dalosok látogatása, két hangversenyük a Békés és Arad megye közötti, lassan egy évtizede megalapozott kulturális kapcsolat része. Egy hónapja békési kórus járt Arad megyében, most az ottani megyeszékhely ötven tagú, pedagógusokból, zenei szakemberekből összetevődő vegyes kórusa jött a testvérmegyébe, Békésbe, ősszel pedig a békéscsabai pedagógus énekkar utazását tervezik.

Az aradi énekkar emlékezetes, szép estét szerzett szombati bemutatkozása alkalmából Kétegyházán, a román nemzetiség lakta nagy-

község lakóinak. Műsoruk szerkezete is arról tanúskodott: nagy gonddal készültek első külföldi vendégszereplésükre. A bemutatott művek repertoárja a barokk kori művektől kezdve egészen napjaink modern szerzőinek darabjait felölelte. A Gabriel Campan vezényelte énekkar másfél órás produkciója azt bizonyította, hogy minden előadásmódban otthon érzik magukat, jártasak a kóruséneklésben. A szólamok rendkívül szerencsés arányúak és ez nagyon előnyös az összhangzásban. Az egységes hangzást külön is dicsérni kell, miután szólisták is énekelnek a kórusban. Valamennyi kórusművet nagy átéléssel, fegyelmezett előadásban hallottuk, Hassler Ünnepi énekét ugyanúgy, mint Fririci re-

mekét, a Három jó barátot. Aztán a magyar zenekultúrának való tisztelgést, a Kodály-feldolgozást, vagy Erkel: Bánk bán című operájának Bortalát, melyet Ion Zahu tolmácsolt nagy átéléssel, magas hőfokon, akárcsak a többi általa énekelt művet. A másik szólista Carmen Racoș szintén kitűnő hangú művész és szenvedélyes előadó. Egyszóval, a végére belemelegedő kétegyházi közönségnek színvonalas, igazi művészi élményt nyújtó koncerttel kedveskedtek az aradiak és tovább öregbítették a romániai dalkultúra hírnevét.

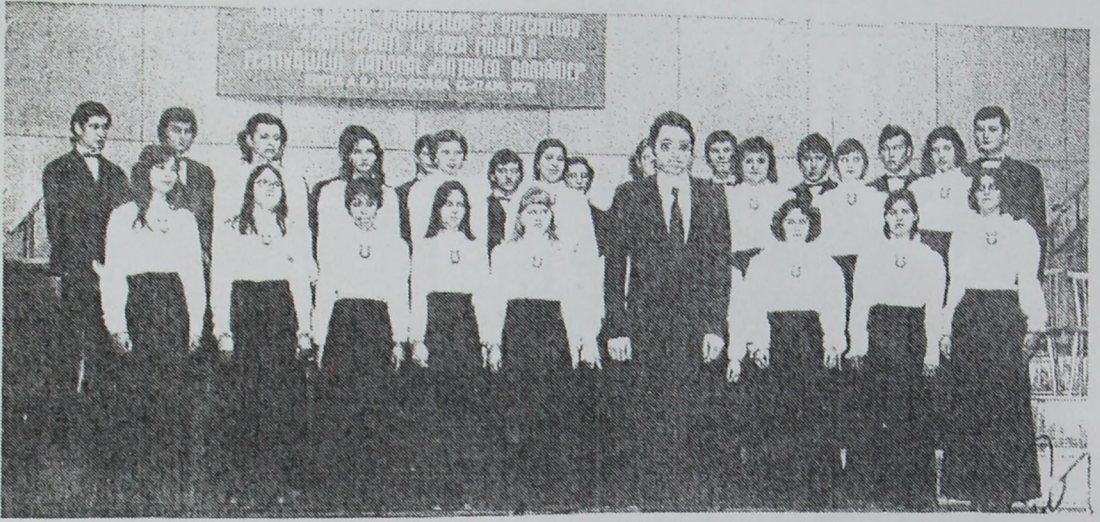
Az aradi vegyes kar vasárnap este a békéscsabai Balassi Művelődési Központban lépett fel, majd hétfőn budapesti látogatás után utazott el hazánkba. F. I.

Lucian Cociuba : „ GRAFICA „

CORUL DE CAMERA „Euterpe„

Locul I pe țară la ediția a II a Festivalul Național-1979

tanügyi szakszervezet kórusa A példa követőkre vár

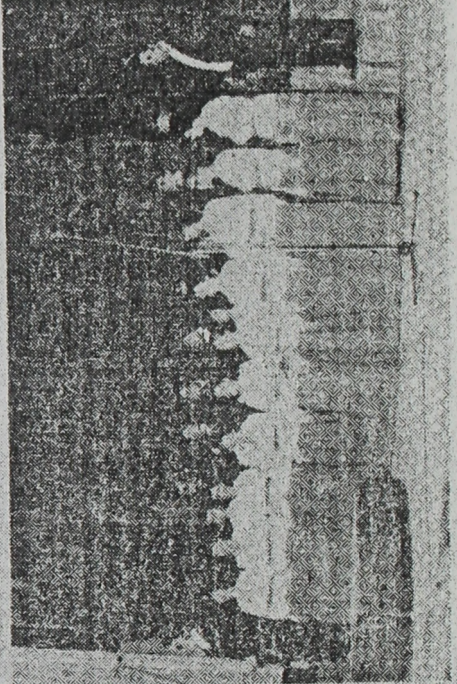
Csüförtök estére meglistázható meghívást kapottam a tanügyi szakszervezet kórusának hangversenyére. Örömmel mentem az Aradi 19. sz. Művészeti Általános iskolába, az elményi tenger előadásra. A George Enescu tereemben az inlézet tanárai, tanítói és néhány vendég gyűlt össze. Sokan vegyünk megsemmieleg, néhány szak üres. Kár. És az is kár, hogy viszonylag kevés hangversennyel lép a kórus a közönség elé.

Az emelvényen a nők hosszú sötét szoknyában, fehér blúzban a férfiak szmokingban állnak. A blúzokon a dalárda jelképe: háromhúr lila. Mintha mindegyik húr egy-egy aranyevűzied lenne a dalárda történetéből. Tavaly ünnepelték ugyanis a kórus fennállásának 30. évfordulóját. Ezáltal számos tőrfé, oklevél koszorúza tevőkénységüket. Az utóbbi évek fesztivál országos szakosztának III. és II. díját nyerték el.

Három évized emberöltözött sokan kiváltak a kórusból. A mostaniak szinte mind fiatalok, zenét ismeretlenek, kultúrjukat főskolan alapozták meg. A negyvenlagó együttesből 33 az aradi művészeti iskola tanára, a többi óvodák, ifjúsági pedagógusa. Mind

olvassa a költőt, így a heji két próbára, kedden és pénteken már úgy jönnek, hogy szövegüket tudják. Címpon Gavrilă karnagyának, aki a 19. sz. általános iskola igazgatója, már csak a harmonizálásra, az együlténekés művészi hatástanak kidolgozására kell ügyölnie. Parsze, ez így túl egyszerűen hangzik, valóban a próbák komoly munkájának eredményét a csüförtöki hangversenyen mérhetjük le.

Repertoárjuk gazdag. Felfőli az egyetemes zeneirodalom preklasszikus, klasszikus és jelenkori modern, továbbá román zeneszerzők kórusműveit. Tudásukat, zenét kultúrjukat lanúsítják, hogy az emelvények megbirkózik a legkiválóbb kórusműtájakkal. A szó nemes értelmeben hivatalos énekeseik. A hangversenyen Gheorghie Buzovan, Hans Leo Hasler, Johannes Brahms,

Régebbi felvételenkőn a tanügyi szakszervezet kórusa a Megénekülünk, Románia fesztivál megyei szakosztán, az aradi Kulturpalota színpadán.

az együlténekés örömeinek lehatósége megteremthető minél több művelődési házban, otthonban ifjúsági és munkaklubban, vállalatban és intézményben. Annál is inkább, mert a közös énekés nem kerül pénzbe, de anyagiaktám ki sem lehet fejezni a kulturális-nevelő tevékenységben beöltött hasznát. Mi tehát a megoldás? — írja Koldály Zoltán 1997-ben a Vidéki városok zenelete című cikkében. — Mennél nagyobb lömögöket közvetlen érintkezésbe hozni újazi utókcs zenevel. Mi ennek ma a legjárnhatóbb útja? A karénekés.

A csüförtöki hangverseny előkészületeinek számú, főpróbának. A tanügyi szakszervezetek ennekára ugyanis ez év júniusában a Megénekülünk, Románia fesztivál országos szakosztának szabeni versenyén, mint egyike a legjobbaknak megbírvasi kapott a hunyadi első országos kamarazenei és kórusfesztiválra. A találkozóon részt vesznek Románia megyéinek legjobb együltésel. A tanügyi szakszervezet cenekkarta má. október 18-án a Hunyadi-kastély lovagteremben lép fel. Biztos vagyok benne, hogy mellőn képviselők megénekelnek nemes ügyet.

ROADELE DĂRUIRII

Pe rândul acesta de talie potrivită, cu părul de noapte și ochi de cer, descins din frumoase meleaguri clujene — i-am întâlnit pentru întâia oară în 1968 la Grupul școlar al Consiliului popular județean. Am aflat atunci succintele detalii de care aveam nevoie. Era Gavrilă Cimpan, absolvent al Conservatorului „Gh. Dima” din Cluj, numit profesor de muzică la această școală în 1966. De atunci i-am urmărit drumul ascendent de împliniri, caracterizat de cele douătribute pline de semnificații majore: seriozitate și dăruire.

Marea pasiune pentru muzică a Hărăului profesor nu s-a manifestat numai la catedră. Între anii 1967—1969 funcționând la Grupul școlar al Consiliului popular județean a condus cele două coruri înființate aici. Cu ucenicii a rostit montajul literar-muzical „Vers și cîntec românesc”, o trecere în revistă fidelă a poeziei și melosului popular cu rădăcini perene în pământul acesta. Cumulul de ore de la Liceul nr. 1 l-a concretizat în organizarea unui cor mare, cu care participând la faza județeană a concursului cultural-artistic pe licee, a luat locul I. Cu același cor, în vara lui 1970, în tabăra de la Moneasa, a prezentat spectacole de înaltă tinută artistică.

Profesorul Gavrilă Cimpan avea să cunoască revelații autentice înțele dînd-o muncii asiduă cu ocazia încadrării sale la Liceul nr. 2.

— Cadrele didactice, colegii de aici mi-au primit cu deosebită căldură — îmi spunea. Nu pot uita grîsă cu care mi-a îndrumat activitatea

directoarea liceului — profesora, Marina Podea — o mare pasionată de muzică. La acest liceu conduce cercul de iubitori ai muzicii și corul de cameră compus din 35 de elevi. Întîia reprezentație a avut loc în 1970 cu un montaj literar-muzical menit să promoveze muzica corală românească. Emoționanta interpretare a cîntecelor „Somnoroase păsările și „Eu mă duc codrul rămine” a rămas vie în memoria as-

cultătorilor. La solicitarea Comitetului județean U.T.C., la începutul lui 1971, a fost prezentat un bogat program artistic pe liceu, faza județeană, unde corul de cameră s-a clasat pe locul I, iar corul mare pe locul al II-lea.

Iată-l apoi pe profesorul Gavrilă Cimpan numit dirijor al corului de cameră nou înființat pe lângă Casa de cultură a municipiului. Și aici, după serii de trudă roadele n-au întârziat să se arate. La faza județeană a concursului de amatori din a-

cest an, corul de cameră al Casei municipale de cultură s-a clasificat pe locul I iar la faza zonală de la Timișoara s-a prezentat foarte bine.

— Înființarea corului de cameră pe lângă Casa municipală de cultură mi-a dat mari satisfacții. Pun tot sufletul în muncă cu oamenii aceștia care se dăruiesc, care trăiesc valențele pure ale lucrărilor în pregătire, cu oamenii aceștia punctuali și minunați. Așa se explică și roadele concursului „Patrium carmen” desfiintem cel mai tînd cor participant. Adaug la aceste rezultate sprijinul Comitetului județean al culturii și educației socialiste.

Festivaltul cultural-artistic „Primăvara arădeană 1971” — avea să-mi edifice încă o dată roadele muncii profesorului Cimpan, căci în holul Palatului cultural, încadrat de coloanșe alitate în tăcerea lor măiestrasă, corul de cameră a apărut cu șiragii delicate ai cîntecelor cu melodii rafinate, sărbătorite de inimile noastre, la acei ceas ai frumosului arădean.

Despre profesorul Cimpan s-ar putea spune multe.

— Coriștii mei sînt oameni minunați. E greu să mă despart vreodată de ei. Ei îmi aduc bucuriile simple și mari.

Cuvintele acestea îi accentuează stelulele din privire, îi declină personalitatea în fața celor care știu să prețuiască vocea, modestia, dăruirea, Zîmbește. E Zîmbetul celor 30 de cîntece în floare, Zîmbetul datoriei împlinite.

FLORICA MERUȚA-BAN

Participarea noastră la Festivalul național „Cîntarea României“

Pe scenele clujene — o virtuoaasă manifestare a artei muzicale

De la trimisul ziarului nostru.

La începutul lunii iulie, timp de patru zile, municipiul Cluj-Napoca a găzduit — prin etapa republicană a Festivalului național „Cîntarea României“ — nu numai o excelentă microstagion muzicală, ci și o mare sărbătoare a artei interpretative muzicale a întregii Transilvanii. Astfel, trei dintre cele mai atrăgătoare scene ale municipiului — respectiv, ale Casei universitarelor, sălii „Studio“ a Conservatorului „George Dima“ și Casei de cultură a studenților — și-au oferit cu generozitate spațiul lor pentru cele mai bune coruri mixte și de voci egale, grupuri corale bărbătești și femeiești, coruri de cameră, orchestre simfonice și de cameră, grupuri instrumentale, soliști vocali și instrumentiști de muzică cultă, precum și pentru cele mai bune fanfare, formații și grupuri de instrumente populare, grupuri vocale de femei și bărbați, rapsozi populari, soliști vocali și instrumentiști de muzică populară și tarafuri, venite din 15 județe ale Transilvaniei și Banatului, în urma selecției lor pentru etapa republicană.

Firește, într-o etapă finală de o asemenea anvergură, la care au fost prezenți circa 15.000 de artiști amatori, misiunea reporterului nu a fost deloc ușoară, mai ales că reprezentanții județului nostru au fost programați să evolueze în după-amiaza zilei de sîmbătă, 2 iulie a.c., concomitent pe toate cele trei scene de concurs, deci fiind nevoit să „navetez“ de la o sală la alta. Cu toate aceste inconveniente am reușit să urmăresc mai ales evoluția corurilor mixte, de voci egale, camerale și orchestrele simfonice și parțial genurile muzicale folclorice.

Confruntându-mi impresiile cu cele ale juriilor, conduse de personalități de primă mărime ale muzicii noastre naționale, cum sînt maeștrii Dumitru Botez, Marin Constantin și L. Paceag, pot să subliniez cu certitudine că județul nostru a fost bine reprezentat, atât din punct de vedere al numărului de formații, cit și cel al nivelului artei muzicale interpretative. În acest sens, evidențiem mai întîi corul de voci egale bărbătești al veteranilor de pe lângă casa de cultură „Mureșul“ din Arad (dirijat de Paul Paradenco Adamești), corul mixt al căminului cultural din Buteni (dirijat de Dan Caimacan)

clora pe versurile profesorului Vasile Man). Tot în aceeași parte a concursului am mai reținut evoluția soliștilor instrumentiști de muzică clasică Mariana Barna-Săbăduș (pian), Anton Holich (clarinet) și Eva Megyesi (pian) și orchestra simfonică a Școlii populare de artă dirijată de Cristian Rădolf.

Cea de-a treia scenă clujeană, a Casei de cultură a studenților, a găzduit muzica instrumentală a amatorilor, care,

ARTIȘTI AMATORI ARĂDENI ÎN ETAPA REPUBLICANĂ A FESTIVALULUI NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI“

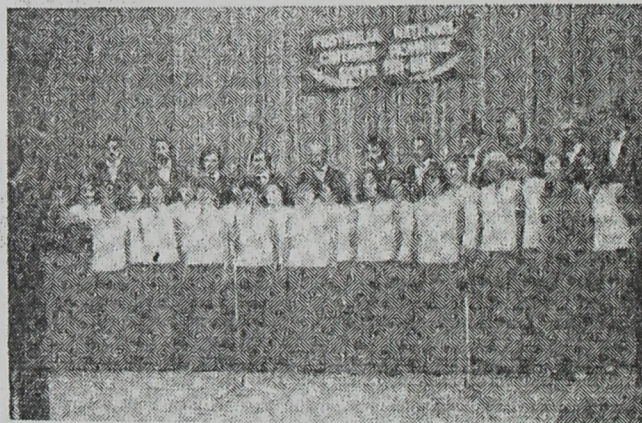
de asemenea, a fost bogat reprezentată la faza republicană. Menționăm, în primul rînd orchestra de muzică populară a I.J.G.C.L. Arad, taraful U.J.C.M. Arad, orchestra de muzică populară a Casei de cultură din Ineu, taraful căminului cultural din Virfurile, formația de fluerăși a căminului cultural din Ignești și orchestra de muzică populară a Casei de cultură din Pincota, formații ce s-au remarcat prin autenticitatea repertoriului abordat, a stilului de interpretare și prezenței scenice. Tot aici mai

dorim să subliniem evoluția frumoasă a fanfarei întreprinderii de vagoane, de asemenea, prezentă la faza republicană. Pe aceeași scenă clujeană au mai fost admirate și aplaudate grupurile vocale ale casei de cultură din Nădlac (în limba slovacă), căminului cultural din Sintana (limba germană) și căminului cultural din Dezna, care au dovedit frumoase calități în planul interpretării, realizării artistice și emoționale.

În finalul relației noastre de la Cluj-Napoca nu putem să nu amintim și interpretii vocali de muzică populară Rodica Ardelean (Ineu), Emilia Stoian (Lipova), rapsozii populari Cornelia Căpraru (Șicula), Mărioara Miclea (Școala populară de artă) cu toții sensibili și talentați interpreți ai doinelor și baladelor noastre străbune, ori pe soliștii instrumentiști Petru Pașca (U.J.C.M. Arad), Ioan Chișcuan (I.M.U.A.) și Alexa Săndru (Ineu) pentru virtuozitatea și pasiunea lor artistică.

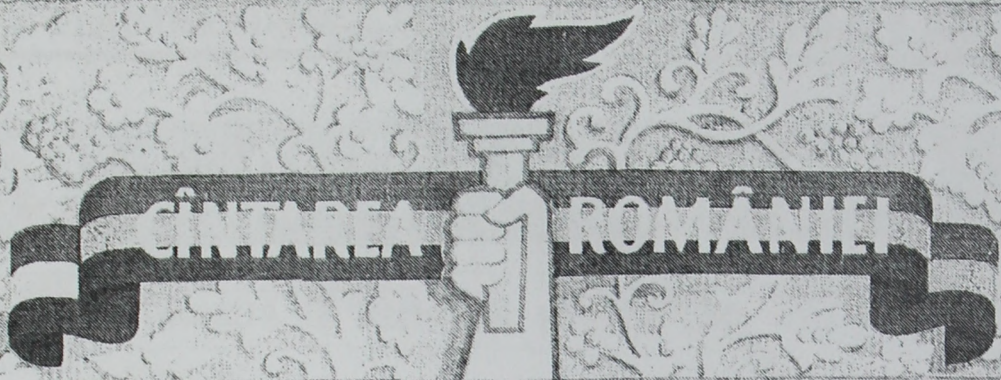
Asadar, o fază republicană bogată, de un înalt nivel artistic, o mare sărbătoare a artei muzicale interpretative, la care artiștii amatori arădeni au reprezentat cu talent și măiestrie județul nostru.

E. ȘIMĂNDAN

Formația „Corala arădeană“ a sindicatului învățămînt Arad (dirijor prof. G. Cămpan) Foto: V. JIRECHIE

Într-o sală apropiată, la Conservatorul „George Dima“ au evoluat corurile camerale „Emil Montia“ al Casei de cultură a municipiului, „Corala arădeană“ a Sindicatului învățămînt Arad și grupul coral camerale al Școlii populare de artă. O impresie deosebită ne-au lăsat primele două coruri camerale

Se acordă premiul I și titlul de Laureat
COND.FORM. - CÎMPAN GAVRILĂ

din localitatea ARAD
judetul ARAD la concursul artistic
de interpretare (creație) din cadrul etapei
republicane a Festivalului național al educației
și culturii socialiste „Cîntarea României.”

Președintele Comisiei centrale,

J. Vlădaru

DIPLOMA

Se acordă premiul I

Corului de cameră

al Sindicatului Învățămînt

din localitatea Arad

județul Arad

interpretare

la concursul de

în cadrul

etapei interjudetene a Festivalului
național al educației și culturii socialiste

„Cîntarea României” - ediția a II-a.

Președintele Comisiei centrale,

I. Boboc

1979

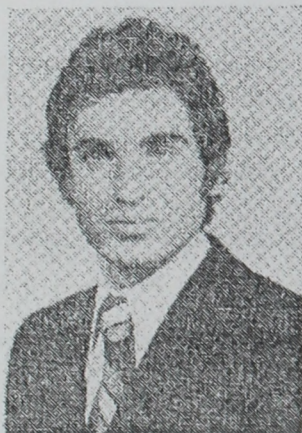
VIATA CULTI

Participarea noastră la Festivalul național „Cîntarea României“

Pasiune și talent

Descoperirea acelor „prețioase minereuri“, din care, cum se exprima un muzicolog „expresia își construiește noblețea și originalitatea“, este un act chinuitor nu numai prin efortul depus, prin încercarea și repetarea migăloasă spre perfecțiune, dar mai ales prin scufundarea și scoromonirea în propria-i ființă pentru a găsi izvoarele grădinarului ce vor face să rodească și să crească disciplina talentului fără de care nu poți să te aștzi, să învingi. Un asemenea scoromonitor de „minereuri prețioase“ în planul expresiei artistice este profesorul și dirijorul Gavrilă Cămpan. Născut într-un sat de pe meleagurile lui George Coșbuc, urmînd același liceu din Năsăud pe care l-a urmat și marele nostru poet (pentru care are un adevărat cult), ca apoi, la îndemnul profesorului său de muzică să se înscrie, după absolvirea liceului, la Facultatea de compoziție, dirijal și pedagogie din cadrul Conservatorului „George Dima“ din Cluj-Napoca, Gavrilă Cămpan devine, în anul 1966, diplomat în artă. La repartiție a ales un liceu din municipiul Arad, oraș pe care apoi l-a îndrăgii repede, stabilindu-se definitiv aici. Munca, disciplina, pasiunea și talentul pentru muzică îl ridică în numai câțiva ani în rîndurile celor mai apreciați profesori din municipiul nostru, rezultatele neîntîrziind să se arate. În anul 1972, corul elevilor Liceului „Miron Constan-

tinescu“ dirijat de prof. Gavrilă Cămpan obține locul I pe țară la Concursul republican al elevilor. Tot în această perioadă devine primul dirijor al corului „Emil Montia“ al Casei de cultură a municipiului, formație care ne reprezintă apoi județul la concursul televizat „Cîntare

patriei“, unde are un succes deplin. Înființându-se Liceul de muzică și artă, este transferat la acest liceu unde ocupă catedra de dirijal și teorie. Harnicul și talentatul profesor, cu pasiunea sa pentru muzică, înființează primul cor al acestui liceu care va primi denumirea de „Euterpia“, formație ce va avea o activitate deosebit de frumoasă și bogată, concertînd pe numeroase scene din Arad, Timișoara, Hunedoara, Reșița, Călan, imprimînd la radio și televiziune, ajungînd în finala primei ediții a Festivalului național „Cîntarea României“, unde obține locul I pe țară.

Succesele tinărului profesor și dirijor arădean se amplifică însă și mai mult după ce în anul 1974 preia conducerea corului sindicatului învățămînt Arad. Cu această formație va ajunge de trei ori în finala pe țară a festivalului muncii și creației libere și tot de atîtea ori laureat, ca astăzi, 3 iulie a.c., formația să fie prezentă la etapa republicană de la Cluj-Napoca a celei de a IV-a ediții a Festivalului național „Cîntarea României“. „Întreaga formație — ne-a spus cel care astăzi are nu numai calitatea de profesor și dirijor, ci și de director al Școlii generale cu profil de muzică și artă Arad — este hotărîtă să reprezinte cu cinste aria amatoare a cadrelor didactice arădene. Dorim să obținem și cu această formație o distincție cît mai frumoasă, dacă se poate să reedităm locul I pe care l-am obținut deja în finala pionierilor cu formația Școlii generale nr. 19, respectiv, corul „Noci de primăvară“ pe care îl dirijez în prezent după pensionarea profesorului Paul Paradenco-Adamesti“.

Ne oprim aici, deși am mai putea scrie multe lucruri frumoase despre munca plină de pasiune și talent pe care o desfășoară acest cadru didactic arădean.

EMIL ȘIMANDAN

„Corală arădeană” a sindicatului învățămint la ceasul împlinirii

Corală sindicatului învățămînt desfășoară o intensă activitate artistică de 35 de ani, timp în care s-au aflat la păpușă dirijorul entuziasmat animatorii culturali arădeni ca de exemplu: Demian Arăno, Dumitru Staroste, Paul Paradenco, Adamiești, Octavian Lipovan, Hugo Hauptmann, Doru Serban.

Din 1973, după ce a fost primul dirijor al corului de cameră „Eroii Mării” și al corului „Euterpia”, în fruntea acestor formații se află profesorul Gavrilă Cămpănu.

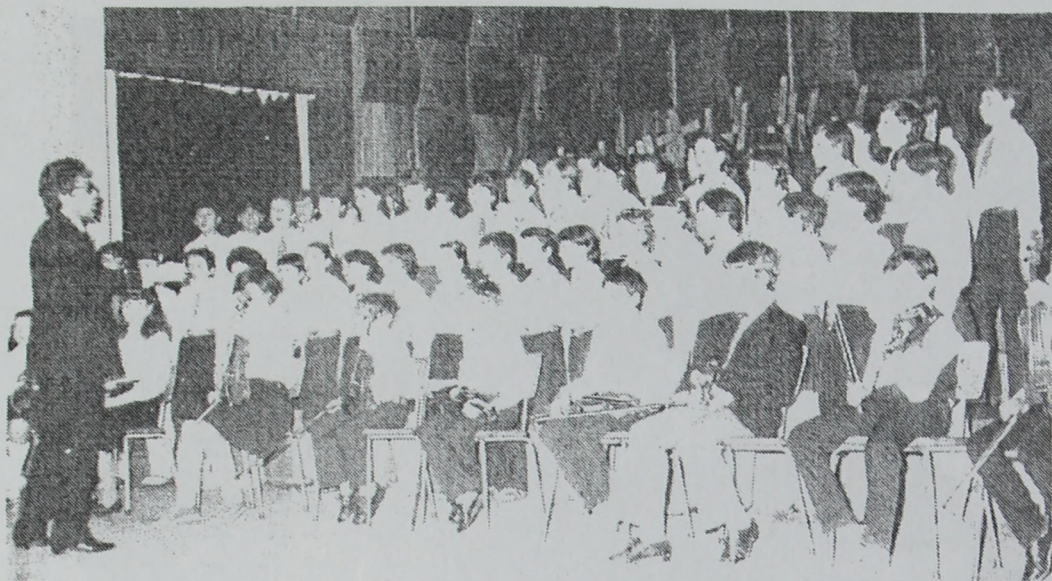
„Corală arădeană” a fost prezentă în activitatea artistică a județului Arad și a țării participând la toate edițiile Festivalului național „Cîntarea României”, ocupînd de fiecare dată locuri fruntașe.

În 1974 formația corală este prezentă la Botoșani, la festivitățile corurilor din învățămînt, fiind distinsă cu o cupă și diploma de activitate.

De-a lungul anilor, coralul

și-a îmbogățit repertoriul, care cuprinde cîntece de masă, patriotice-revoluționare, prelucrări din tezaurul folcloric al poporului român, cîntări din opere și operețe, nestemate ale muzicantului renașcențist și modern, lucrări clasice și romantice din creația marilor maeștri ai genului cum sînt: G. P. Palestrina, O. Lassus, J. Certeon, Oratio Vecchi, J. Jouquin, Donato Frederici, J. Brahms, Mozart, C. Faurubescu, Sabini, Drăgoi, D.D. Botez, T. Jarda, Sigismund Toduță, Marine, O. Tușianu, C. în Ripa etc.

Corul dirijat de prof. G. Cămpănu a răspuns și răspunde prezent la toate manifestările prilejuite de evenimente de seamă din calendarul fiecărui an, cu concerte emaglate. Recent, la 6 octombrie 1964, fiind invitată la Hunedoara, membrii corului au închinat această activitate celui de al XII-lea Congres al P.C.R., marcîndu-și astfel prezența în ediția a VII-a a Festivalului național „Cîntarea României”.

O zi de bucurie, de încântare

Cea de a treia zi a „Zilelor muzicale arădene” și-a avut înscris pe generic concertul susținut de elevii Școlii generale de artă nr. 19, intitulat sugestiv „Treptele afirmării artistice”. Și, timp de aproape două ore, impresionanta sală a Palatului cultural arădean a răsunat de acordurile măiestre leșite de pe strunele violinelor, ale pianului, tinerii muzicieni aducând o rază de lumină, de

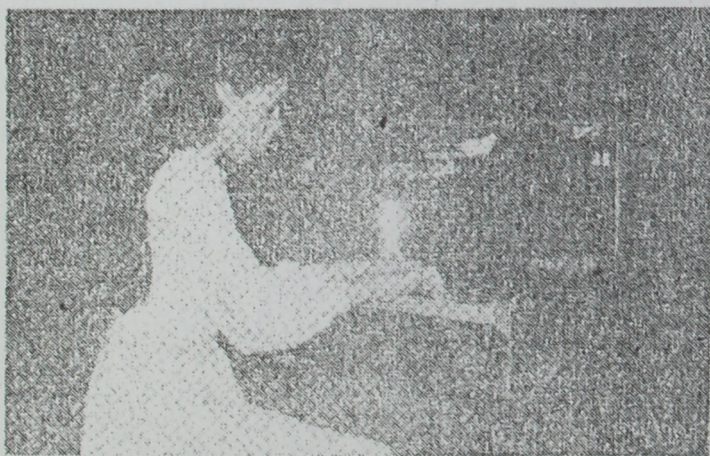
bucurie și încântare părinților, profesorilor, tinerilor care au venit în număr mare să-l asculte în acea frumoasă zi de mai.

Concertul a debutat cu piesele „Clasa noastră” și „Sunetele gamei”, interpretate cu talent de corul claselor I—IV, dirijor Silvia Deliman. Au urmat apoi elevii Eva Eberlein, Teodora Caciora, Clara Cosma, ale căror evoluții au stîrnit ropote

de aplauze.

O revelație a manifestării a fost, fără îndoială, corul „Voci de primăvară”, distins cu locul I pe țară și titlul de laureat al Festivalului național „Cîntarea României” la toate edițiile, dirijat de tînărul profesor Gavrilă Ciupan. la rîndul său, laureat și evidențiat prin ordin ministerial care, prin piesele „Cîntec de primăvară”, „Mîndria pionieri”, „Tinerete”, „— soare de mai” și canțata „Profesorul de muzică”, și-a dovedit încă o dată măiestria interpretativă. Cu ropote de aplauze au fost răsplătiți și elevii Carol Stettner, Stefan Simion, Simona Neaiașu, Stefan Novak, Mirela Crăciun, Maria Târnea și alții care au interpretat valoroase lucrări din repertoriul clasic și contemporan.

Manifestarea a constituit un moment de afirmare a tinerelor talente muzicale arădene, care au asigurat toate condițiile, în cadrul școlii de specialitate și o îndrumare competentă, pentru a-și afirma calitățile.

La pian, eleva Marta Târnea.

Foto: V. JIREGHIE

PETRE TODUȚĂ

Pag. 2 — FLACĂRA ROȘIE

Vibrant spectacol patriotic

Două generații — două coruri laureate — „Corala arădeană” a sindicatului învățământ și corul de copii „Voci de primăveră” al Școlii generale nr. 19, distins cu locuș I pe țară, conduse de prof. Gavrilă Câmpian, posesor al diplomei locuș I pe țară la ediția a IV-a a Festivalului național „Cântarea României” și-au dat mâna, unindu-și simțămintele într-un vibrant montaj literar-muzical cuprinzând piese corale de aleasă simțire patriotică de Anton Pan, Alex. Flechtenmacher, I. Gh. Brățianu, Ciprian Porumbescu, împletite cu versuri patriotice.

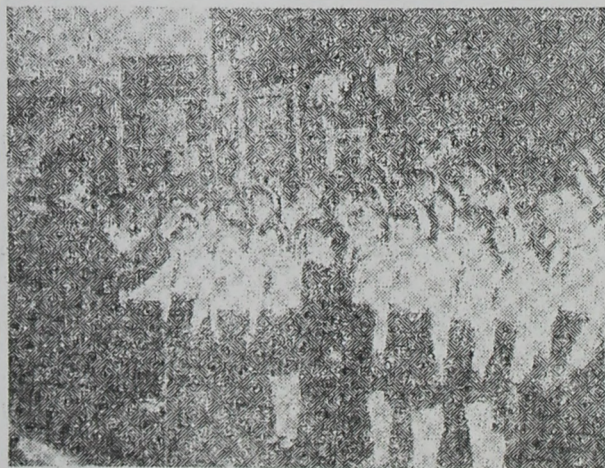
Cele două coruri au impresionat prin registrele suave ale copiilor și sonorita-

tea generoasă a corului mixt, acuratețea, dăruirea și sinceritatea interpretării.

Formațiile corale și regizatorii din clasa profesorului Teodor Gurban, instructorul lor, au prezentat în aceste zile în sala festivă a Școlii generale nr. 19 și în sala „Unirii” de la Muzeul județean un emoționant spectacol literar-muzical cu profunde rezonanțe de simțire patriotică în conștiința interpretilor și spectatorilor.

Dascăli și elevi uniți în cuget și-n simțiri au vibrat în aceste zile, alături de întreaga țară, declanșând prin aceste manifestări ediția a V-a a Festivalului muncii și creației libere.

D. VIZITIU

Secvență din spectacol.

Foto: V. JIREGHIE

FLACĂRA ROȘIE Simbătă, 10 iunie 1989

Un vibrant spectacol de muzică și poezie

Am participat la multe acțiuni culturale-artistice sau științifice dedicate marelui poet, devenit prin timp simbol al spiritualității românești. Dar poate nici una nu ne-a impresionat într-atât ca spectacolul de muzică și poezie organizat de Școala nr. 19 Arad, spectacol al cărui protagoniști au fost elevii și profesorii școlii. În sala festivă, într-o atmosferă gîndită de distinsă grație Lia Căit, cu teful eminescian în proză, cu scena îmbogățită de remarcabile tablouri de grafică — „Imn”, „Icar”, „Oda”, „Zbor”, „Dialog” — semnate de aceeași Lia Căit, au evoluat împreună profesori și elevi, rostind cu sensibilitate și candoare versuri cunoscute ale „poetului nepereche”, al literaturii române. Alături de elevii școlii, membri ai corului laureat în atâtea rânduri în Festivalul Național „Cîntarea României”, am recunoscut pe înalții profesori ai școlii: Carmen Ciobanu, Doru Bogdan, Lucia Lăzărescu, Mircea Buta, în frunte cu directoroașa școlii, prof. Ana Raita, care prin exemplul personal constituie o prezență activă în viața școlii. Într-o armonie perfectă, într-o unduire și vibrantă, evocare, cîntec și vers și-au unit sonorile sub bagheta parcă vădită a profesorului Gavrilă Cămpănu, inițiatorul acestui remarcabil și tulburător spectacol — Eminescu. Am

urmat, în primă audiență, două admirabile piese muzicale ale aceluiași entuziast profesor și dirijor Gavrilă Cămpănu, în care am recunoscut poezia de lirică a marelui poet „Cu-ti doresc cu-tie” și capodopera literaturii noastre „Luceafărul”.

Beneficiarul acestui spectacol de excepție au fost profesorii de limba și literatură română din municipiul Arad, care și ei, au omagiat personalitatea de excepție a „voievodului peste cuvintele limbii române” — așa după cum arăta prof. Dumitru Mihăilescu, responsabilul cercului pedagogic al profesoralor de limba română, ghinașiu — printr-o suită de ignifescențe culturale-artistice și științifice, între care se detașează prin elevii națiunii științifică „Școala nr. 19 Arad” „Eminescu '89”. În cadrul cărora au evoluat comunitățile științifice și culturale de limbă română din municipiul Arad.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a spune că spectacolul din nr. 19 Arad să fie susținut pe ocazii școlii în instituții culturale arădene. Să se realizeze în acest fel un act de cultură, dar și de educație patriotică și estetică a publicului arădean, public care s-a dovedit a fi înțelegător și receptiv la spectacolele de reală înaltă artistică.

LIZICA MIHAI

Interviu cu domnul prof. Gavrilă Câmpan

- dirijorul corurilor „Voci de
primăvară” și „Eutherpe” ale
Liceului de artă Sabin Drăgoi

- D-le profesor, Gavrilă Câmpan, numele dumneavoastră și al corurilor pe care le dirijați, fac ca de fiecare dată unde ele apar, să umple sălile de concerte. Aș vrea să vă întreb, totuși, care este azi situația corurilor neprofesioniste și care credeți că va fi viitorul lor?

- Este greu de anticipat, dar pentru că poporul român a știut să cânte în grup, fiindcă este un popor de poeți și cântăreți, cred că acest popor român nu se va simți bine dacă nu va revitaliza corul în sine și nu-i va da o nouă demnitate.

- Ce realizări deosebite ați avut pe parcursul celor aproximativ 15 ani de când dirijați corurile Liceului de Artă Sabin Drăgoi?

- După Revoluția din '89, biserica ortodoxă ne-a invitat la o vecernie în Ajun de Moș Nicolae. A doua zi ne-a propus să reprezentăm județul Arad la primul concurs de colinde de la Orăștie. Asta era în 1990. Deși piesele prezentate au fost piese proaspete, nou pregătite, am luat locul I, (primul în libertate) până atunci mai aveam în colecție cinci titluri naționale supreme).

- Anul acesta, tot în Ajun de Moș Nicolae, ați avut onoarea de a deschide festivalul „Zilele Muzicii Sacre - Crăciun 1994” care au avut loc și-n aceste zile la Sala Palatului Cultural. Ce ne puteți spune de programul prezentat, care a electrizat pur și simplu o sală plină?

- Da. Într-adevăr am avut succes așa cum ați văzut și dumneavoastră. A fost o sală caldă cu care s-a putut crea o comunitate sufletească, emoția noastră de pe scenă trecând în sală. De aceea probabil, unele lucrări au fost bisate.

Programul cu colinde am început să-l pregătim încă din septembrie. Acesta a fost un concert cu bucăți dificile cu varietate ritmică, alese cu gândul la cei din fața mea, la posibilitățile lor și gândindu-mă la publicul larg. Am avut piese în primă audiție care spre bucuria noastră au fost foarte bine primite. Concertul a cuprins 25 de colinde, cifră semnificativă, pe care o respect în fiecare an, fiindcă în Nașterea Domnului este și speranța și renașterea noastră. Programul a fost conceput să se depeze din inimă, treptat, ca firele unui basm de iarnă, cel mai frumos pe care îl are omenirea: „Nașterea copilului Isus”. Totul a curs fără întrerupere ca într-o depănare firească, Copii au fost niște îngeri cu glasurile lor. Eu prin ei trăiesc, iar ei prin mine cântă. Și publicul a simțit acest lucru. Iar lui Moș Crăciun i-am găsit noi valențe prin cântec, fiindcă prin nuanțe îl poți înnoi mereu pe darnicul Moș Crăciun. Colinda este ca Miorița, are mai multe variante, dar curge ca un val care se revărsă asupra ta și a celor din jur. A fost o sală cu auditoriu elevat, la care uitându-te nu puteai să nu dai totul din tine, să nu-i onorezi pe spectatori pentru că și ei te-au onorat pe tine.

- Aveți satisfacții? Și ce planuri de viitor vă preocupă?

- Aș minți dacă aș spune că nu. Fiecărui artist îi plac aplauzele. Mă stimulează, îmi dau curaj să mă perfecționez. Din lipsa fondurilor nu putem da și alte concerte de colinde în județ. O să ne pregătim programul pentru Sărbătorile de Paști.

- În încheiere ce-ar mai fi de spus, d-le profesor?

- Eu sunt ceea ce sunt prin harul ce mi l-a dăruit cel de sus și prin copiii curați și darnici, cărora le aduc prinosul meu de recunoștință, pentru că prin glasul lor și inima lor de nea, mă ajută în misiunea mea de dascăl și om. În prag de sărbători vreau să urez tuturor arădenilor „Sărbători fericite” și un „La mulți ani!”

- Vă mulțumim!

La Arad își deschide porțile

Liceul de muzică și arte plastice

○ veste îmbucurătoare. Din toamnă, în Arad va funcționa din nou un liceu de muzică și artă plastică după o absență de peste un deceniu. Liceul reînființat va purta numele unui mare compozitor de pe plaiurile arădene „Sabin Drăgoi”. Beneficiind de tradiții în domeniul muzicii și artelor plastice, având cadre temeinic pregătite, liceul își deschide porțile pentru toți cei talentați, viitori mari artiști ai Aradului și ai țării.

Admiterea în clasa a IX-a secția muzică și secția artă plastică va avea loc în perioada 23--25 iunie a.c., iar înscrierile au loc pînă în 20 iunie. După cum ne informează conducerea liceului se pot înscrie și actualii absolvenți ai clasei a IX-a.

Liceul va funcționa în frumoasa și impunătoare clădire a actualei Școli generale nr. 19, situată în strada Paroseni nr. 9.

Pentru a veni în sprijinul candidaților, a pregătirii lor pentru admitere, cadre competente ale școlii vor asigura consultanță pentru muzică luni, joi, vineri, între orele 13--15, iar pentru artă plastică, luni, miercuri, vineri, între orele 12--14. Orice alte informații suplimentare se pot obține la sediul liceului din strada Paroseni nr. 9, telefon 16893.

Ca argument al competenței,

seriozității, linutei artistice elevate care caracterizează activitatea în școală stau rezultatele obținute de elevi de-a lungul timpului, iar ca argument recent reținînd câteva fragmente dintr-un articol apărut în 11 mai a.c. în „Poziția noastră”, organul de presă al românilor din Ungaria.

„Vinerea trecută ne-a oferit clipe de care ne vom aminti cu înfiorare încă mult timp. Nu le vom uita, dar nici nu vrem să le uităm. Fiindcă ceea ce ne-au oferit copiii școlii de artă din Arad a fost înșuși divinul. Cu glasuri de clopotei și intonații curate, acești copii ne-au oferit o salbă din cele mai de preț nestemate ale literaturii române clasice.

Minunatul montaj muzical-literar înșirat pe galaxia Luceafărului, a impresionat mai cu seamă prin simțirea, prin sentimentul trăirii sincere a interpretilor. Iar la această performanță, copiii au fost secondanți cu mîrininie de profesorii lor”.

Precizăm că acest concert „Eminescu” a fost susținut de corul „Voci de primăvară” al Școlii de artă din Arad, fiind realizat de profesorul Gavrilă Cămpian, dirijorul corului în colaborare cu profesorii Măia Barna-Sabădes, Ana Raita, Carmen Ciobanu, Maria Putin și Darany Zoltan.

D. Z.

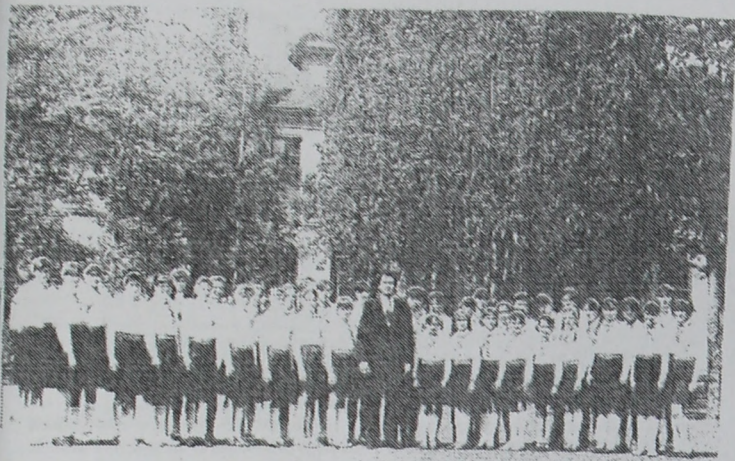
Dirijorii „Coralei Arădene”

Prof : Demian Arnău, Dumitru Staroste, Paul Paradenco, Octavian Lipovan, Sever Ageu, Dumitru Emandi, Doru Șerban și Gavrilă Câmpan.

Membrii „ Coralei Arădene”

Profesorii : Tatiana Roșculeț – solistă, Victoria Strătilă-solistă, Ekstein Vera- corep. , Maria Șerban, Ana Stache, Elisabeta Nicoară, Maria Bărbăței, Ecaterina Nedelcu, Ileana Schwartz, Ana Toda, Liliana Blăgăilă, Ana Raita, Lucia Moldovan, Gabriela Mutică, Maria Brăduleț, Adela Molnar, Dorina Cădariu, Adriana Drăgoi, Aurica Chiu- solistă, Carmen Racoș – solistă, Lăcrimioara Jireghe , Tunde Comloșan, Maria Putin, Lang Tunde , Lazăr Angela, Lucia Prică, Dorina Kukla, Ligia Pășcuțiu, Silvia Demian, Simona Șagyebo, Carmen Ștetner, Maia Barna –corep., Carmen Cioban –prez. Maria Dobândă, Mușat Renate, Mișca Mihaela, Elisabeta Lingurar, Melak Maria, Laura Manolache , Mariana Stoica, Lucia Jireghe, Ana Țimbal, Monica Ștefănescu, Czuczu Elvira, Daniela Ștefănescu, Ana Ceață, Ana Hălmăgen, Marita Olaru, Marinela Tudoran, Ioana Brânzeu, Eva Medyeși, Elena Chereș, Olaru Carmen, Bărbosu Maria, Ranta Camelia, Eduard Rudolf- solist, Cornel Comloșan – solist Ioan Rediș – solist, Hugo Hauptmann, Ilie Mariș, Teodor Gurban, Gheorghe Boici, Gavrilă Lazoc, Mircea Buta, Dan Boaru, Gheorghe Raita, Doru Bogdan –prez. Ioan Tol, Viorel Binchiciu, Tiberiu Rakoș, Ladislau Mikloș, Zoltan Barany, Sergiu Stănescu, Gavriiloaie Silvestru, Gheorghe Cămăraș, Anton Holic, Ivan Ianto ,Francisc Knill ,Ioan Zahu-solist.

FOAIA NOASTRĂ

ORGAN AL
UNIUNII
DEMOCRATICE
A ROMÂNILOR
DIN UNGARIA

ANUL XL, NR. 19

VINERI 11 MAI 1990

8 PAGINI 1,80 FT

REZONANȚE

„O rămii, rămii la mine...”

Vinerea trecută ne-a oferit clipe de care ne vom aminti cu înfiorare încă mult timp. Nu le vom uita, dar nici nu vrem să le uităm. Fiindcă ceea ce ne-au oferit copiii școlii de artă din Arad a fost însăși divinusul. Cu glasuri de clopoței și intonații curate, acești copii ne-au oferit o salbă din cele mai de preț nestemate ale literaturii române, clasice.

Minunatul montaj muzical-literar, înșirat pe galaxia Luceașărilor, a impresionat mai cu seamă prin simțirea, prin sentimentul trăirii sincere a interpreților. Iar la această performanță, copiii au fost secondări cu mărinimie de profesorii lor. Pentru că fragmentele recitate au mărit efectul estetic, întregind unitatea organică dintre cuvântul rostit și cuvântul cântat... Ne răsună în minte șoșnetul frunzelor din „Ce te legerii”, imaginația noastră ne însoțește „la marginea mării”. Iar toate aceste sentimente înălțătoare și impresii purificatoare ne-au fost oferite cu finețea subtilă, magistrală, eminesciană.

Rezonând coarde mai prozoice, iarăși nu putem spune alta decât: „Ați fost minunați, copii!”, „Ați fost generoși, dragi profesori!”. Deși știm că nici timpul concertului, nici locul nu a fost cel mai potrivit. Totuși, cred că nu în multe părți ați avut un public mai recunoscător, deși acest lucru nu părea evident.

Că n-am cântat împreună nici „Gaudeamus”, nici „La mulți ani!” — să ne fie cu iertare. Data viitoare, o promitem, vom fi la aceeași lungime a undelor sufletești. Pentru că tocmai aceasta este una dintre marile noastre decepții — nu știm cînta nici atât de frumos, și nici atât de „eminescian”. Sintem însă încredințați că prin perseverență și voință comună vom birui și vom învăța ce înseamnă umilința în fața artei veritabile. Vom descoperi și redescoperi prin spectacolul nostru frumusețea adevărată, trainică.

Dincolo de mulțumirile noastre sincere, dincolo de aprecierile noastre nemărginite, treceti-ne cu vederea faptul că am fost ascultători stingaci, care nu am îndrăznit să vă secondăm cîntecul. Sperăm că aplauzele noastre v-au coborît însă de sinceritatea sentimentelor noastre.

— İlda —

CONCERT „Eminescu”, UNGARIA

DIRIJOR PROF. GAVRILA CAMPAN

RECITATORI : Prof. Lucia Parvănescu

Prof. Ana Raita, prof. Adela Molnar,

Prof. Maria Putin, prof. Doru Bogdan

Prof. Mircea Buta, Prof. Borany Zoltan

Prezentarea

Prof. Carmen Ciobanu

La Pian Prof. Maria Bama-Săbăduș

Colinde, colinde
Pro vale, pro vale

Pro vale, pro vale,
La cântec casei noastre.
Entre țigăncă
De uscat fecioare.
Treci prin și țenu
Să descânt și joacă.
Nașca fetei găpârlă,
Răscăpăta mării
În ce frumusețe.
Măi mult încoșăcă,
De cântec eroșăcă.
Toc și lăcătăcă,
Mărea o vâlcă,
Măla o lăcă,
În care dăcă,
Din genă și găpârlă
- O, da fitea eșă,
De ce plângi așă?
- Ceu tui plângă, șă,
Că nă năi găsă,
Cău eșă și eșă
În dăgă și mae.
Șău o lăcă
Șă nă năe eșă,
Că eșă fitea eșă,
Că nă năe eșă...
- Fitea eșă cea dragă,
Tui ce măre eșă?
Cău fitea eșă
Toc și lăcătăcă
Șă nă năe eșă
Șă nă năe eșă...
Dacă eșă fitea de eșă,
Toc și lăcătăcă
Șă nă năe eșă
De dragă tui, eșă, mae,
Șă nă năe eșă
Șă nă năe eșă
- Măla mae, eșă eșă nă,
De nă la tui nă.
Măre eșă eșă,
De dăpărlă de eșă,
Cău eșă eșă tui
Șă nă năe eșă
Măi cântec tui în lăcătăcă.

- C.D. -

*Favieita veniuri
Din glăvita eșă*

Măre

GÂNDURI DE COLINDĂTOR
Ironia se topea într-un val de colinde

Noi toți am fost mai mult sau mai puțin colindători. Pruncul Iisus, de când s-a făcut mărișor, a devenit El-Însuși-Colindător cu vestea cea bună a mântuirii prin iubire.

Iată de ce, gândesc eu, plăcut este înaintea Domnului omul colindător. De pe toată fața Pământului. Deoarece toți, ne place sau nu, și bine ar fi să ne placă, simțim fapuri democrației.

Cântarea divină, sacră, dacă aduce slavă miracolului Nașterii Imaculate, ori de unde ar veni, este primită în cer. Colindele au darul de a șterge ura, unul dintre marile păcate omenești. De aceea, rugă-te, plăcutosule, în inima ta, ca ea să fie încăpătoare și bucurătoare de a primi toți colindătorii. Credința creștină e mai presus de agitația noastră de peste an, care ne asumă pe umii contra altora. Așa trebuie să fie Crăciunul, să răspîndescă pace și lumină din Steaua ce s-au arătat Craiilor, în toate inimile omenești înmucate de umbra păcatului.

Toate nenumăratele Pământului, când își înalță muzica lor întru cinstirea Domnului

care a prins trup omenesc în Fecioară, sunt cu fețele scaldate în lumina de sus, de deasupra noastră a tuturor.

De aceea, bine s-a făcut când urmând invitația inspectorului de arte, am mers la medalionul de colinde al corului de la Liceul de artă „Sabin Drăgoi”, dirijat de Gavrila Câmpan.

Valul de colinde din Palat a topit ironia, liniștea s-a făcut peste mine și am redevenit copil, am redevenit colindător, așa cum suntem noi, toți oamenii și, chiar dacă adesea uităm, măcar în zilele acestea ce premerg Crăciunului, zău că se face să ne-aducem aminte!

PETRU M. MOȘ
P.S. Colindele au ajuns și pe foaia blocului de desen al acestor școlari ai noștri, frumos colorate, cu chipuri de Moș Crăciun, cu imagini despre sacru și miraculos, dovadă că nu numai glasnicii și torpigiții, ci și pictorii sunt și fost-au colindători, și atențional Sozante, Platon și Aristotel din Slagyră. Tot Pământul colindă! P.M.

DIN RAJOL DE LUMINOȘ

COLINDE DIN PRIMĂVARĂ
„EUTERPE” DE LA ARĂDEANĂ
ȘI UN VAL DE COLINDE DE ARTĂ
„SABIN DRĂGOI” DIN ARAD
DIRIJOR: PROF. GAVRILA CÂMPAN

Adevărul

Cotidian independent al județului Arad

ANUL II

Nr. 260

Vineri, 7 decembrie 1990

4 pagini — 2 lei

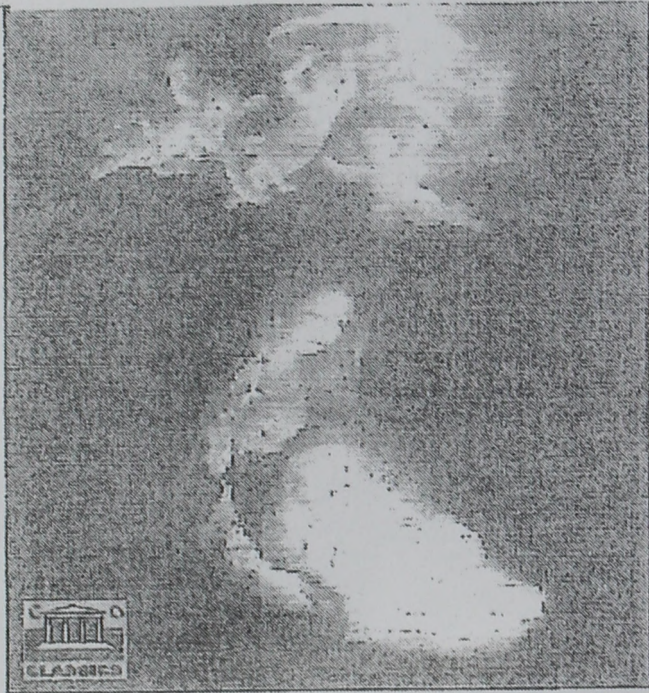
RAIULE GRADINĂ DULCE

„Lăsați copiii
să vină la mine“

Am retrăit, în ajunul Sfântului Nicolae sentimentul credinței cele mai pure, a su-primării clipei întru înălțarea sufletească. Pentru inlăia de-tă, din podul Catedralei ortodoxe s-au revărsat glasuri de copii și, prin colindele cîntate, icoanele noastre sufletești s-au arătat în lumină. Îndrăznit de dl. profesor Gavrilă Cămpian, coral „Voci de primăvară”, al Liceului de artă „Sabin Drăgoș”, cu un repertoriu din care amintim Sfintele colinde precum Meș Crăciun, Bună dimineața, Sus la poarta raiului, Din raiul cel luminat, Trei păstori, Din aa în aa, ne-a învățat că puritatea noastră interioară filtratg printr-o credință sinceră, nu făjarnică, ne unește și ne face mai curați. După slujba de vecernie și după înălțătoarele cuvinte ale preotului Tulcan, voci, ce parcă veneau din vegnicii cerești, s-au înălțat în liniștea sfintei biserici. Și în aceeași seară, am ascultat „Tatăl nostru” rostit de copiii prezenți în catedrală, răsunînd pur și temător parcă, într-o atmosferă în care luminările își tremurau făclile precum sufletele celor mici în acea zi, pentru ei, unică. La Sfrșitul concertului de colizi, copiii le-au fost împărțite daruri.

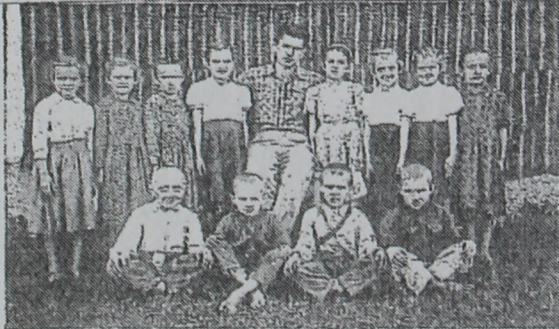
Mulțumim preoților de la Catedrala ortodoxă din Arad, dl-ului profesor și elevilor Liceului de Artă pentru această sărbătoare sufletească, pentru muzica sublimă revărsată în acorduri fine în seara în care porțile bisericii s-au deschis, pentru ca cei mici să-l treacă pragul spre sfintele icoane...

DĂCIANA PĂRĂIANU

Colinde cu „Voci de primăvară”, „Euterpe” și
„Corala arădeană” a Liceului de Artă
„Sabin Drăgoș” din Arad

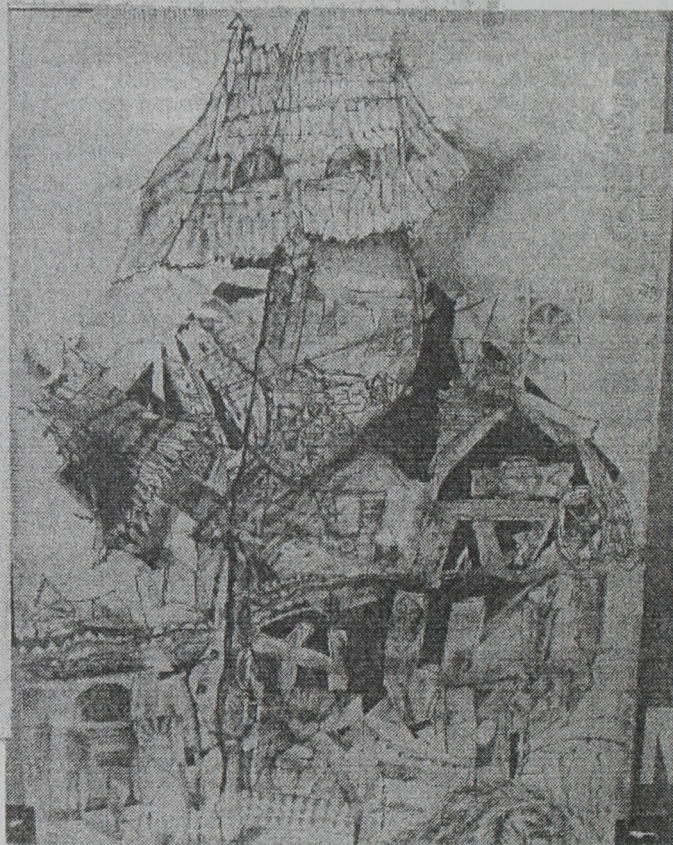
Dirijor: prof. Gavrilă Cămpian

Impresii de la un concert

Elele trecute s-au ținut, în Catedrala ortodoxă, concertul de colindă susținut de corul „Voci de primăvară” al Liceului de artă „Sabin Drăgoi”, dirijat de prof. Gavriile Cămpănu. La fața unei săli pline, cum stătem obișnuiți să vedem doar la marile praznice, acesii copii minunati, cu glasuri melodioase, asemenea clochetelor de câmpie, au emoționat auditoriul, făcându-l să petreacă, în preajma Nașterii Domnului, clipa de înălțare spirituală. Colindile interpretate cu o reștă de curaj, au dat prin urechile noastre unor teinici înălțate doar la profesioniști, au lăsat o vie impresie, mai ales „Fluierul cel păstoresc”, „Măicuta dintr-un laș”, „Zăurea de zău” și altele, care ne dau certitudinea că susținerea de azi a acestui concert va deveni o frumoasă tradiție a Liceului de artă „Sabin Drăgoi”.

D. L.

Lucian Cociuba

În pragul sărbătorilor de iarnă

Visuri cu Moș Crăciun

Pe tărîmul copilăriei, decembrie este o lună binecuvîntată în care cei doi moși, Moș Nicolae și Moș Crăciun există doar pentru a aduce bucuria celor mici. Că pe post de „moși” sînt părinții, nu contează. Ghetușele puse sub fereastră vor fi curățate bună, gata să primească darurile, bradul va fi împodobit cît mai frumos pentru că sub crengile lui moșul magic va așeza darurile... Magazinele pline cu jucării, dulciuri, fructe exotice, marile favorile ale micilor beneficiari îl fac să viseze cu ochii deschiși la traștele fermecate care, evident, vor fi pline. Doar moșii au de unde alege: căței de pluș (1209 lei), păpuși Barbie (5557, 12.900, 18925 lei/huc.), seturi de crăițe de jucărie (între 9.750 și 17.320 lei), set mașinuțe (1716 lei), tractor (1920 lei), tricicletă (25.850 lei), figurine (362.450 lei), ciocolată (de la 200 lei în sus suta de grame), păpuși „autotone” (de la 223 lei cele mai mici la circa 2800 cele mai mărișoare), cutie-calciar cu figurine de ciocolată (950 lei), portocale (400 lei/kg) și altele și altele. Cu speranța la atonțestătorii moși, copiii privesc și aleg în gînd. La rîndul lor și părinții... privesc.

CRISTINA DULASCHU

„Voci de primăvară” în...
colinde de iarnă

Joi, după-amiază, la Catedrala ortodoxă, corul „Voci de primăvară” al Liceului de artă din Arad, deținător a numeroase premii decernate de prestigioase confruntări ale genului, a susținut un concert de colinde. Părinții, profesorii, colegii și ceilalți credincioși care s-au adunat în număr mare în sfîntul lăcaș au audiat 18 dintre cele mai frumoase colinde păstorești și culte din repertoriul românesc.

„La gura sobei și-n naosul bisericilor, în ajunul sărbătorii Nașterii Domnului răsună de veacuri glasul cristalin al copiilor, împletit în colinde”, — a spus din partea gazdelor, părintele Ioan Popa. Pentru că 86 la sută dintre românii noștri sînt ortodocși ca și moșii și strămoșii lor, prin asemenea co-

pii și asemenea concerte vrem să lăsăm urmașilor noștri minunatele noastre colinde.

Din partea colindătorilor, — dl. prof. Gavrilă Cîmpan ne-a declarat: „Este primul nostru concert de colinde din ajunul acestor sărbători. Pentru a-l susține ne-am pregătit un întreg trimestru și am dorit ca numărul coriștilor să fie mai mare decît în mod obișnuit. Pentru că, așa cum frumos spunea în această seară Preasfinția Sa Episcopul Timotei Sevcicu, în buna noastră tradiție creștină trebuie să fim iubitori de frumos și păstrători ai tezaurului strămoșesc”.

În același spirit al obiceiurilor creștine, mulțumim colindătorilor și gazdelor pentru sărbătoarea ce ne-a fost oferită!

L. STOICU

Coriștii din Buteni aduc omagiu maestrului Paul Paradenco Adamești

După ani de căutare, coriștii din Buteni au găsit locul unde a fost înmormântat maestrul lor - Paul Paradenco Adamești. Astăzi acest cor există datorită spiritului însușit de maestru înmoșilor credincioși din Buteni avându-i ca demni urmași pe preotul Ciucur Marian, dirijor Teodor Gurban împreună cu un grup de foști coriști ai maestrului printre care amintim pe Tămaș Ioan, Lucaci Constantin, Ghergar Pavel, Pătrean Dumitru, Fiica Teodor, Sârb Iosana, Boc Sofia, Tămaș Mărioara, Lustrea Florica, Stepan Catita, Gurban Saveta solista corală din Buteni și continuă cu înrudă și har ceea ce maestrul le-a lăsat ca talent - întru sporire.

Acest nucleu a știut să atragă și încrețit spre această artă nobilă, care prin repertoriul ales și interpretare înobilează sufletul astăzi poverit de mass media care promovează distugerea a ceea ce este sfânt și nobil în oameni.

Prin puterea muzicii astfel intruniți în ajutorul marilor sărbători ale Crăciun și noului an acești minunați interpreți (la niște țărani căoi domni

au uitat de multe din personalitățile muzicale ale Aradului) au făcut pelerinaj la locul unde este înmormântat maestrul Paul Paradenco Adamești - în cimitirul Pomenirea. Cu greu au găsit locul, doar o mică cruce care se pune în momentul înmormântării ne mai arată că acolo fusese înmormântat. Cu mâinile lor coriștii au smuls bucuriile din răul unde este înmormântat, făcând loc sufletului celui adormit.

O înălțătoare slujbă de pomenire a fost săvârșită făcând să răsunie mormântul maestrului glasurile cereșii ale coriștilor din Buteni.

În cuvântul său preotul Marian Ciucur a evocat personalitatea marcantă a maestrului Paul Paradenco Adamești, invocând pronia cerească iertare pentru cei care în atâtea rânduri a alinat prin cântec sufletul a mii și mii de oameni.

Descinde din Basarabia - localitatea Adamești - născut în 14 iunie 1922 și trece în etermitate la Arad în 1995 mai 17.

În preajma războiului este student în București la Universitatea de

Artă. Din cauza războiului își întreprinde studiile ca apoi să revină și să absolve Universitatea. În 1946 organizează corul studențesc UNSR-ur pe care în 1950 îl preia Mărin Constantin cel care va deveni dirijorul coral emblemă pentru muzica românească și va înființa corul național Madrigal prin care România este cunoscută în toată lumea.

În această perioadă colaborează cu mari artiști Radu Paladi și Emil Gavriș cu care înființează Corul Învălmântului public din România obținând locul pe țară în 1949.

În 1977 într-un interviu din ziarul Flacăra Roșie din Arad Paul Paradenco se destăinuia: „Am preluat bagheta de dirijor în Buteni de la regretatul Gavrilă Ruja, țăran localnic din Buteni și de la Romulus Ciofiacă - dirijori amatori cu mare intuiție artistică.”

Aici aveam să-mi încep cariera de profesor și dirijor în 1949 când corul din Buteni avea 35 de membri, corul din Buteni fiind înființat în 1880. În aproximativ doi ani numărul lor a crescut la 100 de membri”. În 1950 participă la concursuri corale ajun-

gând pentru prima oară la finala pe țară, obținând mențiune pe țară, lansând corul din Buteni pe plan național.

Participă la concursul „patrimul Carmen” obținând titlul de laureat și locul II pe țară, în paralel înființează corul de copii și orchestrează într-o comună din România cu care obține titlul suprem. Între anii 1951-1955 înființează corul Sindicatului învățământ din Gurahonț obținând numeroase titluri și distincții.

În anii 1955-1960 organizează și dirijează corul și orchestra de copii de la Palatul Copiilor de azi din Arad formele distinsă la toate concursurile naționale cu locul I.

Pentru aceste acte de cultură și înalt profesionalism filarmonică arădeană îl aduce la pupitrul corului filarmonic. Aici cu semiprofesioniști organizează corul și dă strălucire ansamblului abordând marile capodopere ale genului. Chiar după 1959-1960 prezintă un concert coral Acapella cu lucrări de G. Bizet, Ch. Gounod, J. Brahms, R. Schuman, L.V. Beethoven.

În 1962 concert extraordinar cu

oratoriile „Anolimpuriile” de I. Haydn și 1961 Cammina Burana de C. Offt prime audii românești „Pe lespeada eroilor” de S. Sarcizov apoi „Lăsați-mă să cânt” de G. Dendrino. În 1973 Concert de muzică veche - maridrigale colinde românești. Apoi primă audie „Visul lui Bălcescu” de fiul marelui cântăreț I. H. Darlece - P. Jelescu oratoriu „Miorița” - imbold gălindul repertoriul cu madrigale, coruri clasice și coruri din opere.

În ultima parte a activității îl găsim profesor la Liceul de artă din Arad organizând și dirijând corul „Voci de primăvară” și care obține titluri supreme naționale - realizând în primă audie „Scufița albastră” de N. Brânzeu unul dintre fondatorii filarmonicii Arădene care obține premiul pentru compoziție G. Enescu, lese la paris de la Liceul de artă din Arad unde este omagiat de ansamblurile școlii, aplaudat la scenă deschisă în munca dirijorală și de inițiere dă peste 1000 de concerte, imprimă radio și televiziune obținând cu corul din Buteni marea trofeu „Patrimul Carmen”.

Prof. dirijor Gavrilă Câmpan

Concert de colinde românești

Marti, 14 decembrie, ora 17, în sala Palatului Cultural din Arad a avut loc superbul concert de colind străbun - sfânt și bun, susținut de corul „Voci de primăvară” și corul mixt „Euterpia” - reînființat ca și în urmă cu 20 de ani de acest șlefuitor de glasuri și suflete, care este profesorul Gavrilă Cămpan.

Marti ne-a fost dată împlinirea dorințelor noastre de a sorbi un întreg concert de colinde străbune. Ei sunt aceia care au fost primii aleși ai Episcopiei din Arad, în primul an al revoluției - să reprezinte creștinii din Arad la primul concurs de colinde, dobândind pentru noi locul I.

Am putut asculta 25 de colinde, cifră semnificând nașterea Domnului, dintre cele mai frumoase nestemate pe care poporul român le-a zămislit. Vă amintim printre acestea: „Nașterea Domnului nostru”, „Din raiul cel luminos”, „Trei păstori”, „Ce-ați văzut păs-

tori”, „Fluierul cel păstoresc”, „Sara mare”, „Nouă azi ne-a răsărit”, „Sub cel ram răsărit”, „Domnuț și domn din cer”, „O ce veste” - perlă a colindelor românești, „Moș Crăciun”, „Ziurel de ziuă”, „Gazde mari”, „Plecarea magilor”, „Din an în an” și toate celelalte, una mai frumoasă decât alta. Lucrări ale înaintașilor noștri D.G. Kiriac, Tiberiu Brediceanu, I. Vidu, Sabin Drăgoi, Podoleanu, G. Cucu. Aceste lucrări și-au găsit în interpretarea corului un sublim mesager peste timp - prin finețe și acuratețe - claritatea de clinchet de clopotel de sărbătoare - voci de îngeri cu mireasmă de cetină, încărcată de promoroacă.

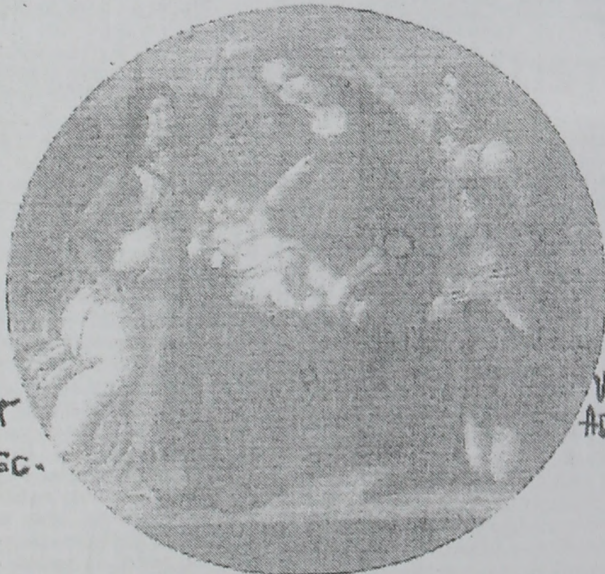
Ei sunt o pildă de unitate sufletească, de conviețuire creștinească a tuturor naționalităților și religiilor - pentru că muzica n-are hotare.

prof. PAUL PARADENCO-ADAMEȘTI

„O ce veste”

Colinde cu „Voci de Primavara” și „Euterpe”
dirijor prof. Gavrilă Cămpan

Liceul de Artă „Sabin Drăgoi” din Arad, Romania

COR

CONCERT
TELEVIZAT
ÎN 26-DEC.
2005

D.V.D.

REALIZATORI:
VIRGIL FIREGHE
ADRIAN
MOLDOVĂN

Închin aceste nestemate, memorii părinților noștri, familiei mele, rudelor, prietenilor, colegilor și acestor copii care cu glasurile de clinchet și promoroacă, m-au împlinit, realizându-se ca artiști lirici profesori și dirijori, aici și pretutindeni. Va dorim Sărbători ferice, sănătate, noroc, împlinirea dorințelor, împreună cu un caldăruș la mulți și fericiți ani!

Superbul colind al reculegerii

Pentru o clipă timpul s-a întors. Din coliziuni și auz zvonuri în eter, copii de acum substituindu-se celor ce ar fi putut colinda și ei anunțând prin

glasurile lor limpezi, clare de clopoșei ornamentați de promo-roaca vremii Sfiatul Crăciun.

Acești copii deschisii parcă din poezile lui Costuc

și povestirile lui Creanga, au parut colindul în ajun de Moș Nicolae cînd în Catedrala Româno-Ortodoxă în prezența Prea.Sfințitului Timotei o mulțime mare s-a adunat să asculte acest superb cor, „Voci de primăvară”, al Liceului de artă „Sabin Drăgoi”. Îndrumat și condus cu dragoste și înțelepciune de distinsul profesor Gavrilă Câmpian. În aceeași zi, de 17 decembrie, acești micuți colindători și-au revărsat cântul lor în concertul de colinde de la Liceul Pedagogic „Dimitrie

Profesor
PAUL PARADENCO
ADAMESI

(Cont. în pag. a II-a)

PAGINA 2

Superbul colind al reculegerii

(Urmare din pag. 1)

Tichioșeni” și, coborînd de pe scenă, în aplauze nesfîrșite și regretări de auditori, au plecat cu lumînări în mînă începînd marșul lor. În memoria copiilor eroi căzuți în 17 decembrie 1989. Oprindu-se în fața Primăriei, într-un decor elevat, sugestiv, creați de elevii plasticieni în inițiativa domnului profesor Petru Stoiu, corul „Voci de primăvară”, distins cu primul mare premiu al cîntului religios din țară, au început colindul lor străbun cu colinde din toată țara. Glasurile de cristal, sincere, tateu cîntului au deschis porțile inimilor celor ce treceau la ceas de înscuire și purjale Prefecturii și Primăriei în care ne-au împlinit, cu o colanță goasă, domnul prefect Avram Crăciun și funcționarii care se găseau la acel ceas la lucru. Colindătorii au fost încredințați de profesorii și directorii școlii (directoarele prof. Stiviu D. mînu și prof. Craiu Maria) Superbe clipre, întreprindibile, totuși masdi-

ce venite din străbuni s-au revărsat în fața primăriei cu lucări din luminile ochilor și lumînărilor, ca apa peștii „în casă” să începă adăvărutul concert de colinde cum nu a cunoscut primăria însă. Cu mare mulțumire pentru acești copii și cadre de la liceul de artă care în primele zile ale revoluției au deschis porțile catedralei, în 1989, iar acum porțile Primăriei. Ce clipe, ce semnificație, domne de copii care s-au jertfit pentru ca aceste clipe să se petreacă în libertate.

Totul se leagă ca un arc peste timp, acest prodigios cor, cu cîteva zile înainte revoluției, cînd sărbătoream reînălțarea Emineescu, a prezentat 15 concerte Eminescu prefigurînd poezia în acel an evenimentul care ne-o dezrobînt. Acești copii merită să reproducă tot pe fiecare meridian ar fi, ar fi soli cei mai minunați ai copiilor care s-au jertfit.

O clipă pentru eternitatea celor eterni, eternă fie omenirea erelor

Luni, 5 decembrie 1994

ADEVĂRUL DIN COTIDIAN

Festival de Muzică Sacră CONCERTUL DE COLINDE SUSTINUT DE CORUL LICEULUI „SABIN DRĂGOI”

Și anul acesta, cinștea de a deschide FESTIVALUL DE MUZICĂ SACRĂ, organizat de Filarmonica de Stat, o are corul liceului „Sabin Drăgoi”, care ne va prezenta în-astă seară, la ora 18, concertul său.

Profesorul GAVRILĂ CĂMPAN a avut un cor bun și la liceul de unde a venit, a înființat corul „Fimil Montia”, iar de circa douăzeci de ani se ocupă de corul Școlii de muzică, dovedind că plăcerea lui cea mai mare este arta dirijorală. Dumealui este șeful catedrei de teorie, având elevi de la clasa I la a XII-a, instruieste ansamblurile corale ale școlii, predă ore de canto la secția de studii teoretice, este și posesorul unei frumoase voci de tenor.

La fiecare început de an școlar dumealui reface practic corul, înnoit de micii gimnaziști. Aderența copiilor la această formă de manifestare artistică este foarte mare, selecția - pentru că, totuși, se impune una din cauza numărului prea mare al doritorilor - încheindu-se, uneori, cu regrete și chiar lacrimi.

Concertul din această seară va cuprinde în prima parte evoluția orului „VOCI DE PRIMAVARA”,

format din glasurile cristaline a o sută de elevi din ciclul gimnazial, care vor cânta 12 colinde, urmate de alte 13 în interpretarea corului „EUTERPE” al ciclului liceal. Vom avea bucuria să ascultăm armonizări și compoziții proprii ce poartă semnături cu greutate în muzica românească - Brediceanu, Chiriac, Cucu, Drăgoi, Jarda, Timariu - dar și două armonizări aparținând profesorului Gavrilă Cămpan. Prezentarea programului va fi făcută de prof. SILVIA DEMIAN, directorul liceului.

Dintre succesele obținute de corul liceului de muzică arădean nu amintim decât merituosul premiu I pe țară la primul concurs de colinde în 1990.

În această seară de Moș Nicolae, când cei mici așteaptă cu emoție surprizele, vă propunem să uităm pentru o oră de problemele foarte importante pe care le aveți și vă invităm să vă apropiați de colindul nostru strămoșesc, care, în variantele sale folclorice sau culte, cu armoniile lui curate, merge direct către suflet, în întâmpinarea Sărbătorii Bucuriei.

DANA TODOR

ADEVĂRUL

Anul VII, nr. 1660 • Vineri, 15 decembrie 1995 • 24 pagini

Primii colindători, la „ADEVĂRUL”

Ieri dimineață, la sediul redacției noastre au sosit primii colindători. Este vorba de corul Euterpe al Liceului de Arte „Sabin Drăgoi”, cor condus de domnul Gavrilă Cămpan - profesor de muzică la același liceu. Tinerii colindători ne-au făcut o plăcută surpriză în apropierea sărbătorilor de Crăciun. Coral

Euterpe a interpretat mai multe colinde tradiționale din zona Aradului, și armonizate de dirijorul corului. Referitor la interpretare, impresionează modul cum ei știu să păstreze și să redea filonul arhaic al cântecelor noastre de Crăciun. După ce s-a urat tuturor angajaților „Adevărului” un An Nou Fericit, tinerii colindători

au fost oaspeți la Clubul Presei unde, după tradiție, au fost răsplătiți pentru colindător. Urăm și noi tinerilor colindători și domnului Gavrilă Cămpan - dirijorul acestora, ca 1996 să le aducă numai fericire alături de tradiționalul „La Mulți Ani”!

SORIN GHILEA
Foto: **VIOREL MUȘCA**

GAVRILĂ CÂMPAN, profesor, dirijor și solist, omagiat și aplaudat de Liceul de Artă „Sabin Drăgoi” și de liceul „Ghiba Birta”, cu ocazia ieșirii la pensie

La sfârșitul acestui an școlar cele două mari licee arădene l-au omagiat pe profesorul Gavrilă Cămpan. Sala profesorală a Liceului „Sabin Drăgoi” a devenit neîncăpătoare. La intrarea în sală a profesorului, dirijorului și solistului Gavrilă Cămpan, colegii au izbucnit în aplauze prelungite - ridicând ca de atâtea ori în concertele sale, sala în picioare. Directoarea liceului, Silvia Demian, mulțumindu-i a spus: „Iată dascălul - iată artistul”. După care sala profesorală i-a urmat în sala festivă - unde a fost întâmpinat de corul liceului, „Euterpe”, pe care domnul profesor l-a înființat în urmă cu 30 de ani, aducând premii supreme. La pupitrul corului, fosta elevă care a cântat în acest cor în urmă cu 30 de ani, Crina Brad, i-a dedicat maestrului „Serenada” de I. Brahms și „Pe tine te laudăm și-ți mulțumim Doamne” - superb omagiu adus celui care a creat acest cor. Sala festivă răsună din nou de aplauze, când domnul profesor înmânează bagheta de dirijor foștilor elevi, azi profesori și dirijori consacrați în țară și străinătate, Mircea Buta, Dan Boaru, Crina Brad, Maniela Tudoran, precum și celor în devenire, Stana Radu și Cristina Pop. Directoarei Silvia Demian i-a fost înmănată din partea d-ului profesor placheta cu chipul în bronz a titanului L. W. Beethoven - pentru întreg corpul profesoral - și bagheta de dirijor și director.

Liceul „Ghiba Birta”, unde domnul profesor a avut primul mare succes, aniversând la venirea în acest liceu 50 de ani cu mare succes, lansând imnul liceului, al

regretatului prof. Sever Ageu, a înființat corul de cameră care a adus acestui liceu locul I pe țară cu pagini din „Orfeu și Eundica” de Cr. W. Gluck, a înut să-i omagieze cu ocazia împlinirii de 30 de ani a promoției 1972-73 cu care a câștigat acest premiu - pentru care Inspectoratul școlar l-a numit profesor și apoi director la liceul de artă.

Într-o ambianță elevată, la hotelul „Parc”, elevii și foștii dascăli ai liceului „Ghiba Birta” - fostul Liceu nr. 2 - în frunte cu fosta directoare, distinsa profesoară Marina Pocea, au găsit de cuviință să-i acorde clipe omagiale cu ocazia ieșirii la pensie a domnului prof. Gavrilă Cămpan.

Iată două licee care știu să-și omagieze dascălul care au sfințit locul pe unde au trecut. Este și cazul domnului prof. Gavrilă Cămpan, care, din tinuturile lui Coșbuc și Brebeanu, legându-și copilăria de valurile Someșului. Zece copii a doi părinți vrednici, talentați și cu frică de Dumnezeu, le-au insuflat credința străbună, cinstea și ortodoxia, a fost raiul de care-și aduc aminte cu sfințenie domnul profesor.

Primele slova le-a deșlășit la lampa cu petrol cu tâbița dusă cu grijă la școală ca să nu se ștergă țemele. Visul domniei sale a fost să facă Liceul „G. Coșbuc” din Năsăud - unde poetul făcuse școala - vis care s-a împlinit.

Își începe ucenicia de dascăl chiar în satul natal unde cunoaște primele mari succese artistice, antrenând tot satul - care punându-și mătura. În ușă l-a însoțit la faza pe țară.

Apoi, în Cluj, fiind student la Construcții, a participat la un concurs de amatori fiind chemat la juri compus din mari personalități artistice: Tudor Jarda, Dorin Iuliu Bonna, care l-au îndrumat spre Conservatorul de muzică „George Dima” din Cluj.

După terminarea Conservatorului a fost repartizat în Arad. La liceul „Ghiba Birta”, în chiar anul venirii, a înființat corul de cameră cu care a luat locul I pe țară, cu pagini din Orfeu de Cr. W. Gluck.

Din acest cor a înființat în 1970 corul „Emil Montșia”, lansându-l la televiziunea română în concursul „Patrium Carmen” cu mare succes. Pentru merite deosebite a fost numit la Liceul de muzică proaspăt înființat unde, în 1973, a debutat Corul „Euterpe” înființat ca replică la „Emil Montșia”.

Odată cu plecarea regretatului, distinsului prof. Doru Șerban care a fost primul director al liceului de muzică, a preluat la răgăminte a colegilor și Corul Sind. Inv. pe care maestrul Tudor Jarda, ascultându-l, l-a botezat „Corală arădeană”.

Paralelismul corului „Euterpe” și „Corală arădeană” s-a frânt - prin desființarea liceului - în ultimii ani de lichidare a liceului când mai erau doar două clase XI și XII combinate cu artă plastică. Corul „Euterpe”, printr-un mare efort, reușește să aducă locul I pe țară - dovedind că nu meritau să fie desființat.

După ieșirea la pensie a regretatului dirijor și profesor Paul Paradenoc Adămuști, a preluat Corul „Voci de primăvară”, cu care leze învingător în mai multe rânduri, distins cu titluri supreme.

În concertele din Ungaria „Omagiu lui Eminescu” - ziarul „Foala noastră” - din Ungaria scrie: „Ce ne-au oferit copiii Liceului de Artă din Arad a fost înșuși divinul. Ne răsună în inimi foșnelul unor sentimente înălțătoare, purificatoare, cu finețe subtilă magistrală, eminesciană.”

După Revoluție primul concert de colinde în Arad (premieră la Catedrala Ortodoxă Română) concert prefat și binecuvântat de P.S. Timotei Sevicu.

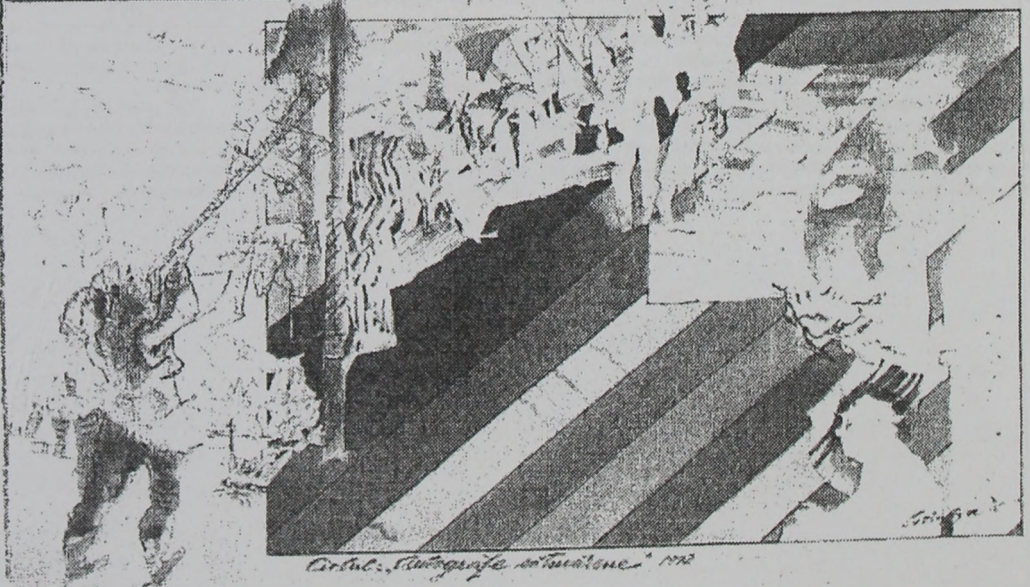
Corul „Voci de primăvară” aduce primul loc I pe țară după Revoluție - la concursul național de piese religioase.

Încep, crescând numărul de clase la liceu, domnul profesor a reînființat corul de cameră „Euterpe” al Liceului de Artă „Sabin Drăgoi”, cu care a realizat concerte de neuitat - transmise și înregistrate la radio și televiziune.

Astăzi formațiile artistice sunt pe mâini bune, foștii elevi, spre lauda lor și a profesorului, au reușit să-și depășească maestrul, împlinind unul din dezideratele educației.

Un șlefuitor de minereuri prețioase în planul expresiei artistice este profesorul, dirijorul și solistul Gavrilă Cămpan.

Vă mulțumim, maestrul!

Art. Autografe di G. G. 1912

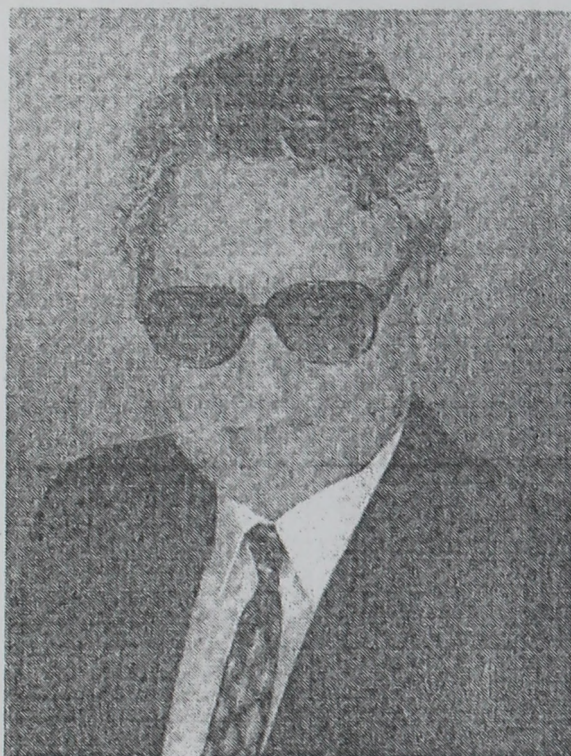
NISIPUL DIN CLEPSIDRA

DEMONUL DIRIJORULUI

Alegerea destinului personal este liberă, dar irevocabilă. Astfel s-a întâmplat și cu profesorul, dirijorul și solistul GAVRILĂ CÂMPAN, care după peste 45 de ani de carieră didactică - profesor de muzică la două mari Licee arădene, "Elena Ghiba Birta" și "Sabin Drăgoi", în prezent pensionar activ - mi-a mărturisit că fiecare existență este însoțită de un Demon, care este străjerul întregii sale vieți. Iar acest Demon, în cazul lui Gavrilă Câmpan, se numește pasiunea pentru muzică, pentru artă în general, dar mai ales pentru arta dirijorului și măiestria de a înființa coruri de o înaltă ținută și vibrație artistică.

Încă din fragedă adolescență și tinerețe, ca elev al renumitului Liceu "George Coșbuc" din Năsăud, apoi ca student al Conservatorului de Muzică "George Dima" din Cluj, ucenicind pe lângă mari personalități artistice, apreciat de remarcabilii muzicologi, compozitori și dirijori, a înțeles că vocația sa este de profesor și de dirijor, vocație pentru care s-a dăruit cu cele mai intime resorturi ale sufletului său neliniștit și dornic de împlinire și frumos.

Așadar, de la început, după absolvirea Conservatorului, două Licee arădene i-au oferit o șansa deosebită în planul activității didactice și de afirmare artistică. Mai întâi, la Liceul "Elena Ghiba Birta", tânărul profesor a înființat Corul de cameră al liceului, cu care a luat locul I pe țară, cu pagini din "Orfeu și Euridice" de Cr. W. Gluck, după care, din acea tânără formație s-a născut, în anul 1970, prestigiosul cor "Emil Monția" lansat la Televiziunea Română, în concursul "Patrium Car-

men", cu mare succes!

Devenit cunoscut prin intermediul micului ecran în întreaga țară, profesorul și dirijorul Gavrilă Câmpan este transferat la Liceul de muzică din Arad, proaspăt înființat, unde, în 1973, a înființat corul "Euterpe", ca replică la corul "Emil Monția", care a fost preluat în timpul de un alt remarcabil dirijor arădean, Gheorghe Flueraș. Iar o dată cu plecarea regretatului și distinsului profesor Doru Șerban (care a fost și primul director al Liceului de muzică), Gavrilă Câmpan a preluat, la rugămintea colegilor, și Corul Sindicatului - învațământ, pe care maestrul Tudor Jorda, ascultându-l, l-a numit "Corala Arădeana"! Sub bagheta lui Gavrilă Câmpan, acest cor al cadrelor didactice arădene a obținut cele mai prestigioase premii, devenind laureat la toate

concursurile corale naționale!

"Paradisul corurilor "Euterpe" și "Coralele Arădene" - își aduce aminte profesorul și dirijorul Gavrilă Câmpan - s-a frânt însă în anii comunismului prin desființarea Liceului de muzică din Arad. Liceul nostru nu a mai fost agreat, asemenea altor câteva licee de muzică din țară, de mai marii zilei de atunci".

Dar pasiunea pentru îndrumarea corurilor de copii și elevi, n-a putut să i-o înfrângă nimeni, astfel că după leșirea la pensie a regretatului dirijor și profesor Paul Paradenco - Adamești, dirijorul Gavrilă Câmpan a preluat corul "Voci de primăvară", cu care iese invingător la toate concursurile corale naționale ale copiilor. Însa cea mai mare bucurie pe care a cunoscut-o cu acest cor "Voci de Primăvară" a

fost după Revoluția din decembrie '89, când, în 1991, a obținut la Concursul Național de piese religioase, locul I pe țară! De asemenea o dată cu reînființarea Liceului de Artă "Sabin Drăgoi", refăcând corul "Euterpe", pe care, la pensionarea sa din anul 2003 l-a predat foștilor săi elevi, care îl duc mai departe cu multă vigoare și talent artistic.

Demonul muzicii corale, Demonul dascălului, Demonul dirijorului continuă însă să sălășuiască în sufletul absolventului de acum peste patruzeci și cinci de ani al Conservatorului de Muzică "George Dima" din Cluj cu aceeași vigoare și astăzi. Prietenul nostru Gavrilă Câmpan ne-a vizitat în Ajun de Crăciun la redacția cotidianului "Informația Aradului" și ne-a oferit două CD și un DVD cu zeci de colinde, intitulate: "Din Raiul cel luminos" și "O ce veste", înregistrate în ultimii ani cu cele două coruri de suflă, "Voci de primăvară" și "Euterpe", pe care le-a condus atâția ani! CD-urile oferite redacției sunt închinatelor memoriei părinților, familiei, rudelor, prietenilor, colegilor și copiilor care cu "glasurile lor de clinchet și promoroacă" l-au împlinit în Arad și pretutindeni, ca artist liric, profesor și dirijor în scurgerea unui timp interior, care, iată, prin mănunchiurile frumoase de colinde, intră pentru totdeauna în patrimoniul nostru spiritual, arădean și național, după ce la un moment dat s-a crezut că s-au stins în uitare!

Sperăm că radiourile și televiziunile locale vor mijloci difuzarea lor mai largă pentru zecile de mii de arădeni iubitori de nestemate colinde!

Emil Șimăndan

griuba

DE VORBĂ CU „PATRIARHIUL” ARTEI DIRIJORATE ARĂDENE, GAVRIĂ CÂMPAN

„După revoluție am prezentat primul concert de colinde în Arad”

Tăbăc treacă o viață sărbătorizând semicenteniul dedicat activității artistice și didactice a maestrului Gavriță Cămpian. Dăruitor al formațiilor corale „Voici de primăvară”, „Euterpe” și „Corala arădeană” a Liceului de Artă „Sabin Drăgan”, a obținut de-a lungul timpului titlul de laureat și locul I pe țară. Totodată, maestrul a fost distins cu diploma de eminență a guvernului României, Inspectoratului Școlar Arad și al Casei de Cultură.

— Maestru, săi fost sărbătorii pentru că 50 de ani de activitate în cadrul semicenteniului Liceului de Artă Arad, dăruitor al proiectelor „Euterpe” și „Corala arădeană” a Liceului de Artă „Sabin Drăgan”, a obținut de-a lungul timpului titlul de laureat și locul I pe țară. Totodată, maestrul a fost distins cu diploma de eminență a guvernului României, Inspectoratului Școlar Arad și al Casei de Cultură.

— În 1970 Corul de cântec al Casei de Cultură a municipiului Arad, „Euterpe”, a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1972 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1973 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1974 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1975 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1976 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1977 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1978 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1979 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1980 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1981 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1982 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1983 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1984 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1985 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1986 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1987 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1988 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1989 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1990 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1991 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1992 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1993 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1994 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1995 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1996 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1997 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1998 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 1999 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2000 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2001 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2002 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2003 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2004 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2005 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2006 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2007 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2008 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2009 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2010 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2011 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară. În 2012 a fost organizat și prezentat în cadrul concursului „Corale arădene”. Acesta a câștigat locul I pe țară.

Gavriță Cămpian

— După revoluție am prezentat primul concert de colinde în Arad, care a fost a primii pentru Cătrele Ortodoxe Române. Am fost binecuvântat de P.S. Iustin Șevciuc care ne-a devenit părinte pentru a participa la concursul de muzică sacrală de la Orăștie, unde am obținut locul I. Am realizat corul de cântec „Euterpe” care are ca rezultat un concert și transmiterea la radio și televiziune.

— După revoluție, primul lucru a fost sărbătorirea semicenteniului în Arad, care a fost a primii pentru Cătrele Ortodoxe Române. Am fost binecuvântat de P.S. Iustin Șevciuc care ne-a devenit părinte pentru a participa la concursul de muzică sacrală de la Orăștie, unde am obținut locul I. Am realizat corul de cântec „Euterpe” care are ca rezultat un concert și transmiterea la radio și televiziune.

— După revoluție, primul lucru a fost sărbătorirea semicenteniului în Arad, care a fost a primii pentru Cătrele Ortodoxe Române. Am fost binecuvântat de P.S. Iustin Șevciuc care ne-a devenit părinte pentru a participa la concursul de muzică sacrală de la Orăștie, unde am obținut locul I. Am realizat corul de cântec „Euterpe” care are ca rezultat un concert și transmiterea la radio și televiziune.

— După revoluție s-a ordonat un răstănit în activitatea culturală românească și anul altele a multilor corale. Victimele care nu consideră că s-a, pentru că nu au fost impus să renunțe la activitatea lor, unde au îndrăznit să performeze în timpul anilor în localități ca orașele noastre. Fără o pregătire specială am reușit să facem ceva din ceea ce distinge.

— Totuși, totuși eg într-un fel faptul de-a văstră elevii, Ovidiu Boar s-a răbunat, aducând altele noi corale de un înalt nivel artistic.

— Îi mulțumesc fostului antrenor elev al meu Ovidiu Boar pentru emoționantul concert anapodă, mai ales că recunoștința o fiare rară.

— Vă mulțumim foarte mult.

Adrian Căhăraș

INTERVIU cu dirijorul Ovidiu Boar

Un cor renaște după 37 de ani

■ Zilele trecute a avut loc relansarea formației corale camerale a Casei de Cultură a Municipiului.

VASILE FILIP

vassila.filip@informedia.ro

Jurnal arădean: De curând a avut loc un eveniment deosebit în viața corală arădeană. Vă rog să concretizați.

Ovidiu Boar: Este vorba de relansarea formației camerale a Casei de Cultură a Municipiului Arad.

Jurnal arădean: Cum a fost „marcat” evenimentul? Au mai participat și alte formații la această manifestare?

Ovidiu Boar: La acest eveniment a luat parte și corul „Armonia” al Catedralei Ortodoxe Arad ajuns la vârsta senecturii datorită activității neîntrerupte, aproape 90 de ani, dar și a maturității artistice, exprimată prin evoluțiile de înaltă ținută artistică în cadrul manifestărilor spirituale și promovarea valorilor creștine și a muzicii corale bisericești la nivel național prin misionarismul efectuat. O altă formație de elită a Județului participantă în program a fost corul „Lira” al Casei de Cultură Lipova, portdrapelul muzicii corale arădene și lipovane la manifestările culturale locale, naționale și internaționale, formație ce

prin execuțiile sale de excepție reușește să aducă publicul meloman în adevărate stări de frenezie.

Jurnal arădean: Cărui fapt se datorează acest nou început?

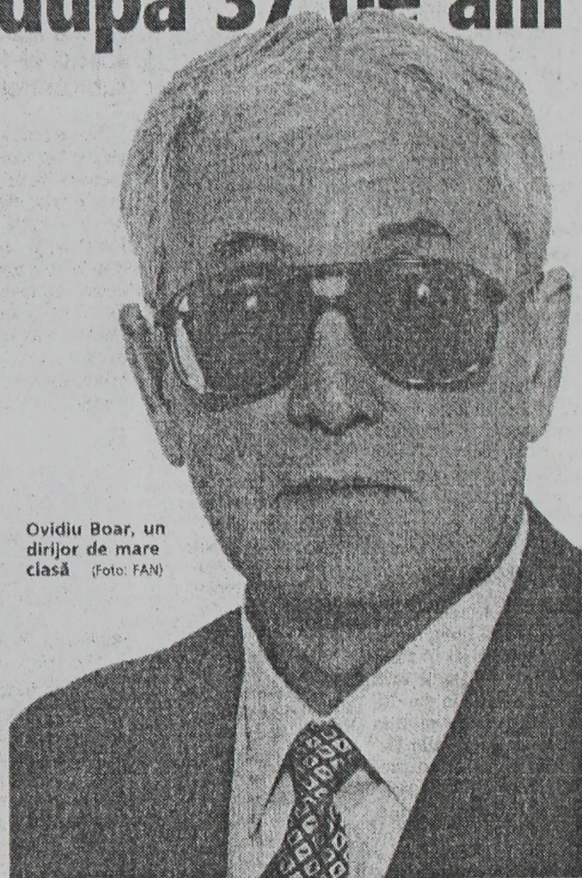
Ovidiu Boar: După 37 de ani de la înființarea corului de cameră a Casei de Cultură a Municipiului Arad, fondator fiind profesorul Gavrița Cămpan, iață astăzi formația este relansată. Acest fapt a fost posibil prin colaborarea pe care am avut-o cu acest colectiv artistic valoros și înimos.

Jurnal arădean: Care ar fi câteva calități ale formației?

Ovidiu Boar: După numai trei luni de la înființare, ansamblul coral a atins cote impresionante datorită reperforului ales, trecând de la madrigalul de Palestrina și Lassus, la cântarea bisericească bizantină și a cultelor neoprotestante, la nestematele noastre prelucrări folclorice ale ilustrațiilor înaintași Danga și Musicescu.

Jurnal arădean: În cadrul concertului aniversar a existat un moment deosebit...

Ovidiu Boar: Un moment special a fost acela când, pe scena Liceului de Arte „Sabin Drăgoi”, a urcat fondatorul acestei formații profesorul Gavrița Cămpan, posesorul unei activități dirijorale impresionante, care, după 50 de

Ovidiu Boar, un dirijor de mare clasă (Foto: FAN)

ani de muncă asiduă în acest domeniu, a reușit să ne fascineze prin maniera dirijorală și interpretativă oferită. Profit să-i mulțumesc pe această cale maestrului pentru onoarea făcută, lecția predată și să-i dorim mulți ani cu sănătate.

Jurnal arădean: Au fost implicați și alți colaboratori?

Ovidiu Boar: La acest eveniment a mai luat parte prezentatorul preot Ioan Jidol căruia îi adresăm un cuvânt de mulțumire pentru sprijin și colaborare. Mulțumirile noastre se îndreaptă și spre

amfitrioana noastră, prof. director Silvia Demian. Doresc să închei citându-l pe fondatorul formației, prof. Gavrița Cămpan: „Mulțumiri și recunoștință artiștilor care fac parte din aceste formații care mi-au întărit convingerea că și în aceste vremuri de restricte pentru muzica corală, dumnealor au crezul viu, prin ce au demonstrat, că este de bun augur și că poporul nostru se unește din nou în cuget și-n simțiri”.

Jurnal arădean: Vă mulțumim și vă dorim succes la noul drum pe care ați pornit!

CARTE DE VIZITĂ

Boar Ovidiu

- Născut în 17.XII.1960 la Arad.
- Studii absolvite: Academia de Muzică „George Dima” Cluj-Napoca
- Artist liric la Filarmonica de Stat Arad
- Dirijor al corurilor: „Armonia” al Catedralei Ortodoxe, „Lira” al Casei de Cultură Lipova, „Amadeus” al Căminului Cultural Macea, Corul de Cameră al Casei de Cultură a Municipiului Arad.

Membrii corului "Euterpe" ai Liceului de arta Sabin Dragoi Arad

Sopran

Crina Brad	prof.dirijor <i>Euterpe</i>	Ioana Bogdan	
Marilena Tudoran-	prof.dirijor	Ioana Valea	artista
Manolache Batran Laura	prof.	Diana Gangan	prof.
Muntenu Stoica Mariana	prof.	Virgilia Jireghe	prof.
Teodora Mladin	artista	Natalia Negru	prof.
Felicia Bedreag	artista	Alexandra Tabuia	prof.
Daria Neța	medic	Eva Megyesi	
Dorina Bitang	prof.	Amalia Condurachi	
Carmen Gombos		Nicoleta Condurachi	
Pavlicsko Eugenia	prof.	Andreea Weisl	
Curta Lidia	medic	Romelia Peter	solist
Karvat Renate	prof.	Lavra Rosu	prof. dirijor
Macurar Silvia	prof.	Diana Birta	solista
Deutsch Viorica	artista	Veronica Balos	prof. dirijor
Fusz Hilde		Anca Cristescu	solista
Chiș Mariuța		Elena Bota	
Ghinescu Maria		Gabriela Morar	prof.dirijor
Preda Lenuta		Elena Unc	
Turcus Mihaela	prof.		
Stanciu Rodica	prof.		
Muresan Rodica	director Filarmonica Arad		
Szabo Ildiko	solista opera Viena		

Zahu Iolanda prof.
Iota Gabriela prof. dirijor
Apioc Marta artista
Iacob Manuela solista opera

*"Voci de Primavara", "Euterpe" si "Corala Aradeana"
a Liceului de Artă "Sabin Dragoi" din Arad
distinse cu locul I pe tara si titlul de laureat*

Felicia Muresan prof. solista
Diana Balica prof. dirijor
Gabor Adina prof.
Corina Matula prof. dirijor
Alina Bota prof.
Cristina Pop prof.
Gabriela Morar prof. dirij.
Loredana Cojocar u prof.
Stanciu- Rodica prof.
Andrea Gayarmati prof.
Cristina Rusu prof.
Olimpia Tolan prof.
Mirela Craciun prof.

SEMICENTENAR
1955

2008

C.D.

Maria Belean
Mirela Stinghe prof.
Sokotinski Simina artista
Giorgiana Radu
Dana Priocop

*Dirijor prof. Gavrița Câmpian
distins cu Diploma de Excelență de Guvernul României*

Alt

Tenor

Sânziana Petrila Artista
 Ana Şugar
 Elena Toth.
 Lia Perl
 Stefania Siclovan
 Kovacs Anamaria prof. dirijor Ungaria
 Miskovics Angelica
 Szolloşi Maria prof. dirijor
 Simona Popovici prof. Australia
 Lavinia Luca artista
 Clara Kerner prof. dirijor
 Dorina Bitang prof.
 Lavinia Dobos prof.
 Calota Gabriela prof. dirijor
 Gina Giris jurist
 Andreea Şandor arhitect
 Carmen Tunaru prof.
 Diana Popa
 Ristih Burgmarot prof.
 Andrea Mihailescu artista

Mihaela Tulcan
 Lavra Suciu artista
 Suciu artista
 Helga Hergath artista
 Oana Filip
 Lavra Szokotinski
 Felicia Musat
 Mohaela Gabor prof. Spania
 Marilena Gabor solista
 Dorina Pustea prof.
 Corina Herlea
 Diana Ardelean solista opera Timisoara
 Alina Parfeni prof.
 Ana Sapcu prof.
 Stutz Loredana.
 Monica Valea artista
 Sentici Diana medic
 Ioana Carabas
 Raluca Iancu
 Anamaria Vantu

Mircea Buta conf. dr. dirijor
 Dan Boaru prof. dirijor
 Iosif Todea dirijor filarmonica Timişoara
 Ovidiu Boaru artist dirijor
 Daniel Clej artist
 Marcel Tirian prof. dirijor
 Dimitrie Siclovan prof.
 Iohann Muller prof. dirijor
 Onu Chiu artist plastic
 Ioan Todea prof. dirijor
 Cristian Bordas artist
 Zsolt Garay prof. dirijor
 Dimitrie Siclovan solist
 Razvan Ponta
 Adrian Dobanda prof.
 Cristian Petica prof.
 Cristian Tuns prof.

Bass

Tiberiu Varias prof. artist
 Marius Creteanu prof.
 Eugen Sârbu artist
 Richard Bartl prof. artist
 Ionel Stoica prof. dirijor Canada
 Dorel Parfeni
 Iosef Watz artist
 Iosif Zelner artist
 Iosif Zimmerman artist
 Marcel Strubert artist
 Helmut Hubov artist Spania
 Traian Aga artist Danemarca
 Radu Stana prof. dirijor Canada
 Adrian Cotuna solist ziarist
 Radu Rotaru prof.
 Cristian Dobanda prof.
 Nelu Seike artist Anglia
 Emanuel Matula artist
 Barbu Bogdan artist
 Dorin Chereji dirijor prof.
 Andrei Fedur dirijor America
 Marian Fedur artist
 Lucian Pretosoiu artist Italia
 Ludovic Kendi solist
 Lucian Pretosoiu artist Italia
 Edward Rudolf
 Peter Rudolf

DIN RAIUL CEL LUMINOS

MĂLUT 1945

GAVRILĂ CĂMPAN

1. Din raiul cel lumi-nos — A păe-cat as-tăzi Hris-

tos, — înconju-rat de în ge-rasi — ca să-și ca-u-te să-

las, în conju-rat de în ge-rasi — ca să-și ca-u-te să-las.

2. Seara, lună, mii de stele
Strălucesc mai cu putere,
Toată lumea a săltat
De bucurie când au vădit.

3. Numai omul păcătos
L-a făcut toată pe dos,
El ușa a închis
Să-las Domnul în-a dat.

4. Si noi azi la voi venim
Cămarei burzi să vă vestim,
Că-asta-i seara de Crăciun
Prqueam îngerii ne spun.

5. Si să stăți să privești
Pe domnul să-l așteptați,
Căci vine cu îngeras
Ca să-și caute să-las.

PONPEI POP MĂUȚANU RUGĂ

MUZICA: GAVRILĂ CÂNDAN

Pa-n-o să mă chearile ti-ue din a-pa-ti-mirii

ca-le Doamne da-mi-ne-o-sto-ri-rea cu-te-

zau-te-lor as-tra-le Doamne da-mi-ne-o-sto-

i-ree cu-te zau-te-lor as-tra-le

Pune-mi stavilă pomii
Gândurilor necurate;
Domolește-mi vâlvătaia
Patimilor desfrânate.

Dă-mi gânduri împerezirea;
Deslușește-mi legea firii
Și-mi arată calea dreaptă
Către Tainele iubirii.

Lasă-mi visurile, toate,
Spre a-rupiniilor izvoare;
Polosește-mi îndrăzneala
Dușmăniei, când mă roade

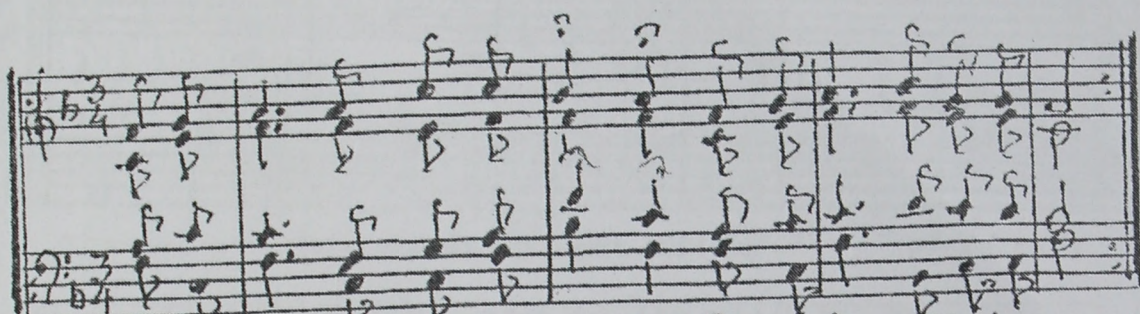
Și-mi sădește pacea-n suflet,
Pune-n inimă căldura,
Nu lăsa să se-nfripe
Deznădejdea-n piept, nici ura;

Lasă-mi zborul spre lumina
Liber - să cuprindă zarea
Și ascultă-mi rugăciunea;
Doamne, nu-mi grăbi chemarea!

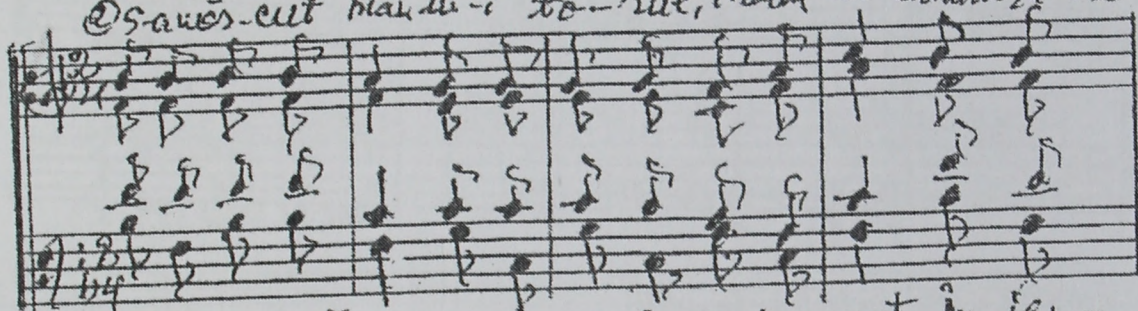
În colizi se-aude corul

Măluc, 1945

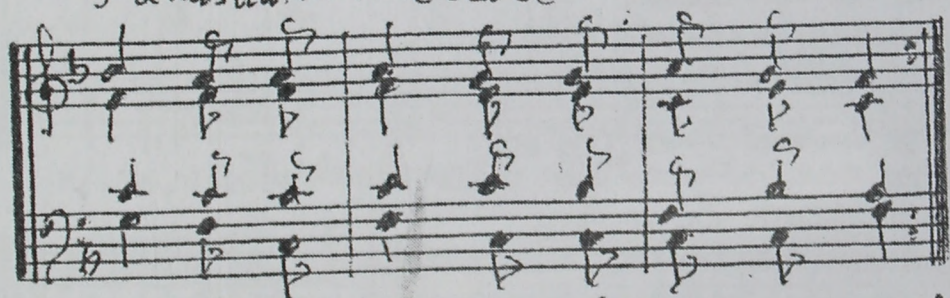
Gavilă Câmpian

În co-li-zi se-aude co-rul, Co-pi la rîde de dese
S-a nă-scut blă-n-tu-i to-rul, Pă-unul Cel dă-mă-nă-șe

S-a nă-scut să-rac Cel ce e-ște mai a-vut în țe-s-

le în-ță-sat Cel făr' de-u-ce-put

2. S-a născut blăntuitorul
Bucuria tuturor

Refren

S-a născut sărac
Cel ce este mai avut.
În țesle răfășat
Cel făr' de-uceput.

Afară ninge liniștit

George Cosbuc

Gravilă Câmpu

Afară ninge liniștit Si-u

Triunghiul clopotel

m

ca să aud focul și zvonele lângă mamea stăruindu-se în țărâna pământului

m -

2. În noaptea patul e făcut
dar cine să se trezească
Când mama spune de Yous
cu glasul blând și dulce
3. Cum o-a născut Yous Hristos
În ieslea cea sărăcă
Cum hoii peste El suflau
Căldură ca să-i facă
4. Drăgățul miel când i-au adus
Păstorii de la stăncă
Și îngeri albi cântau pe sus
Cădăle flori în mână.
5. Și-auzi răsar cântări acum
Fructuri dintr-o colivă
Și măr meren, se-oprese în drum
Le-auz acum în țară

Se-aude blând spre seară

G. Căciuan

Soprano: Clopote DONUM DONUM DONUM
Tenor: Clopote DONUM DONUM DONUM
Piano: Accompaniment

1. Se-aude blând spre seară Al clo-po-te-lor

Cânt, Căci vi-ne vi-ne ia-ră Hristos pe-a-cest pământ căci vi-ne

Soprano: EL vi-ne-lea-gău verde de-use
Tenor: EL vi-ne-lea-gău verde de-use
Piano: Accompaniment

vi-ne ia-ră Hristos pe-a-cest pământ

Soprano: răi pur-tat să se-le lu-mea-u-tre-agă de-pă-rat să se-le
Tenor: răi pur-tat să se-le lu-mea-u-tre-agă de-pă-rat să se-le
Piano: Accompaniment

3 la oriș'care casă

Să-aud'colindători
colinda lor frumoasă } bis
Răsună până-n zori } bis

4 Sculați creștini de grabă
și-a-duceți un prios
și faceti'lor în casă } bis
bucuri lui Hristos } bis

Hristos de nu ne năstec

Maiet 1945

Garniță Cămar

S A	
	<p>1. Dumnezeu zeu acurân-tat — si pe A-dam la cre-ăt</p> <p>2. Si pe E-va a zi-dit — la e-lal-tă i-annu mit —</p> <p>3. Si de mă-nă i-olu-at — si de mă-nă i-olu-at —</p> <p>4. Si i-apa-lat și cu în-trat — Si i-apa-lat și cu în-trat —</p> <p>5. De mân-care ce le-a dat — De mân-care ce le-a dat —</p> <p>6. Și în-toti pomii oă mă-nă-ce — Și în-toti pomii oă mă-nă-ce —</p> <p>7. Numai din pomul u-șor — Să nu mânce că i-o-șor —</p> <p>8. Dar sar-pe-le ve-ni-uoș — A ple-cat o crea-țo-ni-uoș —</p> <p>9. Și a-luat un măr fru-uoș — Și a-lu-at un măr fru-uoș —</p> <p>10. Si la E-va i-l-a dat — E-va din el o măn-cat —</p> <p>11. Si la A-dam i-l-a dat — A-dam din el a măn-cat —</p> <p>12. Dumnezeu zeu acurân-tat — Dumnezeu acurân-tat —</p> <p>13. Hăi A-dam ce-a i-lu-erat — Hăi A-dam ce-a i-lu-erat —</p> <p>14. Doamne E-va m-au-dea-nat — Doamne E-va m-au-dea-nat —</p> <p>15. Si a-tuu a-nă-șt Hri-șteș — Care din pă-cat me-a-șteș —</p>
T B	

Refrin

<p>Hri-șteș de nu-se nă-șteș — Lu-mea ia-du-lui e-ște —</p>

VIRAIL CARIATOPOL

Painea noastră

Garnită Cumpănă

S A T b

1. Dingraul bun și măciuciat de ta-ta. Cu tru-da și cu vis a-mes-te-cat
 2. O pance-a por' în-țes sub țes-tul vetrei. Din lut și cîntîm în-ro-sit de jar
 Măi-cu-ta cer-ue pul-be re de soa-ța. Nu ce-pai-ne-a-să cum a-vo-
 iar cînd e coapte în o roa-te-a-ța. ra-cească o pu-ne-n dîm-șea

S A T b

-tat
 -Gar
 Ea o pa-mă e-
 în mânu-tă și-ontu-
 de-a-ște am
 șiu dar în seară
 Vi-șor
 B-șor
 Cînd
 tîm-ble-cum și i-
 ve-ne de-a-ța de-
 la cîmpăna
 stea
 și
 și

Pâinea noastră

creștinare

Handwritten musical notation for the first system. It consists of a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are: "și fa ce flori cum și i da cu lu-na, u-nui ou pe ea".

Handwritten musical notation for the second system. It consists of a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are: "ma-nă pentru ei-nă ori - ze fa na ma-i dul-ce ca-nui sa spu-ne vorbe ca un coint - ta-istat ce nu men".

Handwritten musical notation for the third system. It consists of a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are: "cume niera sta - i nte de a hu pe fie ca-nui sa spu-ne vorbe ca un coint - ta-istat ce nu men".

Handwritten musical notation for the fourth system. It consists of a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are: "cet lui-ne cu - van - ta Del - pu - gua cestui fra - ma - tat pa - mout Bu - na Ma - na Dou - na Ma - na".

LUCEFĂRUL

NIHAI EMINESCU

GAVDILĂ CĂMPAN

S
A

T
B

co-loru

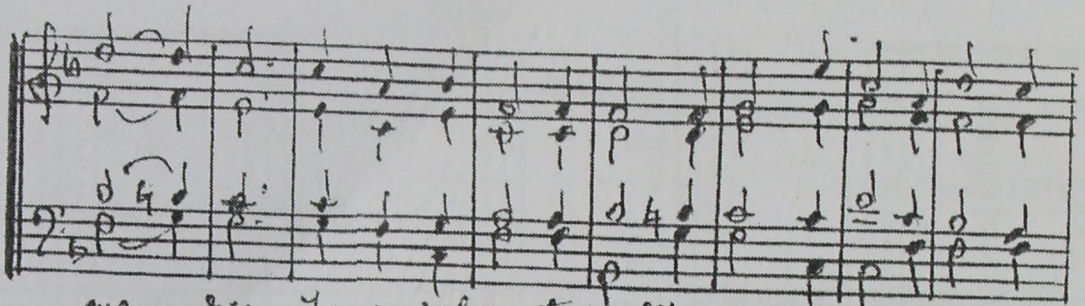
Co-lori în zor Lu-ceafăr lăudă-tu-ne cănd pe-o

ra- ză Pă-tru-nde-nea-xi și în gând și via-tă-mi

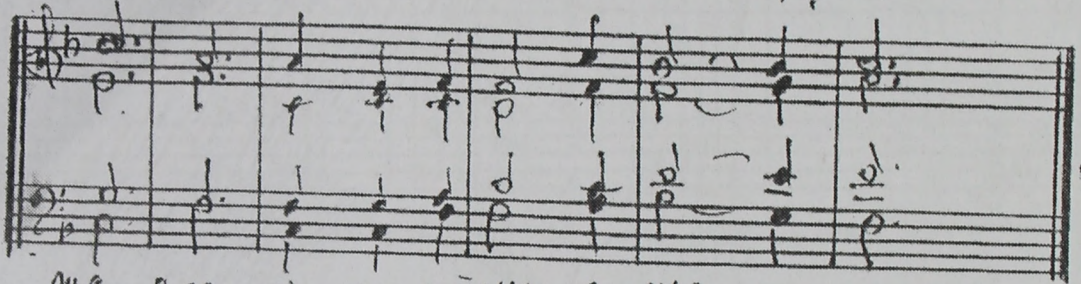
Lu-mi-nea-ză și via-tă-mi lu-mi-nea — ză

Din ste-ra mea ve-mi eu grav ca să-ți urmez efi-

LUCEA FĂRUL

ma - rea - Tar ce - rul e - ste ta - lăl meu, si nu - mă mea e

ma - rea si nu - mă mea e ma - rea .

Pe cor mult se recită: Din câmul vecinului ien

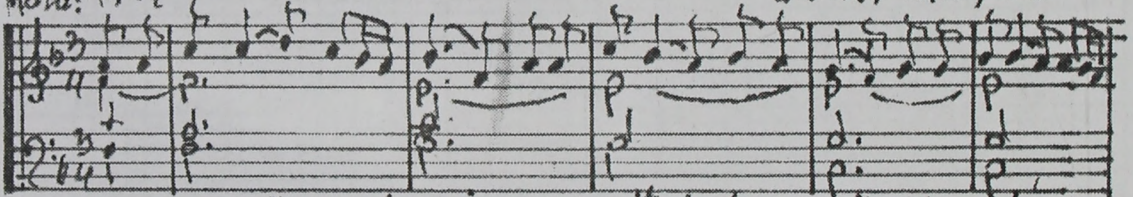
1. Porui lucea fărul - creștan
În cer alui aripă,
Si căi de mii de ani trecam
În tet abătea elipe.

Trăiește și ce moare,
Un soare de s-a stingeu
cer
S. aprinde iarăși soare!

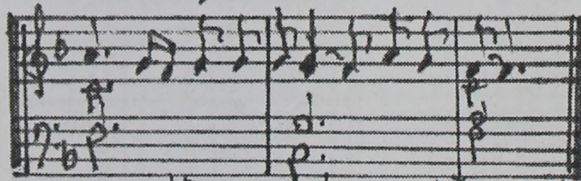
Măluc 1944

SOLINDITĂ CU FLISCOI

Garnitā Cămpan

1. Școală gazdă un dor mi - cove nit nis - te co - piu - să v. a duci Pa - riu

tindă colinditā - mătrea fluită

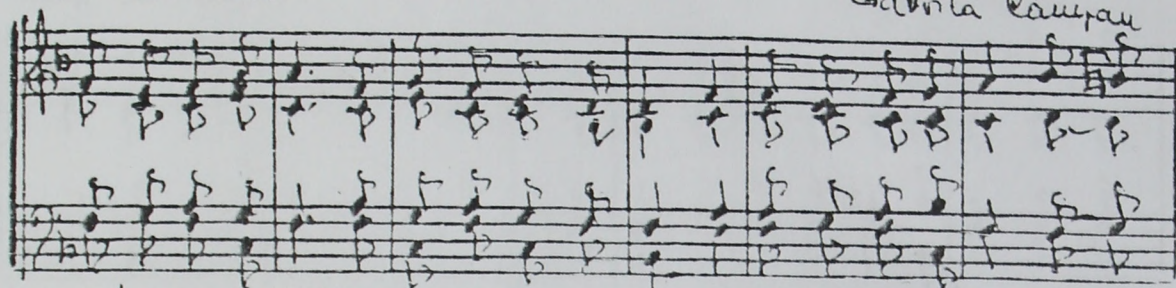
2. Colinditā cu fliscoi (până-2)
Hai crăciunule la noi
Crăciunuoia mui acoșă flis
Că g-a dus la Mititā
Să ne - aducă colăcei
Împletit cu voie bunū
De măicitta cea strălucū

De mi-i da de nu mi-ida
Altu nu te-oi colinda
Că mi-i scurtă zeicuta
Si mă tem e-si înglieta! iustitios!

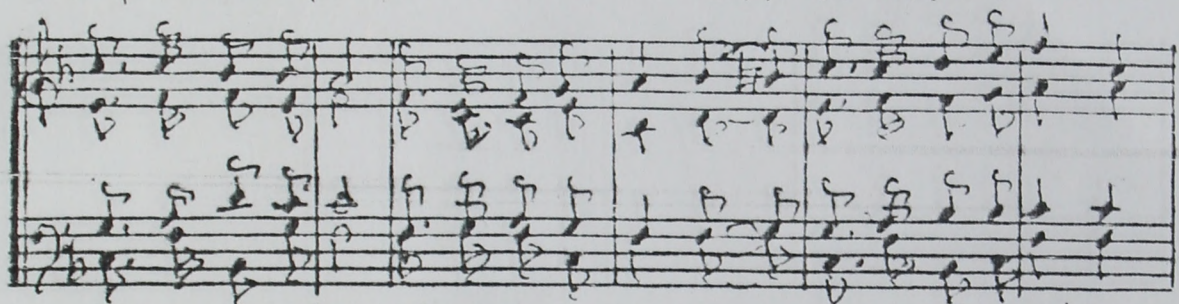
Căți dorase au tie, dulce Românie.

Mihail Eminescu

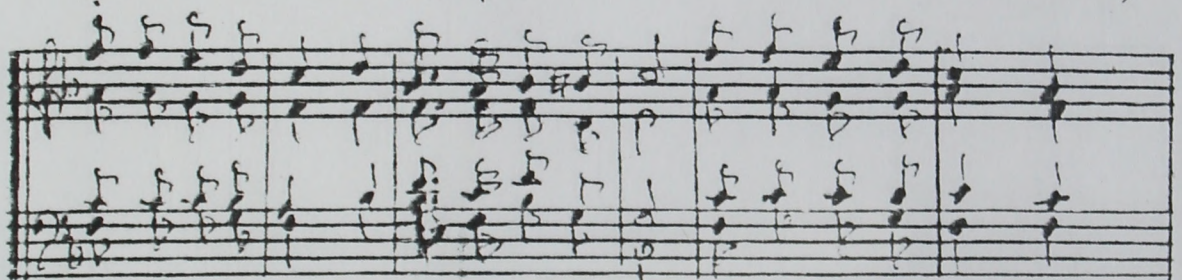
Gavilă Câmpian

Ca-ti do-rase au ti-e, dulce Ro-mâ-ni-e, Ta-ra mea de glo-ri-i,

ta-la mea de dor? Bate-te ner-va-re, Ar-ma de tî-rî-e,

La trecu-tu ma-re, ma-re vi-i-tor! La trecu-tu ma-re,

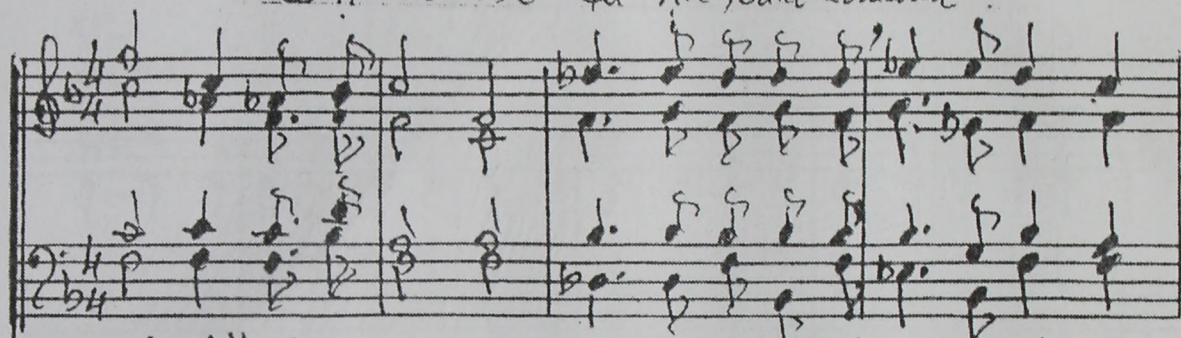
Coda

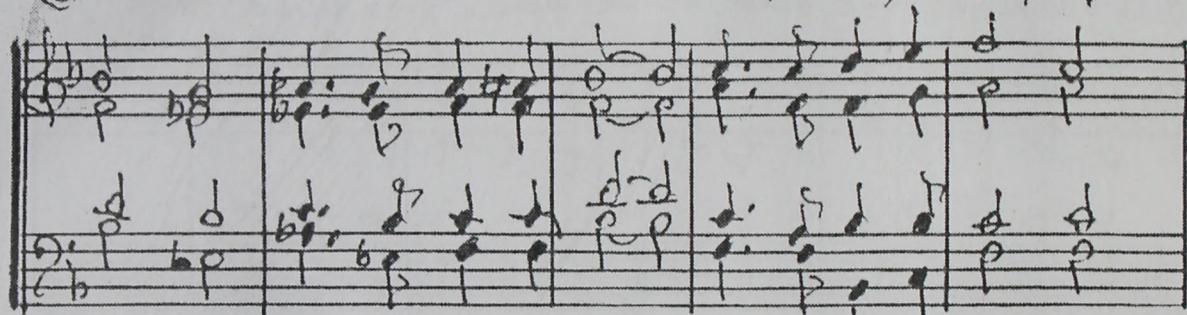
ma-re vi-i-tor La trecu-tu ti ma-re ma-re vi-i-tor, viitor

- ③ Viata în nece, glori, bucurie,
Arme eu tîrie, suflet românesc,
Vis de ritejie, folă simăuntrie,
Dulce Românie, asta tie dorase! (1907, 2/14 aprilie)

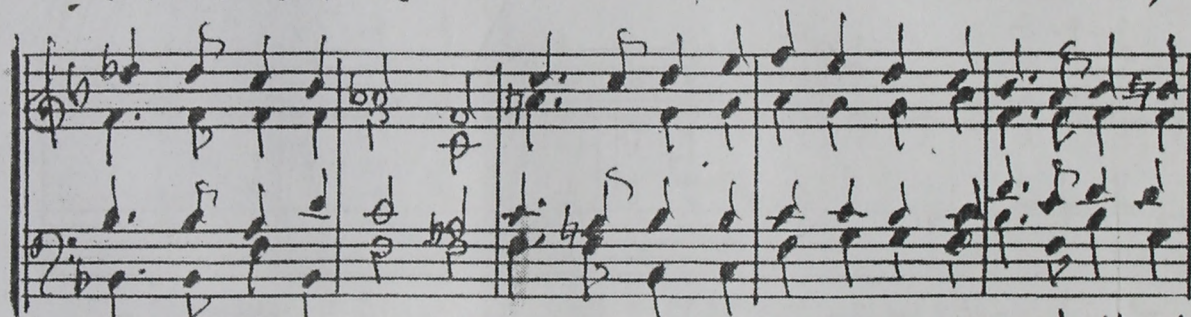
Ca-ti dorasc qu tie, dulce Românie

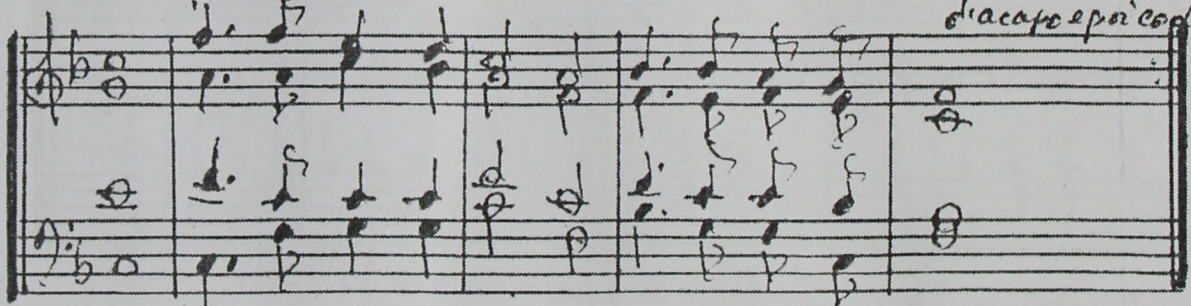
② Fiarhă viu-u eupe, spu-me se poeclul, Da ca fii-ti

mău-dri As-te te nu-tresc, Căci ră-mă-ne stău-ca,

Da-si moa-re va-lul Dul-ce Ro-mă-ni — e, aște-ti-o-do-
di-a ca poe-pi-o ca da

resc. Dulce Do-mă-ni-e As-ta-tic do-rese

Vasile Câmpau **MĂLUTUL PETRECE**
 Corul de la Ghera Pauperi Pop Donizetti Montar
 cules și armonizat de G. Câmpau

Mă-lu-tul pe-tre-ce cum-ni-cio da-ta n-a mai pe-

— trecut — ci — ne lip — ses te, ze-ce ani din via-tă și-a

pier — dut ve-ni-ti cu to — ții Ca să ui — țăm o clipă

de a — mar ve-ni-ti cu to — ții ca să go — lim al de-ser-

ta — ri — lor pa-har la Mă-lu-t ne pe-tre-ce Se poa-te pe-tre-ce

cu

cu o ru-tă do-ua Ca-n Beelzan vouă Ca-ru-lu a uost cu bere

ira rupt o roa-tă și de-o da-tă pe sul Ră-pō s-a scurs

le-ria toată Pōi umbla cu lina ha roana Că-ū laud mīri ve-re

Hu gā senti că tăi Vă-lu-tul Un pa-poz cu be-re căci!

Mă-lu-tul-pe tre-ce cum nicio dată H-a mai pe

Hăcut ce ne lip-zește și ce omi din wa-tă și a pres-dut

Pompei Pop Mălutașu Mălutul

muzica: Gavrilă Cămpara

1. În sa-tul de sub coastă umbrat de Grigori, La poalele Dolinei pe
 2. Cu priușco-mbrățișare de Someș și de Deal Mălutașu un miracol un
 3. În vaduri a-pe limpezi cu tresări vi-ci Pomind de la Ruptură și

tre-ecerezi în toi. Și-a So-mă-șu-loi un-dă cu
 stâlp de i-deal- iar mă-lu-te-xii răș-nici cu
 până la Că-soi Ne poartă fală-n unde cu străluciri de foc

So-po-tul do-mol scă-pa-tă de sub Răpă-dă să-fu-tyi s-Teol.
 bu-cu-nă-x-plept Pe trece cu voie și-e și cu get în țe-lept.
 Stră-lu-ci-ni-dă-foc Să aibă Mă-lu-te-xii în viață mult noroc!

Coda

4). Mă-lu-tul le-gey-dar, legendar!

- 1. În satul de sub Coastă umbrat de Grigori;
 La poalele Dolinei, petrecerea e-n toi
 Și-a Someșului undă, cu șopotul domol,
 Scăpaia de sub Răpă-dă satului ocol;
- 2. Cuprins c-o-mbrățișare de Someș și de Deal
 Mălutașu un miracol; un stâlp de ideal...
 Iar mălutenii vajnici, cu bucuria-n piept
 Petrec cu voieșie și cuget înțelept.
- 3. În vaduri-ape limpezi cu tresări vioci
 Pomind de la Ruptură și până la Căsoi,
 Ne poartă fală-n unde cu străluciri de foc
 Să aibă mălutenii în viață mult noroc!
- 4. Veniți copii ai gleei cu lacrima brodată
 Sub pleopapa amintirii durați-vă aitar;
 Mai faceți să tresalte din nou, ca o răsplată
 Dolina, Grigoriului: Mălutul legendar. } bis

Coda

Pompei Pop Măluțanu

Pompei Pop Măluțanu a lui Petre a Tlocanului este una dintre conștiințele foarte sensibile ale Măluțului. Plecat de timpuriu din sat, trăind departe de joacă copilăriei, a rămas însă pentru totdeauna legat de obârșile, și se-ntorcea mereu prin scris, prin poezie, acolo, pe dealuri, la Râpă, pe Grigoroși, unde și cântă sensibil iubirea și dragostea față de Măluț. Este o fire deosebit de sensibilă și sfioasă ca o fată mare; versurile lui fac întoarcere în timp, în vremea satului patriarhal, a petrecerilor de odinioară. Este autorul imnului Măluțului (Câte sate se pot lauda cu un imn?) și din București, unde trăiește de mai multe decenii, ne-a trimis câteva creații spre publicare, pe care le găzduim cu neprețuită plăcere.

T. Săsărman

Măluțul

(Satul de sub Coastă...)

În satul de sub Coastă umbrit de Grigoroși;
La poalele Dolinei, petrecerea e-n toi
Și-a Someșului undă, cu șopotul domol,
Scăpată de sub Râpă dă satului ocol;

Acesta e Măluțul; e locul minunat,
Unde străbunii gleei o vatră ne-au lăsat -
Să-l preamărim în ode, în cântece și vers
Că-n El am prins viață și zbor spre Univers!

Veniți cu noi, prieteni; Măluțul e-n festin!
Să deșertăm în cinst-ei butoaiele cu vin;
Să curgă vinu-n valuri, vibreze struna-n cânt
Că la Măluț sub Râpă, e "raiul pe pământ"!

Cuprins c-o-mbrățișare de Someș și de Deal
Măluțu-i un miracol; un stâlp de ideal...
Iar măluțenii vajnici, cu bucuria-n piept
Petree cu vioișie și cuget înțelept.

În vaduri-ape limpezi cu tresăriri vioi
Pornind de la Ruptură și până la Căsoi,
Ne poartă fala-n unde cu străluciri de foc
Să aibă măluțenii în dragoste noroc.

De se strecoară-n suflet iubirea, cu-n fior,
Ne potolim vâpaia în cântece de-amor
Și-n desfătarea nopții, spre zorile de zi
Să cheuim într-una până ne-om ameți!

Pat, ne va fi pământul de regii lumii demn;
Ne-om înveli cu cerul și-om adormi "beți-lemn"!
Că nu-i mai dulce somnul în așternuturi moi,
Decât sub cerul liber, vegheal de Grigoroși.

Menestrelul

Călător pe drum de stele,
Menestrel sub clar de lună,
Ce te-ndeamnă înspre ele
Când și-e sufletul turtună?!

Pelerin în depărtarea
Străbătută doar cu gândul,
Ochiul tău scrutează zarea;
Glasu-ți mângâie cuvântul.

Când a graiului comoară
Ne-o răsfire fariseii
Iar valoarea-i o măsoară
Agramaji și pigmeii...

Tu oprește-i destrămarea
(decadența-i voluntară)
Și adu-i purificarea
Plămădită-n foc și pară;

Prinde fulgerele slovei
Și topește-le-n cuvinte
Să-și găsească matca vorbei
Strălucirea dinainte!

Dă rostirii, care-așteaptă
Albul foi de hârtie,
Limpezirea înțeleaptă
Decantată-n poezie.

Rugă

Pân-o să mă chemi la Tine
Din a pătimirii cale,
Doamne, dă-mi neostoirea
Cutezanțelor astrale;

Pune-mi stavilă pomirii
Gândurilor necurate;
Domolește-mi vâlvația
Patimilor desfrânate...

Dă-mi gândirii limpezirea;
Deslușește-mi legea firii
Și-mi arată calea dreaptă
Către Tainele iubirii,

Lasă-mi visurile, toate,
Spre a-mplinirilor izvoade
Potolește-mi îndrăzneala
Dușmăniei, când mă roade

Și-mi sădește pacea-n suflet,
Pune-n inimă căldura,
Nu lăsa să se-nfiripe
Deznădejdea-n piept, nici ura;

Lasă-mi zborul spre lumină
Liber - să cuprindă zarea
Și ascultă-mi rugăciunea;
Doamne, nu-mi grăbi chemarea!

Pompei Pop Măluțanu

ARADUL

Cupră Pop Blătușan

Carulă Câmpian

1. O rașină de pe Muraș cu trei x și vi oi — din

Vă-țra și ri da nei și u pă u lei eroi — și

peșta la la-u un de cu stră luciri de foie — să

ai că aro demii în viață mult noră!

Aradul legendar

2. Cupră e-ou brățișare de blurăș și demal
 Aradu-i un miracol un stăp de ideal
 Aradu-i capitala mării mări
 A lător generații de martiri

3. Când Murașul doarme cu numul sub geam
 Yar plopi se înclină în adieri de vânt
 Multă și revină e holta ardeleană
 Și-atâtă pace-u aer, în cer și peșăușunt

4. Veniți copii ai gliei, cu lacrima lăudată
 Sub ploapa amintirii, durati-vă altar
 Mai faceți să tresalte din nou ca o rășină
 A Murașului de pe Aradul legendar

ARADUL

Poveste Pop. Hăluciu

Carulă Câmpu

1. Din glas duos de buciu . din spu-za de vi-re-re Fe-
2. re- surta-eas' cu to-ți voi prunci de al-tă de-tă u

lica-re- lor ver-ta - de le-su în-ple-tit cu nesu-
va-tra pă-rin-tas-că o - pri-tă-vă prop-tel

cu sur-pri-să a - co - ul în di - mi - nea - ta - n - ca - re An-
din a - dânc - cul fi - rii la - ra - te ca o - ră - ba - ta

as - cul - tat Che - ma - rea be - ni - ta din stră - lui
re - sur - ti - rea în - re - mi - se - ra - nul de co - pil .

Aradul legendar

1 Din glas duos de buciu . din spuza de visare
Feciorelor - Vestale le-am împletit cununi
Și am surprins ecoul în dimineața-n care
Am ascultat chemarea venită din străbuni

2 Veniți acas' cu toții , voi prunci de altădată
La vatra părintească opriți - vă proptiți
Și din adâncul firii lăsați ca să răzbată
În nemurirea firii surăsul de copil .

3 Să v-aplecați a frunții , boltire spre morminte
Unde părinții , frații , strămoșii neuitați
Azi dorm în veșnicia atâtor oseminte
Că însăși veșnicia-i a celor ce-s plecați .

4 Când Murășul doinește cu susurul sub geană
Iar plopii se înclină în adieri de vânt
Înaltă și senină e bolta ardeleană
Și-atâta pace-n aer , în cer și pe pământ .

5 Veniți copii ai gliei cu lacrima brodată
Sub pleoapa amintirii durați-vă altar ;
Mai faceți să tresalte din nou , ca o răsplată
A Murășului ape:Aradul legendar . coda } bis

**MEDALION
„AMURG SENTIMENTAL”**

**POMPEI POP
MĂLUȚANU**

La puțin 30 de ani de scris și de participare la viața literară bucureșteană, dl Pompei Pop - Măluțanu este, azi, la vârsta senectutii, cu poezie răspândită

prin presa literară și antologii, și înainte de 1989, și după, dar încă neadunată într-o carte de autor.

La „Amurg sentimental” este prețuit ca un senior al scrisului - poet „serafic”, cum ar spune Elena Anghel, cu o creație distinctă cu poezie evocând când Ardealul de Nord natal, locurile de la Măluțu în „maniera” Goga, când Erosul delicat, multe poezii ale acestui de-al doilea teritoriu sunând trubaduresc, armonic, virtuozitatea prozodică a lui Pompei Pop Măluțanu fiind parcă de scrisul elaborat al clasicii și parnasienilor.

Prin acest medalion, ne facem datoria colegială de a aminti opiniei publice o personalitate poetică remarcabilă și un campion al poeziei de mare virtuozitate.

Eugen COJOCARU

Să pol a te numi Vestală
Într-al iubirii sanctuar.

Ridică sabia și taie
Ramul uscat, neroditor,
Și las-a inimii bătaie
Să ard-n foc mistuitor.

De port o vină ancestrală
Când inima mi-e numai jar,
Nu-i dezertare conjugală,
Nici exilare în altar!

Duc taina patimilor toate
Câte-s legate de simțiri,
Nu știu cât pot; cât se mai poate
S-adun poveri de amintiri.

Zadarnic! Tot ce noaptea-mi jese
Destramă zori-le tăceri;
Noian de vise ne-nțelese,
Din ne-nțelese primăveri.

Gest profund

De umeri când mi te-am cuprins
N-a fost o joacă dinadins
Și nici un gest festiv, bizar,
Înscris cu roșu-n calendar

Ci gest profund, afectuos;
Discret și tandru - generos.
Nu o cădere în delir
Legat de-al păimilor fir!

Surprinsă, te-ai descumpanit
Intrând în jocul meu donț
Și lămplă lângă lămplă-n joc,
Simțeam cum inima-mi ia foc...

Străfulgerați de-aprinși fiori,
Uitând de-a timpului rigori,
Am îi rămas îmbrățișați
Transcendental, hipnotizați...

Dar vai! cum vraja ne-a trădat
Cu clipa ce s-a furișat
(Mult preagrăbită, temerar,)
Sfidând al dragostei hotar.

Purtat de Val...trudit, flămând,
Am ancorat la țarm de gând,
S-adoarmă visul elemer
La prora dorului slinger.

Febrilitate

Cheamă Spitalul de Urgență
Și Pompierii, dacă vrei,
Dar judecă-mă cu clemență
Că nu sunt dintre cei mișei.

De-mbrac simțirile-n cuvinte
Să-mi fac din poezie scut,
E doar sfiala dinainte;
E mitul unui început.

Cum aş minți fără cuvinte?
Te-ntrebi și mă întrebi ades;
Când clipa-i tandră și fierbinte
Unde mai cauți înțeles?!

Topoște-mi bruma de sfială
Din vraja dorului hoinar,

Fugi-voi, dar, de patimi oarbe
Să-mi purf speranța în destin...
Puștiul care, azi, mă soarbe
Îl voi preface în festin;

Voi înjuga la Carul Mare
Luceferii din ochii tăi,
Să port pe ulițe stelare
Încercătura de vâpâi.

Se stinge-a pădurilor fală

Se frâng pădurile bătrâne
Pe coama dealurilor sure;
Din fala lor nu mai rămâne
Decât un vaier de secure.

Se frâng speranțe ne-mplinite
Sub geana gândurilor sumbre
Și trece-n zbor, pe nesimțite
Năluca tainicelor umbre.

Și-a despletit bătrânul codru
Podoaba pletelor cărunte
Când vântul a găsit cu modru
Sărutul toamnei să-l înfrunte.

Și-a așternut tristețea șalră
Pe drumul greu al pribegirii;
Cărbunii-n părăsita vatră
Se sling și pier, în legea firii;

La fel precum iubiri de-o viață
Țesute-n seri adânci, stelare,
Ni le destramă-n dimineață
Himera viselor fugare.

Se frâng nădejdiile de-o clipă
(Străfulgerări pierdute-n zare),
Sub zbateri calde de aripă
Fără răgaz de contemplare.

Doar spuză arderilor mute
Mocnește-n vatra părăsită
Și pe cărări necunoscută
Ne cheamă-a muzelor ispită.

Așteaptă-mă...

Pompei Papădobetanu

Gavrilă Călugăren

Că - Așteaptă-mă că voi veni curând sub cerul

tău să-mi limpezesc privirea Că-n nopți târzii mă mai cuprinde-un gând

gând. Să-mi afle lângă tine fericirea

Așteaptă-mă că voi veni curând
Sub cerul tău, să-mi limpezesc privirea
Că-n nopți târzii mă mai cuprinde-un gând
Să-mi afle lângă tine fericirea.

Am stat de veghe nopți întregi, la rând,
Sub clipe de nesomn, învolburate
Când steaua mea, cu licărul plâpând,
S-a rătăcit pe drumuri neumblate;

Poteci de vis m-așteaptă la răscruce
Ca să-mi îndrepte pașii către tine
Trecând cu greu sub "caudine furci"
În nopțile stelare și senine.

Lumina ei s-a-mbolnăvit de dor,
Abia mai licărește, tremurândă,
Și-ncet mi se strecoară în pridvor
Să-mi lumineze calea spre izbândă...

Drumul e lung și plin de bălării
Dar dragostea m-așteaptă la izvoare,
Cu-ntreg alaiul clipelor târzii —
Va trebui să trec peste răzoare.

Unde ești tu pădure de-altădată? Unde ești tu surâs

nevinovat? Eu v-am lăsat de veghe drept răsplată?

Ca să pășesc pe-un drum înstrăinat.

Unde ești tu, pădure de-altădată?
 Unde ești tu, surâs nevinovat?!
 Eu v-am lăsat de veghe — drept răsplată,
 Ca să pășesc pe-un drum, înstrăinat.

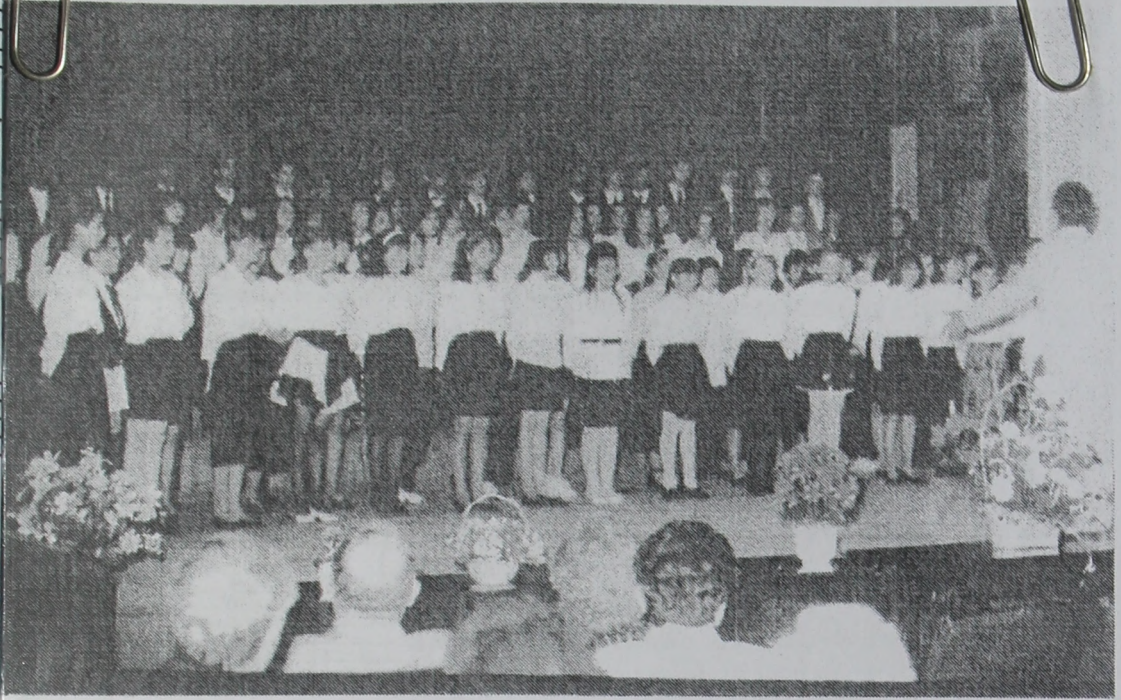
Când am trecut, demult, mi-aduc aminte,
 Pe sub salcâmii candelile de flori —
 Copil eram, cu inima fierbinte,
 Cuprins de-a tinerețelor flori.

Târziu, când bruma toamnei se răsfiră
 Și vântul hoinărește răsfățat,
 La voi mă cheamă cântecul de liră
 Cu-n dor nestăpânit, descătușat...

Primiți-mă cu brațele deschise
 Când port pe umeri spuză de poveri,
 Să pun zăgaz cohortelor de vise
 Că mâine, va fi — astăziul de ieri —

Redați-mi iar, a tinereții vrajă
 Și zâmbetul uitat lângă pridvor,
 Să-mi regăsesc iubirile, de strajă,
 La socul unui gând izbăvitor;

Vecin cu nemurirea, deopotrivă,
 Când soarta îmi surâde, pot a fi
 O stea aprinsă veșnic, în derivă,
 Prin necuprinsu-atător galaxii.

Lia Cott *Cântecul sferelor cerești*, 70 x 100 cm, 2000

CHEMARE

Din glas duios de bucium , din spuza de visare
Feciorelor –Vestale le-am împletit cununi
Și am surprins ecoul în dimineața-n care
Am ascultat chemarea venită din străbuni

Veniți acas ` cu toții ,voi prunci de altădată
La vatra părintească opriți –vă proptil
Și din adâncul firii lăsați ca să răzbată
În nemurirea firii surâsul de copil .

Aducerile-aminte și dorul revederii
V-adastă pe meleagul cu dealuri și cu lunci...
Vă-ntoarceți dar ,cu toții,sub strșini le serii
Măcar pentru o clipă , zburdând ca și atunci....

Când Someșul doinește cu susurul sub geană
Iar plopii se înclină în adieri de vânt
Înaltă și senină e bolta ardeleană
Și-atâta pace-n aer, în cer și pe pământ .

Să v-aplecați a frunții ,boltire spre morminte
Unde părinții ,frații, strămoșii neuitați
Azi dorm în veșnicia atâtor oseminte
Că însăși veșnicia-i a celor ce-s plecați .

V-așteaptă liturghia-n biserica bătrână
Zidită pe tăpșanul ce-o-nalță peste sat
Unde-ați pășit, adesea ,cu mamele de mână
Gătiți de sărbătoare ,cu sufletul curat .

Veniți copii ai gliei cu lacrima brodată
Sub pleoapa amintirii durați-vă altar ;
Mai faceți să tresalte din nou ,ca o răsplată
Dolina ,Grigoroiiul : Măluțul legendar .

Ca-ntr-un căuș de floare să prindeți ostoirea ,
Din limpezirea clipei ciopliți-vă potir
În care să renască mai vașnică iubirea
Pe-altarele credinței, sub cerul de safir .

Veniți în sat cu toții ,la calda lui chemare
Să mai încingeți jocul pe-al Someșului mal
Cu bucuria-n suflet ,chemat e fiecare
Măcar pentr-o frântură din timpul sideral .

Așteaptă-mă...

Poemei Papă Holbetanu

Gavrilă Gălbene

că - Așteaptă-mă că voi veni curând Sub cerul

tău să-mi limpezesc privirea Că-n nopți târzii mă mai cuprinde-un gând

gând. Să-mi afle lângă tine fericirea

Așteaptă-mă că voi veni curând
Sub cerul tău, să-mi limpezesc privirea
Că-n nopți târzii mă mai cuprinde-un gând
Să-mi afle lângă tine fericirea.

Am stat de veghe nopți întregi, la rând,
Sub clipe de nesomn, învolburate
Când steaua mea, cu licărul plâpând,
S-a rătăcit pe drumuri neumbrate;

Poteci de vis m-așteaptă la răscruce
Ca să-mi îndrepte pașii către tine
Trecând cu greu sub "caudine furci"
În nopțile stelare și senine.

Lumina ei s-a-mbolnăvit de dor,
Abia mai licărește, tremurândă,
Și-ncet mi se strecoară în pridvor
Să-mi lumineze calea spre izbândă...

Drumul e lung și plin de bălării
Dar dragostea m-așteaptă la izvoare,
Cu-ntreg alaiul clipelor târzii —
Va trebui să trec peste răzoare.

Unde ești tu pădure de altădată? Unde ești tu su-

râs de nevinovat? Eu v-am lăsat de veghe — drept răsplată —

Ca să pășesc pe-un drum, înstrăinat.

Unde ești tu, pădure de-altădată?
 Unde ești tu, surâs nevinovat?!
 Eu v-am lăsat de veghe — drept răsplată,
 Ca să pășesc pe-un drum, înstrăinat.

Când am trecut, demult, mi-aduc aminte,
 Pe sub salcâmii candelor de flori —
 Copil eram, cu inima fierbinte,
 Cuprins de-a tinerețelor flori.

Târziu, când bruma toamnei se răsfiră
 Și vântul hoinărește răsfățat,
 La voi mă cheamă cântecul de liră
 Cu-n dor nestăpânit, descătușat...

Primiți-mă cu brațele deschise
 Când port pe umeri spuză de poveri,
 Să pun zăgaz cohortelor de vise
 Că mâine, va fi — astăzi de ieri —

Redați-mi iar, a tinereții vrajă
 Și zâmbetul uitat lângă pridvor,
 Să-mi regăsesc iubirile, de strajă,
 La socul unui gând izbăvitor;

Vecin cu nemurirea, deopotrivă,
 Când soarta îmi surâde, pot a fi
 O stea aprinsă veșnic, în derivă,
 Prin necuprinsu-atâtor galaxii.

Pentru Biblioteca județeană
"A.D. Xenopol" și Vrednicii
ei șlefitori și cititori.

Arad 2009 - oct. 18
Cu Lauda considerată și prețuirea
prof. K. J. J. J.

Liceul de Artă

În anul de grație 2008 se împlinesc 50 de ani
de când cortina s-a ridicat întru deslășirea slovelor
muzicale în Arad, dar și de când poarta dascălilor s-a
deschis pentru mine, în satul natal, Măluș, sat așezat
în înutul lui Coșbuc și Rebreanu, loc unde am
înființat primul ansamblu artistic, realizând feeria
muzicală „La țânțana lui Matei”, ansamblu care m-a
propulsat până în faza finală și mi-a deschis drumul
spre arta muzicală, prin Conservatorul de muzică
„Gheorghe Dima” din Cluj.

Muzica a fost cea care mi-a purtat pașii
înspre Arad, mai întâi ca profesor de muzică la
Colegiul Național „Elena Ghiba Birta”, iar mai apoi
la Liceul de Artă „Sabina Drăgoi”. Realizările au fost
mărețe: am înființat, înființat și condus formații ale
școlii, am obținut numeroase premii, am realizat
sute de concerte transmise și înregistrate la radio și
televiziune, contribuind la bunul renume al
prestigioasei instituții pe care am avut onoarea să o
conduc vreme de câțiva ani.

La această aniversar, închin acest buchet de realizări
școlii cărreie i-am dăruit 35 de ani, din cei 50 de ani
de activitate didactică și artistică pe care îi
împlinesc eu.

Mulțumiri și recunoștință părinților noștri,
familiei, dascălilor mei, colegilor și generațiilor de
elevi, dintre care sunt actuali profesori, care, prin
glasurile de promovață și elinchet de clopotei, ne
au împlinit desinere.

ARAD
50